

Den Europæiske Unions Tidende

C 300

47. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

4. december 2004

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2004/C 300/01	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 7. oktober 2004 i sag C-153/01, Kongeriget Spanien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (EUGFL — regnskabsafslutning — regnskabsårene 1996-1998 — beslutning 2001/137/EF)	1
2004/C 300/02	Domstolens dom (Første Afdeling) af 7. oktober 2004 i sag C-255/01, Panagiotis Markopoulos m.fl. mod Ypourgos Anaptyxis m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Symvoulio tis Epikrateias) (Anmodning om præjudiciel afgørelse — ottende direktiv 84/253/EØF — artikel 11 og 15 — autorisation af personer, der skal foretage lovpligtig revision af regnskaber — mulighed for at autorisere personer, der ikke har bestået en faglig kvalifikationseksamen — betingelser for at autorisere statsborgere fra andre medlemsstater)	1
2004/C 300/03	Domstolens dom (Store Afdeling) af 5. oktober 2004 i de forenede sager C-397/01 – C-403/01: Bernard Pfeiffer (C-397/01), Wilhelm Roith (C-398/01), Albert Süß (C-399/01), Michael Winter (C-400/01), Klaus Nestvogel (C-401/01), Roswitha Zeller (C-402/01) og Matthias Döbele (C-403/01) mod Deutsches Rotes Kreuz, Kreisverband Waldshut eV (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Arbeitsgericht Lörrach) (Socialpolitik — beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed — direktiv 93/104/EF — anvendelsesområde — reddere, der ledsager udrykningskøretøjer inden for rammerne af en redningstjeneste, der organiseres af Deutsches Rotes Kreuz — rækkevidden af begrebet »vejtransport« — den maksimale ugentlige arbejdstid — princip — direkte virkning — undtagelse — betingelser)	2
2004/C 300/04	Domstolens dom (Plenum) af 5. oktober 2004 i sag C-475/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 90, stk. 1, EF — punktafgifter på alkohol og alkoholholdige drikkevarer — anvendelse af en lavere sats på ouzo end på andre alkoholholdige drikkevarer — satsens overensstemmelse med et direktiv, der ikke er anfægtet inden for fristen i artikel 230 EF)	3
2004/C 300/05	Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. oktober 2004 i sag C-36/02, Omega Spielhallen- und Automatenaufstellungs-GmbH mod Oberbürgermeisterin der Bundesstadt Bonn (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht) (Fri udveksling af tjenesteydelser — frie varebevægelser — restriktioner — den offentlige orden — menneskelig værdighed — beskyttelse af grundlæggende værdier i den nationale forfatning — »fiktivt drabsspil«)	3

2004/C 300/06	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 14. oktober 2004 i sag C-39/02, Mærsk Olie & Gas A/S mod Firma M. de Haan en W. de Boer (Bruxelles-konventionen — procedure om oprettelse af en fond til begrænsning af ansvar i forbindelse med brugen af et skib — erstatningsøgsmål — artikel 21 — litispændens — samme parter — den ret, ved hvilken sagen først er anlagt — samme grundlag og samme genstand — foreligger ikke — artikel 25 — begrebet retsafgørelse — artikel 27, nr. 2 — nægtelse af anerkendelse)	4
2004/C 300/07	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 12. oktober 2004 i sag C-55/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik (Traktatbrud — artikel 1, 6 og 7 i direktiv 98/59/EF — begrebet »kollektive afskedigelser« — bestemmelser om sidestilling med afskedigelser — ufuldstændig gennemførelse)	4
2004/C 300/08	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 21. oktober 2004 i sag C-64/02 P, Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) mod Erpo Möbelwerk GmbH (Appel — EF-varemærker — ordkombinationen DAS PRINZIP DER BEQUEMLICHKEIT — absolut registreringshindring — fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94)	5
2004/C 300/09	Domstolens dom (Første Afdeling) af 7. oktober 2004 i sag C-103/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — direktiv 75/442/EØF og 91/689/EØF — begrebet affaldsmængde — fritagelse for kravet om tilladelse)	5
2004/C 300/10	Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. oktober 2004 i sag C-113/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene (Forordning (EØF) nr. 259/93 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald — direktiv 75/442/EØF om affald — national foranstaltning, der foreskriver, at der gøres indsigelse mod overførsler af affald til nyttiggørelse, når 20 % af affaldet kan nyttiggøres i medlemsstaten, og når den procentdel af affaldet, der kan nyttiggøres i bestemmelsesstaten, er mindre — en medlemsstats foranstaltning, der ikke klassificerer en operation under punkt R 1 (nyttiggørelse ved forbrænding) i bilag II B til direktiv 75/442 eller under punkt D 10 (bortskaffelse ved forbrænding) i bilag II A til nævnte direktiv i henhold til kriteriet om effektiv anvendelse, men i henhold til kriteriet om det brændte affalds brændværdi)	6
2004/C 300/11	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 7. oktober 2004 i sag C-136/02 P, Mag Instrument Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (Appel — EF-varemærker — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — lommelygters tredimensionale form — absolut registreringshindring — fornødent særpræg)	6
2004/C 300/12	Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. oktober 2004 i sag C-173/02, Kongeriget Spanien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Forordning (EØF) nr. 3950/92 — fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter — Kommissionens beslutning om forbud mod støtte til erhvervelse af mælkekvoter)	7
2004/C 300/13	Domstolens dom (Plenum) af 19. oktober 2004 i sag C-200/02, Kunqian Catherine Zhu, Man Lavette Chen mod Secretary of State for the Home Department (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Immigration Appellate Authority) (Opholdsret — mindreårig, der har statsborgerskab i en medlemsstat, men opholder sig i en anden medlemsstat — forældre med statsborgerskab i et tredjeland — opholdsret for moderen i den anden medlemsstat)	7
2004/C 300/14	Domstolens dom (Plenum) af 12. oktober 2004 i sag C-222/02, Peter Paul, Cornelia Sonnen-Lütte, Christel Mörkens mod Forbundsrepublikken Tyskland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof) (Kreditinstitutter — indskudsgarantiordninger — direktiv 94/17/EF — direktiverne 77/780/EØF, 89/299/EØF og 89/646/EØF — den kompetente myndigheds kontrolforanstaltninger med henblik på beskyttelse af indskyderen — tilsynsmyndighedernes ansvar for tab, der forvoldes af et utilstrækkeligt tilsyn)	7

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2004/C 300/15	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 7. oktober 2004 i sag C-247/02, Sintesi SpA mod Autorità per la Vigilanza sui Lavori Pubblici (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia) (Direktiv 93/37/EØF — offentlige bygge- og anlægskontrakter — tildeling af kontrakter — ordregivende myndigheds ret til at vælge mellem kriteriet laveste pris og kriteriet det økonomisk mest fordelagtige bud)	8
2004/C 300/16	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. september 2004 i sag C-276/02, Kongeriget Spanien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Statsstøtte — begreb — et selskabs manglende indbetalinger af skat og socialsikringsbidrag — de nationale myndigheders adfærd efter en anmeldelse om betalingsstandsning)	8
2004/C 300/17	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 21. oktober 2004 i sag C-288/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (Søtransport — fri udveksling af tjenesteydelser — cabotageejlads)	9
2004/C 300/18	Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. oktober 2004 i sag C-298/02, Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (EUGFL — producentstøtteordningen for produkter forarbejdet på basis af frugt og grønsager — forordning (EØF) nr. 1558/91 — artikel 1 — pærer og ferskner — beslutning 2002/524/EF)	9
2004/C 300/19	Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. oktober 2004 i sag C-299/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Royaume des Pays-Bas (Traktatbrud — artikel 43 EF og 48 EF — nationale foranstaltninger, hvorefter der som betingelse for registrering af et skib i Nederlandene stilles krav om, at aktionærerne, direktorerne og de fysiske personer, som varetager den daglige ledelse, i det rederi i Fællesskabet, der ejer skibet, har fællesskabs- eller EØS-statsborgerskab — nationale foranstaltninger, hvorefter der stilles krav om, at et rederis direktør skal have fællesskabs- eller EØS-statsborgerskab og bopæl i Fællesskabet eller i EØS)	10
2004/C 300/20	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 7. oktober 2004 i sag C-312/02, Kongeriget Sverige mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Annulationssøgsmål — EUGFL — udgifter, som er udelukket fra fællesskabsfinansiering — støtte til producenter af visse markafgrøder — fælles markedsordning for oksekød)	10
2004/C 300/21	Domstolens dom (Store Afdeling) af 12. oktober 2004 i sag C-313/02, Nicole Wippel mod Peek & Cloppenburg GmbH & Co. KG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof) (Direktiv 97/81/EF — direktiv 76/207/EØF — socialpolitik — ligebehandling af deltidsansatte og fuld-tidsansatte — ligebehandling af mænd og kvinder — arbejdstidens omfang og tilrettelæggelse)	11
2004/C 300/22	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. oktober 2004 i sag C-328/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud — landbrug — forordning (EØF) nr. 3508/92 — integreret system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger)	11
2004/C 300/23	Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. oktober 2004 i sag C-336/02, Saatgut-Treuhandverwaltungsgesellschaft mbH mod Brangewitz GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Düsseldorf) (Sortsbeskyttelse — beskyttelsesordning — artikel 14, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2100/94 samt artikel 9 i forordning (EF) nr. 1768/95 — landbrugeres anvendelse af høstudbytte — forarbejdningsvirksomheder for såsæd — pligt til at meddele oplysninger til indehaveren af EF-sortsbeskyttelse)	12
2004/C 300/24	Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. oktober 2004 i sag C-340/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (Traktatbrud — direktiv 92/50/EØF — fremgangsmåde ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler — bistand til bygherren vedrørende opførelse af et rensningsanlæg — tildeling til vinderen af en projektkonkurrence uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse i EFT)	12

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2004/C 300/25	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 7. oktober 2004 i sag C-379/02, Skatteministeriet mod Imexpo Trading A/S (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Østre Landsret) (Fælles toldtarif — toldpositioner — tarifiering i den kombinerede nomenklatur — stoleunderlag)	13
2004/C 300/26	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 7. oktober 2004 i sag C-402/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (Traktatbrud — direktiv 89/48/EØF og 92/51/EØF — anerkendelse af eksamensbeviser — adgang til erhvervet som speciallærer for offentligt ansatte inden for sygehusvæsenet og lokaladministrationen — begrebet »lovreguleret erhverv« — erhvervs erfaring — Artikel 39 EF)	13
2004/C 300/27	Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. oktober 2004 i sag C-409/02 P, Jan Pflugradt mod Den Europæiske Centralbank (Appel — ansatte ved Den Europæiske Centralbank — ansættelsesforholdets kontraktmæssige karakter — ændringen af de i ansættelseskontrakten fastsatte beføjelser)	14
2004/C 300/28	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 21. oktober 2004 i sag C-426/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (Traktatbrudssøgsmål — afgifter med tilsvarende virkning — fælles handelspolitik — import af varer hidrørende fra medlemsstaterne og tredjelande — afgift opkrævet ved godkendelse af fakturaer)	14
2004/C 300/29	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. oktober 2004 i sag C-431/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (Farligt affald — traktatbrud — direktiv 91/689/EØF)	15
2004/C 300/30	Domstolens dom (Store Afdeling) af 5. oktober 2004 i sag C-442/02, CaixaBank France mod Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État) (Etableringsfrihed — kreditinstitutter — national lovgivning, som forbyder forrentning af indlån på anfordringskonti)	15
2004/C 300/31	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 21. oktober 2004 i sag C-447/02 P, KWS Saat AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — absolut registreringshindring — fornødent særpræg — farve i sig selv — farven orange)	16
2004/C 300/32	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 19. oktober 2004 i sag C-472/02, Siomab SA mod Institut bruxellois pour la gestion de l'environnement (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Bruxelles) (Miljø — affald — forordning (EØF) nr. 259/93 om overførsel af affald — afsendelsesmyndighedens beføjelse til at efterprøve angivelsen af overførselens formål (nyttiggørelse eller bortskaffelse) og til at modsætte sig en overførsel, hvis angivelse ikke er korrekt — indsigelsesformer)	16
2004/C 300/33	Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. oktober 2004 i sag C-8/03, Banque Bruxelles Lambert SA (BBL) mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance de Bruxelles) (Sjette momsdirektiv — artikel 4 og artikel 9, stk. 2, litra e) — begrebet afgiftspligtig person — tjenesteydelsers leveringssted — SICAV)	17
2004/C 300/34	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 19. oktober 2004 i sag C-31/03, Pharmacia Italia SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof) (Forordning (EØF) nr. 1768/92 — lægemidler — supplerende beskyttelsescertifikat — overgangsordning — godkendelse som veterinærlægemiddel og efterfølgende godkendelse som humanmedicinsk lægemiddel)	17
2004/C 300/35	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. oktober 2004 i sag C-55/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien (Arbejdskraft — anerkendelse af eksamensbeviser — flyleder inden for civil luftfart — afvisning)	18

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2004/C 300/36	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 12. oktober 2004 i sag C-60/03, Wolff & Müller GmbH & Co. KG mod José Filipe Pereira Félix (Artikel 49 EF — hindringer for den frie udveksling af tjenesteydelser — byggevirksomheder — underentreprise — pligt for en virksomhed til som kautionist at hæfte for betaling af mindsteløn til arbejdstagere ansat af en underentreprenør)	18
2004/C 300/37	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 12. oktober 2004 i sag C-106/03 P, Vedral SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (Appel — EF-varemærker — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — risiko for forveksling — ord- og figurmærket HUBERT — indsigelse fremsat af indehaveren af det NATIONALE ordmærke SAINT-HUBERT 41 — Harmoniseringskontoret med status som sagsøgt for Retten)	18
2004/C 300/38	Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. oktober 2004 i sag C-143/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — artikel 28 EF — national lovgivning, som kræver mærkning af alkaline batterier)	19
2004/C 300/39	Domstolens dom (Første Afdeling) af 7. oktober 2004 i sag C-189/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene (Traktatbrud — fri udveksling af tjenesteydelser — restriktioner — private vagtfirmæer)	19
2004/C 300/40	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 14. oktober 2004 i sag C-193/03, Betriebskrankenkasse der Robert Bosch GmbH mod Den Tyske Bundesrepublik (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sozialgericht Stuttgart) (Social sikring — refusion af udgifter til lægebehandling, der er afholdt i en anden medlemsstat — artikel 34 i forordning (EØF) nr. 574/72 — sygekasse, der anvender en forenklet procedure til fuld refusion af regninger på mindre beløb)	20
2004/C 300/41	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 7. oktober 2004 i sag C-239/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (Traktatbrud — konventionen om beskyttelse af Middelhavet mod forurening — artikel 4, stk. 1 og 8 — protokollen om beskyttelse af Middelhavet mod landbaseret forurening — artikel 6, stk. 1 og 3 — undladelse af at træffe egnede foranstaltninger til at forebygge, begrænse og bekæmpe den kraftige og langvarige forurening af kystsøen i Berre — tilladelse til udledning)	20
2004/C 300/42	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 12. oktober 2004 i sag C-263/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (Traktatbrud — parallelimport — indførsel af lægemidler fra andre medlemsstater, der er identiske med allerede godkendte lægemidler — markedsføringstilladelse — manglende retsfor skrifter)	21
2004/C 300/43	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 14. oktober 2004 i sag C-275/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik (Traktatbrud — direktiv 89/665/EØF — klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter — ufuldstændig gennemførelse)	21
2004/C 300/44	Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 14. oktober 2004 i sag C-339/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland (Traktatbrud — direktiv 1999/22/EF — hold af vilde dyr i zoologiske haver — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	22
2004/C 300/45	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 7. oktober 2004 i sag C-341/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud — manglende gennemførelse af direktiv 98/49/EF)	22

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2004/C 300/46	Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. oktober 2004 i sag C-445/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg (Traktatbrud — fri udveksling af tjenesteydelser — krav pålagt af værtsmedlemsstaten over for virksomheder, der udstationerer arbejdstagere fra et tredjeland på denne medlemsstats område)	22
2004/C 300/47	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 21. oktober 2004 i sag C-477/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland (Traktatbrud — direktiv 2001/12/EF, 2001/13/EF og 2001/14/EF — Fællesskabets jernbaner — udvikling — licenser til jernbanevirksomheder — tildeling af kapacitet, opkrævning af afgifter for brug af infrastruktur samt sikkerhedscertificering — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	23
2004/C 300/48	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 7. oktober 2004 i sag C-483/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (Traktatbrud — direktiv 2001/12/EF, 2001/13/EF og 2001/14/EF — Fællesskabets jernbaner — udvikling — licenser til jernbanevirksomheder — tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	23
2004/C 300/49	Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 5. oktober 2004 i sag C-524/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod G. & E. Gianniotis EPE (Voldgiftsbestemmelse — tilbagebetaling af forskudsbeløb — morarenter — udeblivelse)	24
2004/C 300/50	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 7. oktober 2004 i sag C-550/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud — direktiv 2001/12/EF, 2001/13/EF og 2001/14/EF — Fællesskabets jernbaner — udvikling — licenser til jernbanevirksomheder — tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	24
2004/C 300/51	Sag C-407/04 P: Appel iværksat den 24. september 2004 (telex af 16.9.2004) af Dalmine SpA til prøvelse af dom afsagt den 8. juli 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-50/00, Dalmine SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	25
2004/C 300/52	Sag C-409/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 2. august 2004 af High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) i sagen 1) Teleos plc, 2) Unique Distribution Limited, 3) Synectiv Limited, 4) New Communications Limited, 5) Quest Trading Company Limited, 6) Phones International Limited, 7) Agm Associates Limited, 8) Dvd Components Limited, 9) Fonecomp Limited, 10) Bulkgsn, 11) Libratech Limited, 12) Rapid Marketing Services Limited, 13) Earthshine Limited, 14) Stardex (UK) Limited mod Commissioners of Customs & Excise	26
2004/C 300/53	Sag C-410/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 22. juli 2004 af Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia i sagen Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori – A.N.A.V. mod Comune di Bari og A.M.T.A.B. Servizio SpA	27
2004/C 300/54	Sag C-412/04: Sag anlagt den 24. september 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	27
2004/C 300/55	Sag C-416/04 P: Appel iværksat den 29. september 2004 af The Sunrider Corporation til prøvelse af dom afsagt den 8. juli 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-203/02, The Sunrider Corporation mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM). Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret var Juan Espadafor Caba	29

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2004/C 300/56	Sag C-417/04 P: Appel iværksat den 29. september 2004 af Regione Siciliana til prøvelse af kendelse afsagt den 8. juli 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-341/02, Regione Siciliana mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	30
2004/C 300/57	Sag C-421/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 28. juni 2004 af Audiencia Provincial de Barcelona (Spanien) i sagen Matratzen Concord AG mod Hukla-Germany SA	31
2004/C 300/58	Sag C-423/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 14. september 2004 af Social Security Commissioners, London i sagen Sarah Margaret Richards mod Secretary of State for Work and Pensions	31
2004/C 300/59	Sag C-424/04: Sag anlagt den 4. oktober 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik	31
2004/C 300/60	Sag C-425/04: Sag anlagt den 4. oktober 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	32
2004/C 300/61	Sag C-426/04 P: Appel iværksat den 4. oktober 2004 af Det Europæiske Genopbygningsagentur (AER) til prøvelse af dom afsagt den 7. juli 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-175/03, Norbert Schmitt mod Det Europæiske Genopbygningsagentur (AER)	32
2004/C 300/62	Sag C-430/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 8. juli 2004 af Bundesfinanzhof i sagen Finanzamt Eisleben mod Feuerbestattungsverein Halle m.fl.	33
2004/C 300/63	Sag C-431/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 29. juni 2004 af Bundesgerichtshof i ankesagen iværksat af Massachusetts Institute of Technology	33
2004/C 300/64	Sag C-432/04: Sag anlagt den 7. oktober 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Edith Cresson	34
2004/C 300/65	Sag C-433/04: Sag anlagt den 8. oktober 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien	34
2004/C 300/66	Sag C-434/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt af Korkein oikeus den 6. oktober 2004 i straffesagen mod Jan-Erik Anders Ahokainen og Mati Leppik	35
2004/C 300/67	Sag C-435/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 6. oktober 2004 af Cour de cassation de Belgique i sagen Sébastien Victor Leroy mod Ministère public	35
2004/C 300/68	Sag C-436/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 5. oktober 2004 af Hof van Justitie i sagen Léopold Henri VAN ESBROECK mod Openbaar Ministerie	35
2004/C 300/69	Sag C-437/04: Sag anlagt den 15. oktober 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien	36
2004/C 300/70	Sag C-442/04: Sag anlagt den 21. oktober 2004 af Kongeriget Spanien mod Rådet for Den Europæiske Union	36
2004/C 300/71	Slettelse af de forenede sager C-451/02 og C-452/02	37

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2004/C 300/72	Slettelse af sag C-237/03	37
2004/C 300/73	Slettelse af sag C-256/03	37
RET TEN I FØRSTE INSTANS		
2004/C 300/74	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 28. september 2004 i sag T-310/00, MCI, Inc., mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Konkurrence — fusionskontrol — annullations-søgsmål — retlig interesse — Kommissionens kompetence)	38
2004/C 300/75	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 30. september 2004 i sag T-246/02, Albano Ferrer de Moncada mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — bedømmelse — forsinket udfærdigelse — erstatning for det lidte tab)	38
2004/C 300/76	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 30. september 2004 i sag T-313/02, David Meca-Medina og Igor Majcen mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Konkurrence — fri udveksling af tjenesteydelser — antidopingreglement vedtaget af Den Internationale Olympiske Komité (IOC) — et rent sportsligt reglement)	39
2004/C 300/77	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 30. september 2004 i sag T-16/03, Albano Ferrer de Moncada mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — bedømmelse — procedurefejl — begrundelse — annulatio n af bedømmelsen — erstatning for det lidte tab)	39
2004/C 300/78	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 28. september 2004 i sag T-216/03, Mario Paulo Tenreiro mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — mobilitet — afslag på forfrem-melse — sammenligning af fortjenester)	40
2004/C 300/79	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 2. september 2004 i sag T-291/02, González y Díez SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (EFSF — statsstøtte — annullations-søgsmål — sagens genstand bortfaldet — stillingtagen til sagen ufor nøden — afgørelse om sagens omkostninger)	40
2004/C 300/80	Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 21. september 2004 i sag T-310/03 R, Kreuzer Medien GmbH mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union (Foreløbige forholdsregler — begæring om udsættelse af gennemførelsen — formaliteten med hensyn til en begæ-ring indgivet af en intervenient)	40
2004/C 300/81	Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 19. juli 2004 i sag T-439/03 R II, Ulrike Eppe mod Europa-Parlamentet (Sag om foreløbige forholdsregler — udvælgelsesprøve — ny begæring — formaliteten — uopsættelighed — foreligger ikke)	41
2004/C 300/82	Sag T-277/04: Sag anlagt den 9. juli 2004 af Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	41
2004/C 300/83	Sag T-324/04: Sag anlagt den 6. august 2004 af F mod Kommissionen for De Europæiske Fælles-skaber	42
2004/C 300/84	Sag T-333/04: Sag anlagt den 11. august 2004 af House of Donuts International mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	42
2004/C 300/85	Sag T-349/04: Sag anlagt den 23. august 2004 af Parfümerie Douglas GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	43
2004/C 300/86	Sag T-361/04: Sag anlagt den 1. september 2004 af Republikken Østrig mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	44

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2004/C 300/87	Sag T-368/04: Sag anlagt den 13. september 2004 af Luc Verheyden mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	44
2004/C 300/88	Sag T-372/04: Sag anlagt den 15. september 2004 af Coopérative d'Exportation du Livre Français (C.E.L.F) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	45
2004/C 300/89	Sag T-375/04: Sag anlagt den 17. september 2004 af Grandits GmbH m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	45
2004/C 300/90	Sag T-380/04: Sag anlagt den 22. september 2004 af Ioannis Terezakis mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	46
2004/C 300/91	Sag T-384/04: Sag anlagt den 22. september 2004 af RB Square Holdings Spain SL mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	47
2004/C 300/92	Sag T-389/04: Sag anlagt den 23. september 2004 af Forbundsrepublikken Tyskland mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	47
2004/C 300/93	Sag T-390/04: Sag anlagt den 28. september 2004 af Carla Piccinni-Leopardi, Carlos Martínez Mongay og Georgios Katalagarianakis mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	48
2004/C 300/94	Sag T-394/04: Sag anlagt den 5. oktober 2004 af Guido Strack mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	48
2004/C 300/95	Sag T-395/04: Sag anlagt den 5. oktober 2004 af Air One S.p.A. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	49
2004/C 300/96	Sag T-406/04: Sag anlagt den 4. oktober 2004 af André Bonnet mod De Europæiske Fællesskabers Domstol	50
2004/C 300/97	Sag T-407/04: Sag anlagt den 1. oktober 2004 af Benedicta Miguelez Herreras mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	50
2004/C 300/98	Sag T-408/04: Sag anlagt den 4. oktober 2004 af Anke Kröppelin mod Rådet for Den Europæiske Union	50
2004/C 300/99	Sag T-409/04: Sag anlagt den 4. oktober 2004 af Benito Latino mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	51
2004/C 300/100	Sag T-411/04: Sag anlagt den 6. oktober 2004 af Jean-Paul Keppenne mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	51
2004/C 300/101	Sag T-415/04: Sag anlagt den 6. oktober 2004 af Vittoria Tebaldi m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	52
2004/C 300/102	Sag T-417/04: Sag anlagt den 15. oktober 2004 af Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	52
2004/C 300/103	Sag T-418/04: Sag anlagt den 15. oktober 2004 af Confcooperative m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	53
2004/C 300/104	Sag T-420/04: Sag anlagt den 10. oktober 2004 af Kenneth Blackler mod Europa-Parlamentet	54
2004/C 300/105	Slettelse af sag T-251/99	54

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2004/C 300/106	Slettelse af sag T-305/99	54
2004/C 300/107	Slettelse af sag T-313/99	54
<hr/>		
	II <i>Forberedende retsakter</i>	
	.....	
<hr/>		
	III <i>Oplysninger</i>	
2004/C 300/108	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 284 af 20.11.2004	55
<hr/>		
	Berigtigelser	
2004/C 300/109	Berigtigelse til meddelelse til Tidende i sag C-310/01 (<i>EUT C 55 af 8.3.2003</i>)	56

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 7. oktober 2004

i sag C-153/01, Kongeriget Spanien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(EUGFL — regnskabsafslutning — regnskabsårene 1996-1998 — beslutning 2001/137/EF)

(2004/C 300/01)

(Processprog: spansk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-153/01, angående en påstand om delvis annullation i henhold til artikel 230 EF, anlagt den 9. april 2001 Kongeriget Spanien (befuldmægtiget: S. Ortiz Vaamonde) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: S. Pardo Quintillán), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne C. Gulmann, J.N. Cunha Rodrigues, R. Schintgen og F. Macken (refererende dommer); generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: R. Grass, den 7. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kommissionens beslutning 2001/137/EF af 5. februar 2001 om at udelukke visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, fra EF-finansiering annulleres, for så vidt Kommissionen herved pålægger Kongeriget Spanien en finansiel korrektion på 2 426 259 870 ESP for skyldige renter under ordningen for tillægsafgifter på mejeriprodukter.

2) I øvrigt frifindes Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

3) Kongeriget Spanien bærer fire femtedele af sagens omkostninger.

4) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer en femtedel af sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 186 af 30.6.2001.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 7. oktober 2004

i sag C-255/01, Panagiotis Markopoulos m.fl. mod Ypourgos Anaptyxis m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Symvoulio tis Epikrateias) ⁽¹⁾

(Anmodning om præjudiciel afgørelse — ottende direktiv 84/253/EØF — artikel 11 og 15 — autorisation af personer, der skal foretage lovpligtig revision af regnskaber — mulighed for at autorisere personer, der ikke har bestået en faglig kvalifikationseksamen — betingelser for at autorisere statsborgere fra andre medlemsstater)

(2004/C 300/02)

(Processprog: græsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-255/01, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Symvoulio tis Epikrateias (Grækenland), ved afgørelse af 12. juni 2001, indgået til Domstolen den 3. juli 2001, i sagen Panagiotis Markopoulos m.fl. mod Ypourgos Anaptyxis m.fl., Soma Orkoton Elegkton, procesdeltagere: Georgios Samothrakis m.fl. og Christos Panagiotidis, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. Silva de Lapuerta, og dommerne K. Lenaerts, s. von Bahr og K. Schiemann (refererende dommer); generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 7. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Artikel 15 i Rådets ottende direktiv 84/253/EØF af 10. april 1984 på grundlag af EØF-traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om autorisation af personer, der skal foretage lovpligtig revision af regnskaber, tillader alle medlemsstaterne at autorisere personer, der opfylder betingelserne i denne artikel, dvs. dem, der i den pågældende medlemsstat er berettiget til at foretage revision af de i artikel 1, stk. 1, omhandlede dokumenter, og som udførte revision indtil den i artikel 15 omhandlede dato, uden at kræve, at de først består en faglig kvalifikationseksamen.

Artikel 15 er imidlertid til hinder for, at en medlemsstat benytter den mulighed, der er fastsat heri, efter fristen på et år, der begynder at løbe fra datoen for anvendelse af de nationale bestemmelser, der gennemfører direktivet, hvilken under alle omstændigheder ikke kan være efter den 1. januar 1990.

2) Artikel 11 i ottende direktiv 84/253 tillader, at en værtsmedlemsstat med henblik på udøvelse af virksomhed med lovpligtig revision af regnskaber autoriserer erhvervsdrivende, der allerede er autoriseret i en anden medlemsstat, uden at pålægge dem en faglig kvalifikationseksamen, såfremt værtsmedlemsstatens kompetente myndigheder i overensstemmelse med direktivet finder deres kvalifikationer ligeværdige med dem, der kræves i den nationale lovgivning i denne stat.

(¹) EFT C 289 af 13.10.2001.

DOMSTOLENS DOM

(Store Afdeling)

af 5. oktober 2004

i de forenede sager C-397/01 – C-403/01: Bernard Pfeiffer (C-397/01), Wilhelm Roith (C-398/01), Albert Süß (C-399/01), Michael Winter (C-400/01), Klaus Nestvogel (C401/01), Roswitha Zeller (C-402/01) og Matthias Döbele (C-403/01) mod Deutsches Rotes Kreuz, Kreisverband Waldshut eV (¹) (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Arbeitsgericht Lörrach)

(Socialpolitik — beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed — direktiv 93/104/EF — anvendelsesområde — reddere, der ledsager udrykningskøretøjer inden for rammerne af en redningstjeneste, der organiseres af Deutsches Rotes Kreuz — rækkevidden af begrebet »vejtransport« — den maksimale ugentlige arbejdstid — princip — direkte virkning — undtagelse — betingelser)

(2004/C 300/03)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I de forenede sager C-397/01 — C-403/01, angående anmodninger om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF,

indgivet af Arbeitsgericht Lörrach (Tyskland), ved afgørelser af 26. september 2001, indgået til Domstolen den 12. oktober 2001, i sagerne Bernard Pfeiffer (C-397/01), Wilhelm Roith (C-398/01), Albert Süß (C-399/01), Michael Winter (C-400/01), Klaus Nestvogel (C401/01), Roswitha Zeller (C-402/01) og Matthias Döbele (C-403/01) mod Deutsches Rotes Kreuz, Kreisverband Waldshut eV, har Domstolen (Store Afdeling), sammensat af præsidenten, V. Skouris, afdelingsformændene P. Jann, C.W.A. Timmermans, C. Gulmann, J.-P. Puissochet og J.N. Cunha Rodrigues samt dommerne R. Schintgen (refererende dommer) F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr og K. Lenaerts; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 5. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) a) Artikel 2 i Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet samt artikel 1, stk. 3, i Rådets direktiv 93/104/EF af 23. november 1993 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden skal fortolkes således, at arbejdet som redder, der udøves inden for rammerne af en redningstjeneste som den i hovedsagerne omhandlede, er omfattet af anvendelsesområdet for disse direktiver.

b) Begrebet »vejtransport« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 1, stk. 3, i direktiv 93/104, skal fortolkes således, at det ikke omfatter den aktivitet, der udøves af en redningstjeneste, selv om denne tjeneste i hvert fald til dels består i at benytte et køretøj og at ledsage patienten under transporten til hospitalet.

2) Artikel 18, stk. 1, litra b), nr. i), første led, i direktiv 93/104 skal fortolkes således, at en overskridelse af den maksimale ugentlige arbejdstid på 48 timer, der er fastsat i direktivets artikel 6, kræver hver enkelt arbejdstagers udtrykkelige og frit tilkendegivne accept for at være gyldig. Det er i denne henseende ikke tilstrækkeligt, at der i den pågældendes arbejdsaftale er henvist til en kollektiv overenskomst, der tillader en sådan overskridelse.

3) Artikel 6, nr. 2, i direktiv 93/104 skal fortolkes således, at bestemmelsen, under omstændigheder som dem, der foreligger i hovedsagerne, er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter der i forbindelse med perioder med permanent arbejdsberedskab (»Arbeitsbereitschaft«), som udføres af reddere inden for rammerne af en redningstjeneste, der organiseres af et organ som Deutsches Rotes Kreuz — i givet fald i kraft af en kollektiv overenskomst eller virksomhedsaftale, der er støttet på en sådan overenskomst — gives mulighed for en overskridelse af den maksimale ugentlige arbejdstid på 48 timer, der er fastsat i denne bestemmelse.

— Den pågældende bestemmelse opfylder alle nødvendige betingelser for at have direkte virkning.

— En national domstol, der er forelagt en tvist, hvori der alene er private parter, skal, når den anvender nationale bestemmelser, der er vedtaget med det formål at gennemføre de forpligtelser, der er fastsat i et direktiv, tage samtlige bestemmelser i national ret i betragtning og skal i videst muligt omfang fortolke dem i lyset af direktivets ordlyd samt formål for at nå til en løsning, der er i overensstemmelse med det formål, der forfølges med direktivet. I hovedsagerne skal den forelæggende ret derfor gøre alt, hvad der henhører under dens kompetence, for at forhindre overskridelsen af den maksimale ugentlige arbejdstid, der er fastsat til 48 timer i henhold til artikel 6, nr. 2, i direktiv 93/104.

(¹) EFT C 3 af 5.1.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Plenum)

af 5. oktober 2004

i sag C-475/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (¹)

(Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 90, stk. 1, EF — punktafgifter på alkohol og alkoholholdige drikkevarer — anvendelse af en lavere sats på ouzo end på andre alkoholholdige drikkevarer — satsens overensstemmelse med et direktiv, der ikke er ansægtet inden for fristen i artikel 230 EF)

(2004/C 300/04)

(Processprog: græsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-475/01, angående et traktatbrudssøgsmaal i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 6. december 2001, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: E. Traversa og M. Condou Durande), støttet af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (befuldmægtiget: K. Manji), mod Den Helleniske Republik (befuldmægtigede: A. Samoni-Rantou og P. Mylonopoulos), har Domstolen (plenum), sammensat af præsidenten, V. Skouris, afdelingsformændene P. Jann, C.W.A. Timmermans, A. Rosas, C. Gulmann, J.-P. Puissochet og J.N. Cunha Rodrigues samt dommerne R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric og S. von Bahr (refererende dommer); generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 5. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den Helleniske Republik frifindes.

2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.

3) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer sine egne omkostninger.

(¹) EFT C 68 af 16.3.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 14. oktober 2004

i sag C-36/02, Omega Spielhallen- und Automatenaufstellungs-GmbH mod Oberbürgermeisterin der Bundesstadt Bonn (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht) (¹)

(Fri udveksling af tjenesteydelser — frie varebevægelser — restriktioner — den offentlige orden — menneskelig værdighed — beskyttelse af grundlæggende værdier i den nationale forfatning — »fiktivt drabsspil«)

(2004/C 300/05)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-36/02, angående en anmodning, om præjudiciel afgørelse i medfør af artikel 234 EF, indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland), ved afgørelse af 24. oktober 2001, indgået til Domstolen den 12. februar 2002, i sagen, Omega Spielhallen- und Automatenaufstellungs-GmbH mod Oberbürgermeisterin der Bundesstadt Bonn, sammensat af afdelingsformanden P. Jann, A. Rosas (refererende dommer) samt dommerne R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts og S. von Bahr; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, har Domstolen (Første Afdeling), den 14. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Fællesskabsretten ikke er til hinder for, at en erhvervsmaessig virksomhed, der består i kommercielle spil med simulering af drabshandlinger, gøres til genstand for en national forbudsforanstaltning, der er truffet af hensyn til beskyttelse af den offentlige orden, fordi denne virksomhed krænker den menneskelige værdighed.

(¹) EFT C 109 af 4.5.2002.

DOMSTOLENS DOM**(Tredje Afdeling)****af 14. oktober 2004****i sag C-39/02, Mærsk Olie & Gas A/S mod Firma M. de Haan en W. de Boer ⁽¹⁾**

(Bruxelles-konventionen — procedure om oprettelse af en fond til begrænsning af ansvar i forbindelse med brugen af et skib — erstatningssøgsmål — artikel 21 — litispændens — samme parter — den ret, ved hvilken sagen først er anlagt — samme grundlag og samme genstand — foreligger ikke — artikel 25 — begrebet retsafgørelse — artikel 27, nr. 2 — nægtelse af anerkendelse)

(2004/C 300/06)

(Processprog: dansk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-39/02, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til protokollen af 3. juni 1971 vedrørende Domstolens fortolkning af konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, indgivet af Højesteret (Danmark) ved afgørelse af 8. februar 2002, indgået til Domstolen den 13. februar 2002, i sagen Mærsk Olie & Gas A/S mod Firma M. de Haan en W. de Boer, har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af A. Rosas, som fungerende formand for Tredje Afdeling, og dommerne R. Schintgen (refererende dommer) og N. Colneric; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 14. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) En begæring indgivet til en ret i en kontraherende stat af en reder om oprettelse af en ansvarsbegrænsningsfond, hvori det angives, hvem der er den potentielle skadelidte, på den ene side, og et erstatningssøgsmål anlagt ved en ret i en anden kontraherende stat af denne skadelidte mod rederne på den anden side, skaber ikke et tilfælde af litispændens i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 21 i konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, som ændret ved konventionen af 9. oktober 1978 om Kongeriget Danmarks, Irlands og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse.
- 2) En beslutning om at oprette en ansvarsbegrænsningsfond som den i hovedsagen omhandlede er en retsafgørelse i Bruxelles-konventionens artikel 25's forstand.
- 3) En beslutning om oprettelse af en ansvarsbegrænsningsfond uden forudgående forkyndelse for den berørte kreditor kan ikke nægtes

anerkendt i en anden kontraherende stat i medfør af Bruxelles-konventionens artikel 27, nr. 2, selv når kreditor har appelleret denne beslutning med påstand om, at den ret, der har truffet beslutningen, savner kompetence, på betingelse af, at beslutningen er blevet forkyndt eller meddelt forskriftsmæssigt og i god tid for sagsøgte.

⁽¹⁾ EFT C 109 af 4.5.2002.**DOMSTOLENS DOM****(Anden Afdeling)****af 12. oktober 2004****i sag C-55/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik ⁽¹⁾**

(Traktatbrud — artikel 1, 6 og 7 i direktiv 98/59/EF — begrebet »kollektive afskedigelser« — bestemmelser om sidestilling med afskedigelser — ufuldstændig gennemførelse)

(2004/C 300/07)

(Processprog: portugisisk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-55/02, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 22. februar 2002, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: J. Sack og M. França) mod Den Portugisiske Republik (befuldmægtigede: L. Fernandes og F. Ribeiro Lopes), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne C. Gulmann, F. Macken og N. Colneric (refererende dommer) og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: R. Grass, den 12. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 1 og 6 i Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser, idet den har begrænset begrebet kollektive afskedigelser til strukturelle, teknologiske eller konjunkturrelle årsager og ikke udstrakt det til afskedigelser af enhver årsag, som ikke kan tilregnes arbejdstageren selv.

- 2) I øvrigt frifindes Den Portugisiske Republik.
3) Den Portugisiske Republik betaler sagens omkostninger.

DOMSTOLENS DOM**(Første Afdeling)****af 7. oktober 2004**⁽¹⁾ EFT C 97 af 20.4.2002.

i sag C-103/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 75/442/EØF og 91/689/EØF — begrebet affaldsmængde — fritagelse for kravet om tilladelse)

DOMSTOLENS DOM**(Anden Afdeling)****af 21. oktober 2004**

(2004/C 300/09)

(Processprog: italiensk)

i sag C-64/02 P, Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) mod Erpo Möbelwerk GmbH ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — ordkombinationen DAS PRINZIP DER BEQUEMLICHKEIT — absolut registreringshindring — fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94)

(2004/C 300/08)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-64/02 P, angående en appel i henhold til artikel 49 i EF-statutten for Domstolen, iværksat den 27. februar 2002, Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (befuldmægtigede: A. von Mühlendahl og G. Schneider) støttet af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (befuldmægtigede: P. Ormond, C. Jackson, M. Bethell og M. Tappin, bistået af barrister D. Alexander) — den anden part i appelsagen: Erpo Möbelwerk GmbH (befuldmægtigede: Rechtsanwalt S. von Petersdorff-Campen og Patentanwalt H. von Rohr) — har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans (refererende dommer), og dommerne C. Gulmann, J.-P. Puissochet, R. Schintgen og J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: M. Poiares Maduro; justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Múgica Arzamendi, den 21. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) betaler sagens omkostninger.
- 3) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 109 af 4.5.2002.

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-103/02, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 20. marts 2002, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: R. Wainwright og R. Amorosi) mod Den Italienske Republik (befuldmægtiget: I.M. Braguglia, bistået af M. Fiorilli), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts og S. von Bahr (refererende dommer); generaladvokat: M. Poiares Maduro; justitssekretær: R. Grass, den 7. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Den Italienske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 10 og artikel 11, stk. 1, i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald, som ændret ved Rådets direktiv 91/156/EØF af 18. marts 1991, idet den ikke i dekretet af 5. februar 1998 om bestemmelse af usfarligt affald, som er undergivet de forenklede procedurer for nyttiggørelse i henhold til artikel 31 og 33 i lovdekret nr. 22 af 5. februar 1997, har fastsat maksimale affaldsmængder i forhold til affaldstyper, som kan nyttiggøres i overensstemmelse med reglerne for fritagelse for kravet om tilladelse.
2. Den Italienske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 11, stk. 1, i direktiv 75/442, med senere ændringer, og artikel 3 i Rådets direktiv 91/689/EØF af 12. december 1991 om farligt affald, idet den ikke præcist har defineret affaldstyperne vedrørende de tekniske normer 5.9 og 7.8 i dekretets bilag 1.
3. I øvrigt frifindes Den Italienske Republik.
4. Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 118 af 18.5.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 14. oktober 2004

i sag C-113/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene ⁽¹⁾

(Forordning (EØF) nr. 259/93 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald — direktiv 75/442/EØF om affald — national foranstaltning, der foreskriver, at der gøres indsigt mod overførsler af affald til nyttiggørelse, når 20 % af affaldet kan nyttiggøres i medlemsstaten, og når den procentdel af affaldet, der kan nyttiggøres i bestemmelsesstaten, er mindre — en medlemsstats foranstaltning, der ikke klassificerer en operation under punkt R 1 (nyttiggørelse ved forbrænding) i bilag II B til direktiv 75/442 eller under punkt D 10 (bortskaffelse ved forbrænding) i bilag II A til nævnte direktiv i henhold til kriteriet om effektiv anvendelse, men i henhold til kriteriet om det brændte affalds brændværdi)

(2004/C 300/10)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-113/02, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 27. marts 2002, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmagtiget: H. van Lier, bistået af M. van der Woude og R. Wezenbeek-Geuke) mod Kongeriget Nederlandene (befuldmagtiget: H.G. Sevenster), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann (refererende dommer), og dommerne A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts og S. von Bahr; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: R. Grass, den 14. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 af 1. februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab, samt i henhold til artikel 1, litra e) og f), og artikel 7, stk. 1, i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald, som ændret ved Rådets direktiv 91/156/EØF af 18. marts 1991 og ved Kommissionens beslutning 96/350/EF af 24. maj 1996.
- 2) Kongeriget Nederlandene betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 144 af 15.6.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 7. oktober 2004

i sag C-136/02 P, Mag Instrument Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — lommelygters tredimensionale form — absolut registreringshindring — fornødent særpræg)

(2004/C 300/11)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-136/02 P, vedrørende appel i medfør af artikel 49 i EF-statutten for Domstolen, indgivet den 8. april 2002, Mag Instrument Inc., Ontario, Californien (USA) (befuldmagtigede: først ved Rechtsanwältin A. Nette, G. Tahn, W. von der Osten-Sacken og H. Stratmann, derefter ved Rechtsanwältin W. von der Osten-Sacken, U. Hocke og A. Spanger), mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (befuldmagtigede: D. Schennen), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne C. Gulmann, J.-P. Puissochet, J.N. Cunha Rodrigues og F. Macken (refererende dommer); generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: ekspeditionssekretær: L. Hewlett, den 7. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Appellen forkastes.
2. Mag Instrument Inc. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 144 af 15.6.2002.

DOMSTOLENS DOM**(Første Afdeling)****af 14. oktober 2004****i sag C-173/02, Kongeriget Spanien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾****(Forordning (EØF) nr. 3950/92 — fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter — Kommissionens beslutning om forbud mod støtte til erhvervelse af mælkekvoter)**

(2004/C 300/12)

(Processprog: spansk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-173/02, angående et annullationssøgsmaal i henhold til artikel 230 EF, anlagt den 13. maj 2002, Kongeriget Spanien (befuldmægtiget: S. Ortiz Vaamonde) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: J.L. Buendía Sierra), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann (refererende dommer), og dommerne A. Rosas og S. von Bahr; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: R. Grass, den 14. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) *Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.*2) *Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.*⁽¹⁾ EFT C 169 af 13.7.2002.**DOMSTOLENS DOM****(Plenum)****af 19. oktober 2004****i sag C-200/02, Kunqian Catherine Zhu, Man Lavette Chen mod Secretary of State for the Home Department (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Immigration Appellate Authority) ⁽¹⁾****(Opholdsret — mindreårig, der har statsborgerskab i en medlemsstat, men opholder sig i en anden medlemsstat — forældre med statsborgerskab i et tredjeland — opholdsret for moderen i den anden medlemsstat)**

(2004/C 300/13)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-200/02, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Immigration Appellate Authority (Det Forenede Kongerige), ved afgørelse af

27. maj 2002, indgået til Domstolen den 30. maj 2002, i sagen Kunqian Catherine Zhu, Man Lavette Chen mod Secretary of State for the Home Department, har Domstolen (plenum), sammensat af præsidenten, V. Skouris, afdelingsformændene P. Jann, C.W.A. Timmermans, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta og K. Lenaerts samt dommerne C. Gulmann, R. Schintgen, N. Colneric, s. von Bahr og J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer); generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett den 19. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 18 EF og Rådets direktiv 90/364/EØF af 28. juni 1990 om opholdsret giver under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende et mindreårigt lille barn, der er statsborger i en medlemsstat, og som er omfattet af en sygeforsikringsordning og forsørges af en forælder, der selv er statsborger i et tredjeland, hvis midler er tilstrækkelige til, at barnet ikke falder værtsmedlemsstatens offentlige finanser til byrde, permanent opholdsret i værtsmedlemsstaten. I et sådant tilfælde kan den forælder, der faktisk tager sig af barnet, i medfør af de samme bestemmelser tage ophold sammen med barnet i værtsmedlemsstaten.

⁽¹⁾ EFT C 180 af 27.7.2002.**DOMSTOLENS DOM****(Plenum)****af 12. oktober 2004****i sag C-222/02, Peter Paul, Cornelia Sonnen-Lütte, Christel Mörkens mod Forbundsrepublikken Tyskland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof) ⁽¹⁾****(Kreditinstitutter — indskudsgarantiordninger — direktiv 94/17/EF — direktiverne 77/780/EØF, 89/299/EØF og 89/646/EØF — den kompetente myndigheds kontrolforanstaltninger med henblik på beskyttelse af indskyderen — tilsynsmyndighedernes ansvar for tab, der forvoldes af et utilstrækkeligt tilsyn)**

(2004/C 300/14)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-222/02, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) ved afgørelse af 16. maj 2002, indgået til Domstolen den 17. juni 2002, i sagen Peter Paul, Cornelia Sonnen-Lütte, Christel Mörkens mod Forbundsrepublikken Tyskland, har Domstolen (plenum), sammensat af præsidenten, V. Skouris, afdelingsformændene, P. Jann, C.W.A. Timmermans, A. Rosas samt dommerne C. Gulmann (refererende dommer), J.-P. Puissechet, R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr og N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 12. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Når den skadesløsholdelse af indskyderne, der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger, er sikret, kan dette direktivs artikel 3, stk. 2-5, ikke fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, hvorefter den nationale myndighed, der fører tilsyn med kreditinstitutter, alene udfører sine opgaver i almenhedens interesse, hvilket ifølge national ret udelukker, at borgerne kan rejse krav om erstatning for skader, der er forvoldt ved denne myndigheds utilstrækkelige tilsyn.
2. Rådets første direktiv 77/780/EØF af 12. december 1977 om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut, Rådets direktiv 89/299/EØF af 17. april 1989 om kreditinstitutters egenkapital og Rådets andet direktiv 89/646/EØF af 15. december 1989 om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og om ændring af direktiv 77/780/EØF er ikke til hinder for en national bestemmelse, hvorefter den nationale myndighed, der fører tilsyn med kreditinstitutter, alene udfører sine opgaver i almenhedens interesse, hvilket ifølge national ret udelukker, at borgerne kan rejse krav om erstatning for skader, der er forvoldt ved denne myndigheds utilstrækkelige tilsyn.

(¹) EFT C 202 af 24.8.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 7. oktober 2004

i sag C-247/02, Sintesi SpA mod Autorità per la Vigilanza sui Lavori Pubblici (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia) (¹)

(Direktiv 93/37/EØF — offentlige bygge- og anlægskontrakter — tildeling af kontrakter — ordregivende myndigheds ret til at vælge mellem kriteriet laveste pris og kriteriet det økonomisk mest fordelagtige bud)

(2004/C 300/15)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-247/02, angående en anmodning, om præjudiciel afgørelse fra Tribunale amministrativo regionale per la

Lombardia i medfør af artikel 234 EF, indgivet til Domstolen den 8. juli 2002, i den for nævnte ret verserende sag, Sintesi SpA mod Autorità per la Vigilanza sui Lavori Pubblici, procesdeltager: Inggg. Provera e Carrassi SpA, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne J.-P. Puissechet, R. Schintgen (refererende dommer), F. Macken og N. Colneric; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: ekspeditionssekretær Múgica Azarmendi, den 7. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 30, stk. 1, i Rådets direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national lovgivning, der med henblik på tildeling af offentlige bygge- og anlægskontrakter ved afslutningen af et offentligt eller begrænset udbud indeholder et abstrakt og generelt krav om, at den ordregivende myndighed kun anvender kriteriet om den laveste pris.

(¹) EFT C 202 af 24.8.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 14. september 2004

i sag C-276/02, Kongeriget Spanien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Statsstøtte — begreb — et selskabs manglende indbetalinger af skat og socialsikringsbidrag — de nationale myndigheders adfærd efter en anmeldelse om betalingsstandsning)

(2004/C 300/16)

(Processprog: spansk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-276/02, angående et annullationssøgsmaal i henhold til artikel 230 EF, anlagt den 23. juli 2002, Kongeriget Spanien (befuldægtiget: S. Ortiz Vaamonde) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldægtigede: V. Kreuzschitz og J.L. Buendía Sierra), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne C. Gulmann, J.-P. Puissechet (refererende dommer), J.N. Cunha Rodrigues og F. Macken; generaladvokat: Poiares Maduro; justitssekretær: R. Grass, den 14. september 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kommissionens beslutning 2002/935/EF af 14. maj 2002 om statsstøtte til Grupo de Empresas Álvarez annulleres.

2) Kommissionen betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 219 af 14.9.2002.

2) I øvrigt frifindes Den Helleniske Republik.

3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EFT C 247 af 12.10.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 21. oktober 2004

i sag C-288/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (¹)

(Søtransport — fri udveksling af tjenesteydelser — cabotage-sejlad)

(2004/C 300/17)

(Processprog: græsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-288/02, angående et traktatbrudssøgsmaal i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 9. august 2002, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: K. Simonsson og M. Patakia) mod Den Helleniske Republik (befuldmægtiget: E.-M. Mamouna), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans (refererende dommer), og dommerne C. Gulmann, R. Schintgen; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 21. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den Helleniske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 1, 3 og 6 i Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 af 7. december 1992 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotage-sejlad), idet den anser Peloponnes for at være en ø, og idet den anvender sine nationale regler om bemanding som værstsstat på krydstogtskibe under fællesskabsflag på over 650 bruttotons.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 14. oktober 2004

i sag C-298/02, Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(EUGFL — producentstøtteordningen for produkter forarbejdet på basis af frugt og grønsager — forordning (EØF) nr. 1558/91 — artikel 1 — pærer og ferskner — beslutning 2002/524/EF)

(2004/C 300/18)

(Processprog: italiensk)

I sag C-298/02, angående et annullationssøgsmaal i henhold til artikel 230 EF, anlagt den 21. august 2002, Den Italienske Republik (befuldmægtiget: I.M. Braguglia, bistået af M. Fiorilli) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: C. Cattabriga, bistået af M. Moretto), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne N. Colneric (refererende dommer), J.N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič og E. Levits; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: R. Grass, den 14. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 261 af 26.10.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 14. oktober 2004

i sag C-299/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Royaume des Pays-Bas ⁽¹⁾

(Traktatbrud — artikel 43 EF og 48 EF — nationale foranstaltninger, hvorefter der som betingelse for registrering af et skib i Nederlandene stilles krav om, at aktionærerne, direktørerne og de fysiske personer, som varetager den daglige ledelse, i det rederi i Fællesskabet, der ejer skibet, har fællesskabs- eller EØS-statsborgerskab — nationale foranstaltninger, hvorefter der stilles krav om, at et rederis direktør skal have fællesskabs- eller EØS-statsborgerskab og bopæl i Fællesskabet eller i EØS)

(2004/C 300/19)

(Processprog: hollandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-299/02, angående et traktatbrudssøgsmaal i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 23. august 2002, mellem Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved (befuldmægtigede: K.H.I. Simonsson og H.M.H. Speyart), og Kongeriget Nederlandene ved (befuldmægtigede: H.G. Sevenster og S. Terstal), har Domstolen (Første Afdeling) sammensat af afdelingsformanden, P. Jann (refererende dommer), og dommerne A. Rosas og R. Silva de Lapuerta; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: R. Grass, den 14. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kongeriget Nederlandene har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler det i henhold til artikel 43 EF og 48 EF, idet det har vedtaget og opretholdt artikel 311 i Wetboek van Koophandel og artikel 8:169 i Burgerlijk Wetboek, hvorefter der stilles krav med hensyn til:

- nationaliteten af aktionærerne i rederier, der ejer søgående skibe, som disse ønsker at registrere i Nederlandene
- nationaliteten af direktørerne i rederier, der ejer søgående skibe, som disse ønsker at registrere i Nederlandene
- nationaliteten af de fysiske personer, der varetager den daglige ledelse af den afdeling, hvorfra den søfartsvirksomhed, der er nødvendig for registrering af et skib i de nederlandske registre, udøves i Nederlandene
- nationaliteten af direktørerne i rederier med søgående skibe, der er registreret i Nederlandene

— bopælen for direktørerne i rederier med søgående skibe, der er registreret i Nederlandene.

2) Kongeriget Nederlandene betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 247 af 12.10.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 7. oktober 2004

i sag C-312/02, Kongeriget Sverige mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Annulationsøgsmaal — EUGFL — udgifter, som er udelukket fra fællesskabsfinansiering — støtte til producenter af visse markafgrøder — fælles markedsordning for oksekød)

(2004/C 300/20)

(Processprog: svensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-312/02, angående et annulationsøgsmaal i henhold til artikel 230 EF, anlagt den 4. september 2002, Kongeriget Sverige (befuldmægtiget: K. Renman) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: K. Simonsson), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne C. Gulmann, R. Schintgen, F. Macken og J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer); generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: R. Grass, den 7. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2) Kongeriget Sverige betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 261 af 26.10.2002.

DOMSTOLENS DOM**(Store Afdeling)****af 12. oktober 2004**

i sag C-313/02, Nicole Wippel mod Peek & Cloppenburg GmbH & Co. KG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof) ⁽¹⁾

(Direktiv 97/81/EF — direktiv 76/207/EØF — socialpolitik — ligebehandling af deltidsansatte og fuldtidsansatte — ligebehandling af mænd og kvinder — arbejdstidens omfang og tilrettelæggelse)

(2004/C 300/21)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-313/02, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig), ved afgørelse af 8. august 2002, indgået til Domstolen den 5. september 2002, i sagen Nicole Wippel mod Peek & Cloppenburg GmbH & Co. KG, har Domstolen (Store Afdeling), sammensat af præsidenten, V. Skouris, afdelingsformændene P. Jann, C.W.A. Timmermans, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta og K. Lenaerts samt dommerne J.-P. Puissochet, R. Schintgen, F. Macken (refererende dommer), J.N. Cunha Rodrigues og K. Schiemann; generaladvokat: J. Kokott; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 12. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) En arbejdstager, der har en ansættelseskontrakt, hvorefter omfanget og tilrettelæggelsen af arbejdstiden indrettes efter arbejdsmængde og i hvert enkelt tilfælde først aftales mellem parterne, som i hovedsagen, er omfattet af anvendelsesområdet for Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår.

En sådan arbejdstager er tillige omfattet af anvendelsesområdet for rammeaftalen i bilaget til Rådets direktiv 97/81/EF af 15. december 1997 om rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af Unice, CEEP og EFS, såfremt:

- han har en ansættelseskontrakt eller et ansættelsesforhold, som er defineret ved lov, kollektiv overenskomst eller gældende praksis i den enkelte medlemsstat
- han er en ansat, hvis normale arbejdstid, beregnet på en ugentlig basis eller i gennemsnit over en ansættelsesperiode på op til et år, er lavere end den normale arbejdstid for en sammenlignelig fuldtidsansat i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i nævnte rammeaftales § 3, stk. 2, og
- medlemsstaten, hvad angår deltidsansatte, der arbejder som løst ansatte, ikke i medfør af samme rammeaftales § 2, stk.

2, helt eller delvist har udelukket de pågældende arbejdstagere fra den nævnte aftales bestemmelser.

2) § 4 i rammeaftalen i bilaget til direktiv 97/81 samt artikel 2, stk. 1, og artikel 5, stk. 1, i direktiv 76/207 skal fortolkes således:

- at de ikke er til hinder for en bestemmelse, såsom § 3 i Arbeitszeitgesetz, der fastsætter den maksimale arbejdstid til principielt 40 timer om ugen og 8 timer pr. dag, og som derfor også regulerer den maksimale arbejdstid og tilrettelæggelsen af arbejdstiden for såvel fuldtidsansatte som deltidsansatte
- at i de tilfælde, hvor ansættelseskontrakterne for alle andre arbejdstagere i virksomheden fastsætter den ugentlige arbejdstid og tilrettelæggelsen af arbejdstiden, er de ikke til hinder for en kontrakt om deltidsarbejde for arbejdstagere i samme virksomhed som den i hovedsagen omhandlede, hvori den ugentlige arbejdstid eller tilrettelæggelsen af arbejdstiden, der indrettes efter arbejdsmængden og i hvert enkelt tilfælde aftales mellem parterne, ikke er fastsat, idet de pågældende arbejdstagere kan vælge at acceptere eller afvise det tilbudte arbejde.

⁽¹⁾ EFT C 289 af 23.11.2002.

DOMSTOLENS DOM**(Tredje Afdeling)****af 12. oktober 2004**

i sag C-328/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik ⁽¹⁾

(Traktatbrud — landbrug — forordning (EØF) nr. 3508/92 — integreret system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger)

(2004/C 300/22)

(Processprog: græsk)

I sag C-328/02, angående et traktatbrudssøgsmaal i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 18. september 2002, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: M. Condou-Durande) mod Den Helleniske Republik (befuldmægtigede: V. Kontrolaimos og I. Chalkias), har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas, og dommerne J.-P. Puissochet, F. Macken (refererende dommer), J. Malenovský og U. Lohmus; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 12. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92 af 27. november 1992 om et integreret system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger, idet den ikke ved love eller administrativt har truffet de foranstaltninger, som er nødvendige med henblik på den fuldstændige gennemførelse af nævnte forordning.
- 2) I øvrigt frifindes Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.
- 3) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Den Helleniske Republik bærer selv deres egne omkostninger.

(¹) EFT C 261 af 26.10.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 14. oktober 2004

i sag C-336/02, Saatgut-Treuhandverwaltungsgesellschaft mbH mod Brangewitz GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Düsseldorf) (¹)

(Sortsbeskyttelse — beskyttelsesordning — artikel 14, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2100/94 samt artikel 9 i forordning (EF) nr. 1768/95 — landbrugeres anvendelse af høstudbytte — forarbejdningsvirksomheder for såsæd — pligt til at meddele oplysninger til indehaveren af EF-sortsbeskyttelse)

(2004/C 300/23)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-336/02, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Landgericht Düsseldorf (Tyskland) ved afgørelse af 8. august 2002, indgået til Domstolen den 23. september 2002, i sagen: Saatgut-Treuhandverwaltungsgesellschaft mbH mod Brangewitz GmbH, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts og S. von Bahr (refererende dommer), generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Múgica Azarmendi, den 14. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 14, stk. 3, sjette led, i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27. juli 1994 om EF-sortsbeskyttelse og artikel 9 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1768/95 af 24. juli 1995 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende landbrugsundtagelsen i artikel 14, stk. 3, i forordning nr. 2100/94 skal ikke fortolkes således, at de giver indehaveren af en EF-sortsbeskyttelse mulighed for at anmode en forarbejdningsvirksomhed om de oplysninger,

der er beskrevet i disse bestemmelser, når indehaveren ikke har holdepunkter for, at forarbejdningsvirksomheden har forarbejdet eller har til hensigt at forarbejde høstudbytte, som landbrugere har erhvervet ved udsåning af formeringsmateriale af en sort, bortset fra hybrider og syntetiske sorter, der er omfattet af indehaverens beskyttelse, og som tilhører en af de arter af landbrugsafgrøder, der er opregnet i artikel 14, stk. 2, i forordning nr. 2100/94, med henblik på udsåning.

- 2) Artikel 14, stk. 3, sjette led, i forordning nr. 2100/94, sammenholdt med artikel 9 i forordning nr. 1768/95, skal fortolkes således, at når indehaveren har et holdepunkt for, at en forarbejdningsvirksomhed har forarbejdet eller har til hensigt at forarbejde høstudbytte, som landbrugere har erhvervet ved udsåning af formeringsmateriale af en sort, bortset fra hybrider og syntetiske sorter, der er omfattet af indehaverens beskyttelse, og som tilhører en af de arter af landbrugsafgrøder, der er opregnet i artikel 14, stk. 2, i forordning nr. 2100/94, med henblik på udsåning, skal forarbejdningsvirksomheden forelægge de relevante oplysninger ikke kun vedrørende de landbrugere, for hvem indehaveren har holdepunkter for, at forarbejdningsvirksomheden har udført eller har til hensigt at udføre forarbejdningsvirksomhed, men også vedrørende alle andre landbrugere, for hvem den har forarbejdet eller har til hensigt at forarbejde høstudbytte erhvervet ved udsåning af formeringsmateriale af den pågældende sort, såfremt denne sort var angivet over for forarbejdningsvirksomheden eller på anden måde var denne bekendt.

(¹) EFT C 289 af 23.11.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 14. oktober 2004

i sag C-340/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (¹)

(Traktatbrud — direktiv 92/50/EØF — fremgangsmåde ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler — bistand til bygherren vedrørende opførelse af et rensningsanlæg — tildeeling til vinderen af en projektkonkurrence uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse i EFT)

(2004/C 300/24)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-340/02, angående et traktatbrudssøgsmaal i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 24. september 2002, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldsmægtigede:

M. Nolin) mod Den Franske Republik (befuldmægtigede: G. Bergues, S. Pailler og D. Petrausch), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden P. Jann, samt dommerne S. von Bahr og K. Schiemann (refererende dommer); generaladvokat L.A. Geelhoed; justitssekretær: R. Grass, den 14. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler, navnlig direktivets artikel 15, stk. 2, idet Communauté urbaine du Mans har tildelt en kontrakt om undersøgelser, hvis genstand er bistand til bygherren vedrørende opførelse af rensningsanlægget i Chauvinière, uden at have offentliggjort en udbudsbekendtgørelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 289 af 23.11.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 7. oktober 2004

i sag C-379/02, Skatteministeriet mod Imexpo Trading A/S (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Østre Landsret) (¹)

(Fælles toldtarif — toldpositioner — tarifering i den kombinerede nomenklatur — stoleunderlag)

(2004/C 300/25)

(Processprog: dansk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-379/02, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Østre Landsret (Danmark) ved afgørelse af 15. oktober 2002, indgået til Domstolen den 21. oktober 2002, i sagen Skatteministeriet mod Imexpo Trading A/S har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Borg Barthet, og dommerne J.-P. Puissochet (refererende dommer) og s. von

Bahr; generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: R. Grass, den 7. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Den kombinerede nomenklatur, som fremgår af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, i den affattelse, der følger af henholdsvis Kommissionens forordning (EF) nr. 1734/96 af 9. september 1996, Kommissionens forordning (EF) nr. 2086/97 af 4. november 1997, Kommissionens forordning (EF) nr. 2261/98 af 26. oktober 1998 og Kommissionens forordning (EF) nr. 2204/99 af 12. oktober 1999, skal fortolkes således, at det i en tvist som tvisten i hovedsagen, hvor parterne modstridende gør gældende, at stoleunderlag af plast som de i hovedsagen omhandlede henhører under underposition 3918 10 90 og underposition 9403 70 90 i den kombinerede nomenklatur, er den første af disse positioner, der skal have forrang.

(¹) EFT C 7 af 11.1.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 7. oktober 2004

i sag C-402/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (¹)

(Traktatbrud — direktiv 89/48/EØF og 92/51/EØF — anerkendelse af eksamensbeviser — adgang til erhvervet som speciallærer for offentligt ansatte inden for sygehusvæsenet og lokaladministrationen — begrebet »lovreguleret erhverv« — erhvervsfergning — Artikel 39 EF)

(2004/C 300/26)

(Processprog: fransk)

I sag C-402/02, angående et traktatbrudssøgsmaal i henhold til artikel 226, anlagt den 12. november 2002, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: M. Patakia og D. Martin) mod Den Franske Republik (befuldmægtigede: G. de Bergues og A. Colomb), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans (refererende dommer), og dommerne C. Gulmann, J.-P. Puissochet, J.N. Cunha Rodrigues og F. Macken; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: R. Grass, den 7. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 89/48/EØF af 21. december 1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed og Rådets direktiv 92/51/EØF af 18. juni 1992 om anden generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser til supplerende af direktiv 89/48/EØF samt til artikel 39 EF, idet den ikke har indført en procedure for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, der opfylder kravene i direktiverne, for så vidt angår adgangen til erhvervet som speciallærer for offentligt ansatte inden for dels sygehusvæsenet, dels lokaladministrationen, og idet den har opretholdt nationale bestemmelser og en praksis fastlagt af Komiteen for sidestillelse af eksamensbeviser, hvorefter der ikke tages hensyn til vandrende arbejdstageres erhvervs erfaring.

2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 323 af 21.12.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 14. oktober 2004

i sag C-409/02 P, Jan Pflugradt mod Den Europæiske Centralbank (¹)

(Appel — ansatte ved Den Europæiske Centralbank — ansættelsesforholdets kontraktmæssige karakter — ændringen af de i ansættelseskontrakten fastsatte beføjelser)

(2004/C 300/27)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-409/02 P, hvori der er nedlagt påstand i medfør af artikel 56 i Domstolens statut, indgået den 18. november 2002 i sagen Jan Pflugradt ved Rechtsanwalt Pflüger (befuldmægtigede: N. Pflüger) mod Den Europæiske Centralbank (befuldmægtigede: V. Saintot og T. Gilliams, assisteret af B. Wägenbaur), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af præsidenten, P. Jann, A. Rosas og R. Silva de Lapuerta (refere-

rende dommer) og M.K. Lenaerts; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 14. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Appellen forkastes.

2) Pflugradt betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 19 af 25.1.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 21. oktober 2004

i sag C-426/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (¹)

(Traktatbrudssøgsmål — afgifter med tilsvarende virkning — fælles handelspolitik — import af varer hidrørende fra medlemsstaterne og tredjelande — afgift opkrævet ved godkendelse af fakturaer)

(2004/C 300/28)

(Processprog: græsk)

I sag C-426/02, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 22. november 2002, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: X. Lewis og M. Konstantinidis) mod Den Helleniske Republik (befuldmægtigede: A. Samoni-Rantou og N. Dafniou), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. Silva de Lapuerta, og dommerne C. Gulmann (refererende dommer) og S. von Bahr; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: R. Grass, den 21. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 23 EF, 25 EF og 133 EF, idet den til fordel for Æthnikos Organismos Farmakon (det nationale lægemiddelkontor) har opkrævet et gebyr for kontrollen med ægtheden af importfakturaer for råstoffer til farmaceutisk brug og for halvfabrikata og færdige lægemidler hidrørende fra andre medlemsstater eller tredjelande.

2) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 31 af 8.2.2003.

3) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer en femtedel af udgifterne.

4) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer fire femtedele af udgifterne.

(¹) EFT C 19 af 25.1.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 12. oktober 2004

i sag C-431/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (¹)

(Farligt affald — traktatbrud — direktiv 91/689/EØF)

(2004/C 300/29)

(Processprog: engelsk)

I sag C-431/02, angående et traktatbrugssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 28. november 2002, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: X. Lewis og M. Konstantinidis) mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (befuldmægtigede: P. Ormond og K. Manji, bistået af barrister M. Demetriou), har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas, og dommerne A. Borg Barthet, F. Macken (refererende dommer), S. von Bahr og U. Löhmus; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: R. Grass, den 12. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 1, stk. 4 og 5, artikel 2, stk. 1, 2 og 4, artikel 3, stk. 1-4, artikel 4, stk. 1-3, og artikel 5, stk. 2, i Rådets direktiv 91/689/EØF af 12. december 1991 om farligt affald (EFT L 377, s. 20) og i henhold til EF-traktaten, idet det ikke har truffet alle de fornødne foranstaltninger til at efterkomme direktivet og traktaten.

2) I øvrigt frifindes Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

DOMSTOLENS DOM

(Store Afdeling)

af 5. oktober 2004

i sag C-442/02, CaixaBank France mod Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État) (¹)

(Etableringsfrihed — kreditinstitutter — national lovgivning, som forbyder forrentning af indlån på anfordringskonti)

(2004/C 300/30)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-442/02, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Conseil d'État (Frankrig) ved afgørelse af 6. november 2002, indgået til Domstolen den 5. december 2002, i sagen CaixaBank France mod Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie, Banque fédérale des banques populaires m.fl., har Domstolen (Store Afdeling), sammensat af præsidenten, V. Skouris, afdelingsformændene P. Jann, C.W.A. Timmermans, C. Gulmann, J.-P. Puissochet og J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer) samt dommerne R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta og K. Lenaerts, generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Múgica Arzamend i, den 5. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 43 EF er til hinder for en medlemsstats retsforrifter, der forbyder et kreditinstitut, som er datterselskab af et selskab i en anden medlemsstat, at forrente indlån på anfordringskonti i euro, der åbnes af bosiddende i den første medlemsstat.

(¹) EFT C 19 af 25.1.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 21. oktober 2004

i sag C-447/02 P, KWS Saat AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (¹)

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — absolut registreringshindring — fornødent særpræg — farve i sig selv — farven orange)

(2004/C 300/31)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-447/02 P, angående en appel i henhold til artikel 56 i Domstolens statut, iværksat den 11. december 2002, KWS Saat AG, Einbeck (Tyskland) (Rechtsanwalt: C. Rohnke), mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (befuldmægtigede: D. Schennen og G. Schneider), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne C. Gulmann, J.-P. Puissochet, N. Colneric, og J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer); generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Múgica Arzamendi, den 21. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Appellen forkastes.

2) KWS Saat AG betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 55 af 8.3.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 19. oktober 2004

i sag C-472/02, Siomab SA mod Institut bruxellois pour la gestion de l'environnement (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Bruxelles) (¹)

(Miljø — affald — forordning (EØF) nr. 259/93 om overførsel af affald — afsendelsesmyndighedens beføjelse til at efterprøve angivelsen af overførsels formål (nyttiggørelse eller bortskaffelse) og til at modsætte sig en overførsel, hvis angivelse ikke er korrekt — indsigelsesformer)

(2004/C 300/32)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-472/02, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Cour d'appel, Bruxelles (Belgien), ved afgørelse af 20. december 2002, indgået til Domstolen den 27. december 2002, i sagen Siomab SA mod Institut bruxellois pour la gestion de l'environnement, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. Silva de Lapuerta, og dommerne C. Gulmann (refererende dommer), og S. von Bahr; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 19. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 af 1. februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab, som ændret ved Kommissionens beslutning 98/368/EF af 18. maj 1998 og ved Kommissionens beslutning 1999/816/EF af 24. november 1999, skal fortolkes således, at når en medlemsstat i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 6, stk. 8, anvender den specifikke procedure for anmeldelse gennem den kompetente afsendelsesmyndighed af et ledsagedokument, der er oprettet med henblik på en overførsel af affald til nyttiggørelse, kan denne myndighed, såfremt den anser sig for forpligtet til rejse indsigelse mod en overførsel som følge af anmelderens ukorrekte klassificering af operationen, ikke ex officio omklassificere overførslen, og den skal anmelde dokumentet til de øvrige kompetente myndigheder og til modtageren. Det påhviler således den pågældende myndighed så vidt muligt og inden udløbet af fristen i samme forordnings artikel 7, stk. 2, at gøre anmelderen og de øvrige kompetente myndigheder bekendt med dens indsigelse.

(¹) EFT C 44 af 22.2.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 21. oktober 2004

i sag C-8/03, Banque Bruxelles Lambert SA (BBL) mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance de Bruxelles) ⁽¹⁾

(Sjette momsdirektiv — artikel 4 og artikel 9, stk. 2, litra e) — begrebet afgiftspligtig person — tjenesteydelsers leveringssted — SICAV)

(2004/C 300/33)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-8/03, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgien), ved afgørelse af 24. december 2002, indgået til Domstolen den 10. januar 2003, i sagen, Banque Bruxelles Lambert SA (BBL) mod État belge, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts og S. von Bahr (refererende dommer); generaladvokat: M. Poiares Maduro; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 21. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

SICAV-investeringsforeninger, der har som eneste formål at foretage kollektiv investering i værdipapirer af kapital tilvejebragt ved henvendelse til offentligheden i henhold til Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), skal anses for afgiftspligtige personer i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 4 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, således at leveringsstedet for de i samme direktivs artikel 9, stk. 2, litra e), omhandlede tjenesteydelser, som præsteres for sådanne SICAV-investeringsforeninger, der er etablerede i en anden medlemsstat end tjenesteyderen, er det sted, hvor disse SICAV-investeringsforeninger har etableret hjemstedet for deres økonomiske virksomhed.

⁽¹⁾ EFT C 44 af 22.2.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 19. oktober 2004

i sag C-31/03, Pharmacia Italia SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof) ⁽¹⁾

(Forordning (EØF) nr. 1768/92 — lægemidler — supplerende beskyttelsescertifikat — overgangsordning — godkendelse som veterinærlægemiddel og efterfølgende godkendelse som humanmedicinsk lægemiddel)

(2004/C 300/34)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-31/03, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) ved kendelse af 17. december 2002, indgået til Domstolen den 27. januar 2003, i sagen Pharmacia Italia SpA, tidligere Pharmacia & Upjohn SpA, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. Silva de Lapuerta, og dommerne C. Gulmann (refererende dommer) og S. von Bahr; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: R. Grass, den 19. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Den omstændighed, at der er udstedt en tilladelse til markedsføring af et produkt som veterinærlægemiddel i en medlemsstat før den i artikel 19, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1768/92 af 18. juni 1992 om indførelse af et supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler fastsatte skæringsdato, er til hinder for, at der udstedes et certifikat i en anden medlemsstat på grundlag af et humanmedicinsk lægemiddel, der er godkendt i denne medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT C 101 af 26.4.2003.

DOMSTOLENS DOM**(Anden Afdeling)****af 14. oktober 2004****i sag C-55/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien ⁽¹⁾****(Arbejdskraft — anerkendelse af eksamensbeviser — flyleder inden for civil luftfart — afvisning)**

(2004/C 300/35)

(Processprog: spansk)

I sag C-55/03, angående et traktatbrudssøgsmaal i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 11. februar 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: M. Patakia og M. Valverde López) mod Kongeriget Spanien (befuldmægtiget: S. Ortiz Vaamonde), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans (refererende dommer), og dommerne C. Gulmann, R. Schintgen, G. Arestis og J. Klučka; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: R. Grass, den 14. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Sagen afvises.

2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 83 af 5.4.2003.**DOMSTOLENS DOM****(Anden Afdeling)****af 12. oktober 2004****i sag C-60/03, Wolff & Müller GmbH & Co. KG mod José Filipe Pereira Félix ⁽¹⁾****(Artikel 49 EF — hindringer for den frie udveksling af tjenesteydelser — byggevirksomheder — underentreprise — pligt for en virksomhed til som kautionist at hæfte for betaling af mindsteløn til arbejdstagere ansat af en underentreprenør)**

(2004/C 300/36)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-60/03, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Bundesarbeits-

gericht (Tyskland) ved afgørelse af 6. november 2002, indgået til Domstolen den 14. februar 2003, i sagen: Wolff & Müller GmbH & Co. KG, mod José Filipe Pereira Félix, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden C.W.A. Timmermans (referende dommer), og dommerne M.C. Gulmann, R. Schintgen, F. Macken og N. Colneric, generaladvokat D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: fuldmægtig M. Múgica Arzamendi, den 12. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 5 i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser, fortolket i lyset af artikel 49 EF, er ikke i en sag som hovedsagen til hinder for nationale bestemmelser, hvorefter en byggeentreprenør, der overdrager det til en anden entreprenør at udføre byggeydelser, hæfter for denne entreprenørs eller en underentreprenørs forpligtelser til at betale mindstelønnen til en arbejdstager eller til at betale bidrag til organer, som overenskomtparterne i fællesskab har oprettet, som en kautionist, der har givet afkald på at påberåbe sig »beneficium ordinis«, såfremt mindstelønnen omfatter det beløb, som efter fradrag af skatter samt bidrag til socialforsikring, arbejdsformidling eller tilsvarende udgifter til social sikring skal udbetales til arbejdstageren (nettolønnen), når beskyttelsen af arbejdstageres lønkrav ikke er lovens primære eller blot sekundære mål.

⁽¹⁾ EFT C 112 af 10.5.2003.**DOMSTOLENS DOM****(Anden Afdeling)****af 12. oktober 2004****i sag C-106/03 P, Vedral SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) ⁽¹⁾****(Appel — EF-varemærker — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — risiko for forveksling — ord- og figurmærket HUBERT — indsigelse fremsat af indehaveren af det NATIONALE ordmærke SAINT-HUBERT 41 — Harmoniseringskontoret med status som sagsøgt for Retten)**

(2004/C 300/37)

(Processprog: fransk)

I sag C-106/03 P, angående en appel i henhold til artikel 56 i Domstolens statut, anlagt den 27. februar 2003, Vedral SA, Ludres (Frankrig) (avocats T. van Innis, G. Glas og F. Herbert), den anden part i appsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (befuldmægtigede: O. Montalto og P. Geroulakos), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans,

og dommerne C. Gulmann, R. Schintgen, F. Macken (refererende dommer) og N. Colneric; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: R. Grass, den 12. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Vedial SA betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 146 af 21.6.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 14. oktober 2004

i sag C-143/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (¹)

(Traktatbrud — artikel 28 EF — national lovgivning, som kræver mærkning af alkaline batterier)

(2004/C 300/38)

(Processprog: italiensk)

I sag C-143/03, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 28. marts 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: L. Visaggio og R. Amorosi) mod Den Italienske Republik (befuldmægtiget: I.M. Braguglia, bistået af P. Gentili), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne N. Colneric (refererende dommer), J.N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič og E. Levits; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: R. Grass, den 14. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 28 EF, idet den kræver, at alkali-mangan batterier med under 0,0005 vægtprocent kviksølv skal have en mærkning, hvoraf navnlig indholdet af tungmetaller skal fremgå.
- 2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 135 af 7.6.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 7. oktober 2004

i sag C-189/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene (¹)

(Traktatbrud — fri udveksling af tjenesteydelser — restriktioner — private vagtfirmaer)

(2004/C 300/39)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-189/03, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 5. maj 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: M. Patakia og M.W. Wils) mod Kongeriget Nederlandene (befuldmægtigede: H.G. Sevenster, C. Wissels og N.A.J. Bel), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann (refererende dommer), og dommerne A. Rosas, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta og K. Lenaerts; generaladvokat: J. Kokott; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 7. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i medfør af artikel 49 EF, idet det inden for rammerne af lov om private vagt- og detektivfirmaer af 24. oktober 1997 har udstedt forskrifter, hvorefter:

— firmaer, som ønsker at præstere tjenesteydelser på nederlandsk område, og lederne af sådanne firmaer skal være i besiddelse af en godkendelse, uden at der herved tages hensyn til de forpligtelser, som den udenlandske tjenesteyder allerede skal opfylde i den medlemsstat, hvori firmaet er etableret, og der kræves gebyr for denne godkendelse, og

— personale i disse firmaer, der bliver udsendt fra etableringsmedlemsstaten til Nederlandene, skal være i besiddelse af et legitimationskort udstedt af de nederlandske myndigheder, for så vidt som der med dette krav ikke tages hensyn til kontrol, som grænseoverskridende tjenesteydere allerede er undergivet i deres hjemland.

- 2) Kongeriget Nederlandene betaler tre fjerdedele af Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers omkostninger. Herudover bærer hver part sine egne omkostninger.

(¹) EFT C 158 af 5.7.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 14. oktober 2004

i sag C-193/03, Betriebskrankenkasse der Robert Bosch GmbH mod Den Tyske Bundesrepublik (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sozialgericht Stuttgart) ⁽¹⁾

(Social sikring — refusion af udgifter til lægebehandling, der er afholdt i en anden medlemsstat — artikel 34 i forordning (EØF) nr. 574/72 — sygekasse, der anvender en forenklet procedure til fuld refusion af regninger på mindre beløb)

(2004/C 300/40)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-193/03, angående en anmodning, om præjudiciel afgørelse i medfør af artikel 234 EF, indgivet af Sozialgericht Stuttgart (Tyskland), ved afgørelse af 19. marts 2003, indgået til Domstolen den 9. maj 2003, i sagen Betriebskrankenkasse der Robert Bosch GmbH mod Bundesrepublik Deutschland, har Domstolen (Sjette Afdeling) sammensat af afdelingsformanden, A. Borg Barthet (refererende dommer), og dommerne J.-P. Puissochet og S. von Bahr; generaladvokat: L. Poiares Maduro; justitssekretær: R. Grass, den 14. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 34 i Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, som flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EØF) nr. 2001/83 af 2. juni 1983, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1399/1999 af 29. april 1999, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en sygekasses praksis, der ved anvendelsen af interne regler består i fuld refusion af udgifter, der af dens medlemmer er afholdt til lægebehandling i forbindelse med ophold i en anden medlemsstat, når udgifterne ikke overstiger et beløb på 200 DEM.

⁽¹⁾ EFT C 200 af 23.8.2003

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 7. oktober 2004

i sag C-239/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik ⁽¹⁾

(Traktatbrud — konventionen om beskyttelse af Middelhavet mod forurening — artikel 4, stk. 1 og 8 — protokollen om beskyttelse af Middelhavet mod landbaseret forurening — artikel 6, stk. 1 og 3 — undladelse af at træffe egnede foranstaltninger til at forebygge, begrænse og bekæmpe den kraftige og langvarige forurening af kystsøen i Berre — tilladelse til udledning)

(2004/C 300/41)

(Processprog: fransk)

I sag C-239/03, angående et traktatbrudssøgsmaal i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 4. juni 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: G. Valero Jordana og B. Stromsky) mod Den Franske Republik (befuldmægtigede: G. de Bergues og E. Puisais), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne R. Schintgen (refererende dommer), R. Silva de Lapuerta, P. Kūris og G. Arestis; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: R. Grass, den 7. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 1 og 8, i konventionen om beskyttelse af Middelhavet mod forurening, undertegnet i Barcelona den 16. februar 1976, som blev godkendt på Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs vegne ved Rådets afgørelse 77/585/EØF af 25. juli 1977, og artikel 6, stk. 1 og 3, i protokollen om beskyttelse af Middelhavet mod landbaseret forurening, undertegnet i Athen den 17. maj 1980, som blev godkendt på Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs vegne ved Rådets afgørelse 83/101/EØF af 28. februar 1983, samt artikel 300, stk. 7, EF, idet den:

— ikke har truffet alle egnede foranstaltninger til at forebygge, begrænse og bekæmpe den kraftige og langvarige forurening af kystsøen i Berre, og

— har undladt at tage behørigt hensyn til forskrifterne i bilag III i protokollen om beskyttelse af Middelhavet mod landbaseret forurening, undertegnet i Athen den 17. maj 1980, som blev godkendt på Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs vegne ved Rådets afgørelse 83/101/EØF af 28. februar 1983, gennem en ændring af tilladelsen til udledningen af stoffer som omhandlet i protokollens bilag II efter dennes ikrafttræden.

2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 184 af 2.8.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 12. oktober 2004

i sag C-263/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (¹)

(Traktatbrud — parallelimport — indførsel af lægemidler fra andre medlemsstater, der er identiske med allerede godkendte lægemidler — markedsføringstilladelse — manglende retsforskrifter)

(2004/C 300/42)

(Processprog: fransk)

I sag C-263/03, angående et traktatbrudssøgsmaal i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 17. juni 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: B. Stromsky) mod Den Franske Republik (befuldmægtigede: G. de Bergues og R. Loosli-Surrans), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. Silva de Lapuerta, og dommerne C. Gulmann (refererende dommer) og R. Schintgen; generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: R. Grass, den 12. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 28 EF, idet den ikke har udstedt specifikke retsforskrifter vedrørende tilladelse til indførsel af lægemidler fra andre af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater, der er identiske med lægemidler, der allerede er godkendt i Frankrig (parallelimport).

2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 200 af 23.8.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 14. oktober 2004

i sag C-275/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik (¹)

(Traktatbrud — direktiv 89/665/EØF — klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter — ufuldstændig gennemførelse)

(2004/C 300/43)

(Processprog: portugisisk)

I sag C-275/03, angående et traktatbrugssøgsmaal i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 25. juni 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: A. Caeiros og K. Wiedner) mod Den Portugisiske Republik (befuldmægtigede: L. Fernandes og C. Gagliardi Graça), har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas, og dommerne A. Borg Barthet, J.-P. Puissechot (refererende dommer), S. Von Bahr og U. Lohmus; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: R. Grass, den 14. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 1, stk 1, og artikel 2, stk 1, litra c), i Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter, idet den ikke har ophævet lovdekret nr. 48 051 af 21. november 1967, som betinger erstatning på grund af tilsidesættelse af fællesskabsretten vedrørende offentlige kontrakter eller af nationale bestemmelser til gennemførelse heraf af, at de skadelidte personer godtgør, at de retsstridige handlinger er udført uagtsomt eller forsætligt.

2. Den Portugisiske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 213 af 6.9.2003.

DOMSTOLENS DOM**(Fjerde Afdeling)****af 14. oktober 2004****i sag C-339/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland ⁽¹⁾****(Traktatbrud — direktiv 1999/22/EF — hold af vilde dyr i zoologiske haver — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)**

(2004/C 300/44)

(Processprog: tysk)

I sag C-339/03, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 1. august 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: J. Schieferer og M. van Beek) mod Forbundsrepublikken Tyskland (befuldmægtiget: M. Lumma), har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer), som fungerende formand for Fjerde Afdeling, og dommerne E. Juhász og M. Ilešič; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: R. Grass, den 14. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 1999/22/EF af 29. marts 1999 om hold af vilde dyr i zoologiske haver, idet den i delstaterne, bortset fra Bremen, Hamburg, Hessen, Baden-Württemberg, Niedersachsen, Berlin, Schleswig-Holstein og Thüringen, ikke inden for den frist, der er fastsat i den begrundede udtalelse, har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for fuldstændig at efterkomme direktivet.

2) Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 226 af 20.9.2003.

DOMSTOLENS DOM**(Tredje Afdeling)****af 7. oktober 2004****i sag C-341/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik ⁽¹⁾****(Traktatbrud — manglende gennemførelse af direktiv 98/49/EF)**

(2004/C 300/45)

(Processprog: græsk)

I sag C-341/03, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 1. august 2003, Kommissionen for

De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: H. Michard og D. Martin) mod Den Helleniske Republik (befuldmægtiget: N. Dafniou), har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas (refererende dommer), og dommerne A. Borg Barthet, F. Macken, S. von Bahr og J. Malenovský; generaladvokat: J. Kokott; justitssekretær: R. Grass, den 7. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 98/49/EF af 29. juni 1998 om beskyttelse af supplerende pensionsrettigheder for arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende, der flytter inden for Fællesskabet, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

2) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 226 af 20.9.2003.

DOMSTOLENS DOM**(Første Afdeling)****af 21. oktober 2004****i sag C-445/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg ⁽¹⁾****(Traktatbrud — fri udveksling af tjenesteydelser — krav pålagt af værtsmedlemsstaten over for virksomheder, der udstationerer arbejdstagere fra et tredjeland på denne medlemsstats område)**

(2004/C 300/46)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-445/03, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 21. oktober 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: M. Patakia) mod Storhertugdømmet Luxembourg (befuldmægtiget: S. Schreiner, bistået af A. Rukavina), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne K. Lenaerts (refererende dommer), K. Schieman, E. Juhász og M. Ilešič; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: R. Grass, den 21. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold artikel 49 EF, idet det pålægger virksomheder, der leverer tjenesteydelser, og som er etableret i en anden medlemsstat og ønsker at udstationere arbejdstagere fra et tredjeland til Luxembourg, et krav om en individuel arbejdstilladelse, hvis udstedelse sker ud fra hensyn, der har tilknytning til arbejdsmarkedet, eller et krav om en kollektiv arbejdstilladelse, der kun udstedes i undtagelsestilfælde, og for så vidt som de pågældende arbejdstagere er knyttet til deres oprindelige virksomhed ved tidsbegrænsede ansættelseskontrakter i mindst seks måneder, og idet det pålægger disse tjenesteydere en forpligtelse til at stille en bankgaranti.

2) Storhertugdømmet Luxembourg betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 289 af 29.11.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 21. oktober 2004

i sag C-477/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2001/12/EF, 2001/13/EF og 2001/14/EF — Fællesskabets jernbaner — udvikling — licenser til jernbanevirksomheder — tildeling af kapacitet, opkrævning af afgifter for brug af infrastruktur samt sikkerhedscertificering — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2004/C 300/47)

(Processprog: tysk)

I sag C-477/03, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 17. november 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: C. Schmidt og W. Wils) mod Forbundsrepublikken Tyskland (befuldmægtigede: W.-D. Plessing og M. Lumma), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Borg Barthet, og dommerne J.-P. Puissochet og U. Lohmus (refererende dommer); generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: R. Grass, den 21. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/12/EF af 26. februar 2001 om ændring af Rådets direktiv 91/440/EØF om udvikling af Fællesskabets jernbaner, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/13/EF af 26. februar 2001 om ændring af Rådets direktiv 95/18/EF om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF af 26. februar 2001 om tildeling af

jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering, idet den ikke har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet.

2) Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 21 af 24.1.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 7. oktober 2004

i sag C-483/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2001/12/EF, 2001/13/EF og 2001/14/EF — Fællesskabets jernbaner — udvikling — licenser til jernbanevirksomheder — tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2004/C 300/48)

(Processprog: engelsk)

I sag C-483/03, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226, anlagt den 19. november 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: W. Wils) mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (befuldmægtigede: M. Demetriou og K. Manji), har Domstolen (Sjette Afdeling), Sjette Afdeling, sammensat af J.-P. Puissochet, som fungerende formand for Sjette Afdeling, og dommerne S. von Bahr og U. Lohmus (refererende dommer); generaladvokat L.A. Geelhoed; justitssekretær: R. Grass, den 7. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/12/EF af 26. februar 2001 om ændring af Rådets direktiv 91/440/EØF om udvikling af Fællesskabets jernbaner, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/13/EF af 26. februar 2001 om ændring af Rådets direktiv 95/18/EF om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF af 26. februar 2001 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering, idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktiverne.

2) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 7 af 10.1.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Fjerde Afdeling)

af 5. oktober 2004

i sag C-524/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod G. & E. Gianniotis EPE (¹)

(Voldgiftsbestemmelse — tilbagebetaling af forskudsbeløb — morarenter — udeblivelse)

(2004/C 300/49)

(Processprog: græsk)

I sag C-524/03, angående et søgsmål i henhold til artikel 238 EF, anlagt den 16. december 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: D. Triantafyllou, bistået af N. Korogiannakis) mod G. & E. Gianniotis EPE, der fører navnet »Agia Eléni Hospitalet«, Piræus (Grækenland), har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.N. Cunha Rodrigues, og dommerne K. Lenaerts (refererende dommer) og K. Schiemann; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: R. Grass, den 5. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) G. & E. Gianniotis EPE skal betale Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber et beløb på 212 010,17 EUR som hovedstol med tillæg af renter:

— for så vidt angår et beløb på 72 136,15 EUR på 6 % p.a. fra den 30. september 2001 til den 31. december 2002, på 8 % p.a. fra den 1. januar 2003 og til datoen for domsafsigelsen og årlig rente i medfør af græsk lovgivning, for tiden artikel 3, stk. 2, i lov 2842/2000 om euroens afløsning af drakmen, inden for grænsen på 8 % p.a. at regne fra denne dom og indtil fuldstændig tilbagebetaling af forskuddet.

— for så vidt angår et beløb på 28 758,20 EUR på 5,25 % p.a. fra den 30. november 2001 til den 31. december 2002, på 7,25 % p.a. fra den 1. januar 2003 og til datoen for

domsafsigelsen og årlig rente i medfør af den nævnte græske lovbestemmelse, inden for grænsen på 7,25 % p.a. at regne fra denne dom og indtil fuldstændig tilbagebetaling af forskuddet.

— for så vidt angår et beløb på 111 115,82 EUR på 4,78 % p.a. fra den 15. januar 2002 til den 31. december 2002, på 6,78 % p.a. fra den 1. januar 2003 og til datoen for domsafsigelsen og årlig rente i medfør af den nævnte græske lovbestemmelse, inden for grænsen på 6,78 % p.a. at regne fra denne dom og indtil fuldstændig tilbagebetaling af forskuddet.

2) G. & E. Gianniotis betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 59 af 6.3.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 7. oktober 2004

i sag C-550/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2001/12/EF, 2001/13/EF og 2001/14/EF — Fællesskabets jernbaner — udvikling — licenser til jernbanevirksomheder — tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2004/C 300/50)

(Processprog: græsk)

I sag C-550/03, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226, anlagt den 23. december 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: W. Wils og G. Zavvos) mod Den Helleniske Republik (befuldmægtiget: Dafniou), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af J.-P. Puissochet som fungerende formand for Sjette Afdeling, og dommerne S. von Bahr og U. Löhms (refererende dommer); generaladvokat P. Léger; justitssekretær: R. Grass, den 7. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/12/EF af 26. februar 2001 om ændring af Rådets direktiv 91/440/EØF om udvikling af Fællesskabets jernbaner, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/13/EF af 26. februar 2001 om ændring af Rådets direktiv 95/18/EF om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF af 26. februar 2001 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktiverne.

2) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 59 af 6.3.2004.

Appel iværksat den 24. september 2004 (telefax af 16.9.2004) af Dalmine SpA til prøvelse af dom afsagt den 8. juli 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-50/00, Dalmine SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-407/04 P)

(2004/C 300/51)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 24. september 2004 iværksat appel af Dalmine Spa ved avvocati A. Sinagra, M. Siragusa og F.M. Moretti, og med valgt adresse i Luxembourg, til prøvelse af dom afsagt den 8. juli 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-50/00, Dalmine SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Rettens appellerede dom ophæves, og samtidig annulleres den oprindeligt anfægtede beslutning.
- Subsidiært ophæves den appellerede dom, og følgelig ophæves de dele af Kommissionens beslutning, som berøres af de appalbringender i nærværende appelskrift, som Domstolen tiltræder som begrundede og egnede til at blive tiltrådt.
- Mere subsidiært annulleres beslutningens artikel 4, og den pålagte bøde nedsættes væsentligt under hensyntagen til de anbringender og omstændigheder, som gøres gældende i nærværende appelskrift, både som følge af de retlige fejl, som Retten har begået ved undersøgelsen af, om sanktionen var passende, og som en virkning af, at dommen helt eller delvis ophæves, navnlig (men ikke udelukkende) i betragtning af Rettens udtrykkelige afgørelse vedrørende de i beslutningens artikel 1 og 2 konstaterede overtrædelser.
- Der tages stilling til, om sagen ud fra forskellige antagelser og efter Domstolens skøn skal hjemvises til Retten til fornyet afgørelse, ved hvilken der, som det må forventes, tages hensyn til de fortolkninger af retsreglerne og de retsgrundsætninger, som Domstolen måtte præcisere i denne sag.
- Under alle omstændigheder dømmes Kommissionen til, under omgørelse også på dette punkt af Rettens appellerede dom, at erstatte appellanten Dalmine sagens omkostninger ved begge instanser.

Anbringendre og væsentligste argumenter:

Appellanten har anført, at Rettens dom er behæftet med følgende mangler:

- tilsidesættelse og urigtig anvendelse af fællesskabsretten samt tilsidesættelse af retten til kontradiktion, da det antages, at de spørgsmål, som Kommissionen stillede appellanten, navnlig i forbindelse med kravet om oplysninger i henhold til artikel 11, stk. 5, i forordning nr. 17/62 (¹), var lovlige
- tilsidesættelse og urigtig anvendelse af fællesskabsretten samt tilsidesættelse af retten til kontradiktion, da det antages, at fordelingsnøgledokumentet lovligt og hensigtsmæssigt kunne benyttes som bevis
- tilsidesættelse og urigtig anvendelse af fællesskabsretten samt tilsidesættelse af retten til kontradiktion, da det antages, at referaterne af afhøringerne af de tidligere ledende medarbejdere i Dalmine lovligt og hensigtsmæssigt kunne benyttes som bevis
- tilsidesættelse af artikel 81 EF med hensyn til lovligheden af i beslutningen at medtage begrundelser, der går ud over de klagepunkter, der lægges virksomheden til last
- tilsidesættelse af artikel 81 EF, urigtig retsanvendelse, fordrejning af beviser og manglende begrundelse med hensyn til bestemmelsen af genstanden for den angivelige overtrædelse efter beslutningens artikel 1, undersøgelsen af, om overtrædelser faktisk er begået, bestemmelsen af dens virkninger og den omstændighed, at en eventuel overtrædelse, der ikke faktisk er begået, eller som ikke havde mærkbare virkninger på konkurrencen, sidestilles med overtrædelser, der faktisk er begået, og som har ulovligt formål eller ulovlig virkning
- tilsidesættelse af artikel 81 EF, urigtig retsanvendelse, fordrejning af beviser og manglende begrundelse med hensyn til den angivelige påvirkning af samhandelen mellem medlemsstater

- misbrug af skønsbeføjelse, tilsidesættelse af fællesskabsretten og fordrejning af faktiske omstændigheder og beviser ved Rettens rekonstruktion af den ulovlige adfærd, som Kommissionen har lagt til grund i beslutningens artikel 2
- misbrug af skønsbeføjelse, tilsidesættelse af fællesskabsretten og fordrejning af faktiske omstændigheder og beviser, ved at leveringsaftalen mellem Dalmine og British Steel bedømmes som retsstridig, fordi den fordrejer konkurrencen på markedet for glatte rør og gevindskårne rør
- tilsidesættelse af fællesskabsretten og fordrejning af faktiske omstændigheder og beviser ved bedømmelsen af ulovligheden af klausulerne i leveringsaftalen mellem Dalmine og British Steel
- subsidiært, tilsidesættelse af artikel 81 EF og manglende begrundelse ved bedømmelsen af, om Kommissionen har overholdt artikel 15 i forordning nr. 17/62 og Retningslinjer for beregningen af bøder med hensyn til grovheden af den overtrædelse, der kan tilregnes Dalmine

endelig, ligeledes subsidiært,

- tilsidesættelse af artikel 81 EF og manglende begrundelse ved bedømmelsen af, om Kommissionen har overholdt artikel 15 i forordning nr. 17/62 og Retningslinjer for beregningen af bøder med hensyn til varigheden af den overtrædelse, der lægges Dalmine til last, og med hensyn til formildende omstændigheder.

(¹) EFT 1959-1962, s. 81.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 2. august 2004 af High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) i sagen 1) Teleos plc, 2) Unique Distribution Limited, 3) Synectiv Limited, 4) New Communications Limited, 5) Quest Trading Company Limited, 6) Phones International Limited, 7) Agm Associates Limited, 8) Dvd Components Limited, 9) Fonecomp Limited, 10) Bulkgs, 11) Libratech Limited, 12) Rapid Marketing Services Limited, 13) Earthshine Limited, 14) Stardex (UK) Limited mod Commissioners of Customs & Excise

(Sag C-409/04)

(2004/C 300/52)

Ved kendelse afsagt den 2. august 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 24. september 2004, har High Court of

Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court), i sagen 1) Teleos plc, 2) Unique Distribution Limited, 3) Synectiv Limited, 4) New Communications Limited, 5) Quest Trading Company Limited, 6) Phones International Limited, 7) Agm Associates Limited, 8) Dvd Components Limited, 9) Fonecomp Limited, 10) Bulkgs, 11) Libratech Limited, 12) Rapid Marketing Services Limited, 13) Earthshine Limited, 14) Stardex (UK) Limited Teleos plc mod Commissioners of Customs & Excise forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1) Skal udtrykket »forsendes« i artikel 28a, stk. 3 (¹) (erhvervelse inden for Fællesskabet) under de relevante omstændigheder forstås således, at erhvervelse inden for Fællesskabet sker, når

a. retten til som ejer at råde over varerne overgår til køberen, og varerne leveres af leverandøren ved, at de stilles til rådighed for køberen (der er momsregistreret i en anden medlemsstat) i henhold til en ab fabrik salgskontrakt, hvorved køberen overtager ansvaret for at transportere varerne til en anden medlemsstat end leveringsstaten på et sikkert lager, der ligger i leverandørens medlemsstat, og når kontrakt dokumenterne og/eller anden skriftlig dokumentation angiver, at det er hensigten, at varerne herefter skal transporteres videre til et bestemmelsessted i en anden medlemsstat, men varerne endnu ikke fysisk har [org. s. 6] forladt leveringsmedlemsstatens område, eller

b. retten til som ejer at råde over varerne overgår til køberen, og varerne påbegynder, men ikke nødvendigvis afslutter, deres transport til en anden medlemsstat (navnlig hvis varerne endnu ikke fysisk har forladt leveringsmedlemsstatens område), eller

c. retten til som ejer at råde over varerne er overgået til køberen, og varerne fysisk har forladt leveringsmedlemsstatens område ved deres transport til en anden medlemsstat?

2) Skal artikel 28c, punkt A, litra a, fortolkes således, at levering af varer er momsfritaget, når:

— varerne leveres til en køber, der er momsregistreret i en anden medlemsstat, og

— køberen har indgået aftale om at købe varerne på det grundlag, at han, efter at han har fået retten til som ejer at råde over varerne i leverandørens medlemsstat, er ansvarlig for at transportere varerne fra leverandørens medlemsstat til en anden medlemsstat, og

- a. retten til som ejer at råde over varerne er overgået til køberen, og leverandøren har leveret varerne ved at stille dem til rådighed for køberen i henhold til en af fabrik salgskontrakt, hvorved køberen overtager ansvaret for at transportere varerne til en anden medlemsstat end leveringsstaten på et sikkert lager, der ligger i leverandørens medlemsstat, og når kontraktdokumenterne og/eller anden skriftlig dokumentation angiver, at det er hensigten, at varerne herefter skal transporteres videre til et bestemmelsessted i en anden medlemsstat, men varerne endnu ikke fysisk har forladt leveringsmedlemsstatens område, eller
- b. retten til som ejer at råde over varerne er overgået til køberen, og varerne har påbegyndt, men ikke nødvendigvis afsluttet, deres transport til en anden medlemsstat (navnlige hvis varerne endnu ikke fysisk har forladt leveringsmedlemsstatens område), eller
- c. retten til som ejer at råde over varerne er overgået til køberen, og varerne fysisk har forladt leveringsmedlemsstatens område ved deres transport til en anden medlemsstat, eller
- d. retten til som ejer at råde over varerne er overgået til køberen, og det kan bevises, at varerne faktisk er ankommet til bestemmelsesmedlemsstaten?
- 3) Under de relevante omstændigheder, hvor en leverandør, der handler i god tro, til de kompetente myndigheder i hans medlemsstat efter fremsættelse af et tilbagebetalingskrav har fremlagt objektive bevis, der på tidspunktet for modtagelsen tilsyneladende støttede hans ret til at fritage varer i henhold til artikel 28c, punkt A, litra a), og de kompetente myndigheder oprindeligt godtog beviset for fritagelse, under hvilke omstændigheder (om nogen) kan de kompetente myndigheder i leveringsmedlemsstaten da efterfølgende pålægge leverandøren at betale moms af disse varer, når de bliver opmærksomme på bevis, som enten (a) rejser tvivl om gyldigheden af det tidligere bevis eller (b) viser, at det fremlagte bevis reelt var forfalsket, uden at leverandøren dog havde kendskab hertil eller havde medvirket hertil?
- 4) Ændres besvarelsen af spørgsmål 3 af det forhold, at der forelå bevis for, at køberen angav moms til afgiftsmyndighederne i bestemmelsesmedlemsstaten, når disse angivelser som erhvervelser inden for Fællesskabet omfattede købene af de varer, som angivelserne angik, og køberen angav et beløb som udgående afgift og også angav det samme beløb som indgående afgift i overensstemmelse med sjette direktivs artikel 17, stk. 2, litra d)?

merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 22. juli 2004 af Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia i sagen Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori – A.N.A.V. mod Comune di Bari og A.M.T.A.B. Servizio SpA

(Sag C-410/04)

(2004/C 300/53)

Ved kendelse afsagt den 22. juli 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 27. september 2004, har Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia i sagen Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori – A.N.A.V. mod Comune di Bari og A.M.T.A.B. Servizio SpA forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er artikel 113, afsnit V, i decreto legislativo nr. 267/00, som ændret ved artikel 14 i decreto legge nr. 269/03, forenelig med fællesskabsretten og navnlig med kravene om gennemskuelighed og fri konkurrence i henhold til traktatens artikel 46, 49 og 86, for så vidt som den ikke indeholder nogen begrænsning i den offentlige forvaltnings frihed til at vælge mellem forskellige metoder for tildeling af en kontrakt på offentlige tjenesteydelser, navnlig mellem tildeling efter en offentlig udbudsprocedure og direkte tildeling til et af forvaltningen fuldt ud kontrolleret selskab?

Sag anlagt den 24. september 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-412/04)

(2004/C 300/54)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 24. september 2004 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Klaus Wiedner og Giuseppe Bambara, som befuldmægtigede.

(¹) Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktiv 93/37/EØF⁽¹⁾, 93/36/EØF⁽²⁾, 92/50/EØF⁽³⁾ og 93/38/EØF⁽⁴⁾ samt i henhold til artikel 43 og 49 EF og principperne om gennemsigtighed og ligebehandling, der følger heraf, idet den har vedtaget bestemmelserne i artikel 2, stk. 1, artikel 17, stk. 12, artikel 27, stk. 2, artikel 30, stk. 6 a, artikel 37 b og 37 c, stk. 1, i lov nr. 109 af 11. februar 1994, som senest ændret ved artikel 7 i lov nr. 166 af 1. august 2002, artikel 2, stk. 5, i lov nr. 109/94, som senest ændret ved lov nr. 166/2002 sammenholdt med lov nr. 1150 af 1942 og nr. 10 af 1977, der flere gange er ændret og suppleret, artikel 28, stk. 4, i lov nr. 109/94, sammenholdt med artikel 188 i præsidentdekret nr. 554 af 21. december 1999 og artikel 7 i nævnte lov nr. 166/2002, samt artikel 3, stk. 3, i lovdekret nr. 157 af 17. marts 1995.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Kommissionen har anført, at artikel 2, stk. 1, i lov nr. 109/94 og artikel 3, stk. 3, i lovdekret nr. 157 af 17. marts 1995 — for så vidt som de foreskriver, at bestemmelserne om offentlige bygge- og anlægsarbejder tillige omfatter kontrakter, hvori bestanddelen »arbejde«, som er fremherskende i økonomisk henseende, klart har karakter af en tillægsydelse i forhold til de øvrige ydelser — har til følge, at en række offentlige kontrakter om tjenesteydelser og indkøb unddrages anvendelsen af den relevante fællesskabsregulering, særligt direktiv 92/50/EØF og/eller direktiv 93/36/EØF.

Da tærskelværdierne for anvendelsen af disse direktiver er mærkbart lavere end tærskelværdien for anvendelsen af direktiv 93/37/EØF, har de omhandlede bestemmelser til virkning, at der — uden at procedurerne iht. direktiv 92/50/EØF og 93/36/EØF overholdes — gives mulighed for at tildele blandede kontrakter, bestående af tjenesteydelser og bygge- og anlægsarbejde, af indkøb og bygge- og anlægsarbejde, eller af indkøb, bygge- og anlægsarbejde og tjenesteydelser, hvis værdi er højere end tærskelværdien for anvendelse af sidstnævnte direktiver, men lavere end de tærskelværdier, der gælder for bygge- og anlægsarbejde omfattet af direktiv 93/37/EØF, alene af den grund, at disse arbejder, selv om de har karakter af tillægsydelse, har en fremherskende karakter i økonomisk henseende. Set i dette lys udgør de omhandlede bestemmelser en tilsidesættelse af direktiv 92/50/EØF og 93/36/EØF.

Bestemmelserne om foranstaltninger foretaget af private under fradrag af byplanlægningsafgifterne

Kommissionen er af den opfattelse, at artikel 2, stk. 5, i lov nr. 109/94 udgør en tilsidesættelse af direktiv 93/37/EØF, for så vidt som den fritager for forpligtelsen til at anvende procedurerne i henhold til direktiv 93/37/EØF i tilfælde, hvor kontrakten mellem private og forvaltningen omfatter flere opgaver eller arbejder, som enkeltvis betraget har en værdi, der

er mindre end tærskelværdien for anvendelsen af det nævnte direktiv, men hvis samlede værdi overstiger tærskelværdien, sammenholdt med lov nr. 1150 af 1942 og 10 af 1997, der senere er ændret og suppleret, og som giver mulighed for at tildele en bygge- og anlægskontrakt direkte til indehaveren af en byggetilladelse eller en godkendt udstykningsplan.

Bestemmelserne om planlægning og ledelse af bygge- og anlægsarbejder, hvis værdi er mindre end de fællesskabsretlige tærskelværdier.

Kommissionen har anført, at artikel 17 og 30 i lov nr. 109/94 nødvendigvis må anses for at være i strid med princippet om gennemsigtighed, som følger af artikel 49 EF, for så vidt de giver den ordregivende myndighed mulighed for at tildele de omhandlede kontrakter direkte uden overholdelse af nogen krav til offentliggørelse. Endvidere kan anvendelse af en procedure med undersøgelse af tilbudsgivernes erfaring og kapacitet ikke i sig selv udgøre et bevis for, at princippet om gennemsigtighed er overholdt, hvis der ikke er fastsat minimumsforskrifter om offentliggørelsens form, for at sikre en konkurrencemæssig ligestilling mellem alle de personer, der potentielt ville være interesserede i at udføre tjenesteydelsen.

Bestemmelserne om tildeling af ydelser vedrørende ledelse af bygge- og anlægsarbejder

Kommissionen har anført, at artikel 27, stk. 2, i lov nr. 109/94 udgør en tilsidesættelse af henholdsvis direktiv 92/50/EØF og 93/38/EØF eller artikel 43 og 49 EF, alt efter størrelsen af de tildelte kontrakter om tjenesteydelser og den relevante lovgivning, for så vidt som bestemmelsen giver mulighed for direkte at tildele kontrakter om tjenesteydelser vedrørende ledelse af bygge- og anlægsarbejder, til den for konstruktionsarbejdet ansvarlige, uden at kontrakten kommer i udbud.

Bestemmelserne om tildeling af modtagelsesvirksomhed

Kommissionen er af den opfattelse, at den mekanisme, der er indeholdt i artikel 28 i lov nr. 109/94, er i strid med henholdsvis direktiv 92/50/EØF og 93/38/EØF eller princippet om gennemsigtighed, som er indeholdt i artikel 43 og 49 EF, alt efter størrelsen af de tildelte kontrakter og den relevante lovgivning, for så vidt som den giver den ordregivende myndighed mulighed for direkte at vælge modtagerne, uden at der sker offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse eller offentliggørelse af andre dokumenter med henblik på at gøre alle potentielle tilbudsgivere bekendt med udbuddet vedrørende modtagelsesvirksomhed.

Bestemmelserne om projektfiansiering

Artikel 37 a ff. i lov nr. 109/94 omhandler ordningen med »projektfiansiering«. Ordningen tilsigter at tillade, at et offentligt bygge- og anlægsarbejde gennemføres på grundlag af forslag indgivet af en person uden for forvaltningen, kaldet »initiativtagere«, gennem tildeling af en bygge- og anlægskontrakt.

Kommissionen har anført, at bestemmelserne om, hvordan kontrakterne skal udbydes, giver to fordele for initiativtagerne over for de potentielle konkurrenter. For det første ud fra et proceduremæssigt synspunkt, idet initiativtageren automatisk opfordres til at deltage i udbud efter forhandling ved tildeling af kontrakter, uafhængigt af sammenhængen mellem dennes tilbud og de tilbud, som de øvrige deltagere i udbudsproceduren har indgivet. Som følge heraf vil et udbud efter forhandling altid foregå mellem de to bedste tilbud og initiativtageren, selv hvis der efter opfordringen til at afgive tilbud, forelå mere end to tilbud, som forekom bedre end initiativtagerens oprindelige tilbud. For det andet ud fra et materielt synspunkt, idet initiativtageren bevarer en mulighed for at ændre sit tilbud under proceduren med udbud efter forhandling med henblik på at tilpasse dette til de tilbud, som den ordregivende myndighed anser for de mest fordelagtige, hvilket egentlig betyder anerkendelsen af en fortrinsbehandling af initiativtageren ved kontraktens tildeling.

Kommissionen er af den opfattelse, at anerkendelsen af disse fordele for initiativtageren til skade for potentielle kontrahenter, er i strid med ligebehandlingsprincippet.

(¹) EFT L 199 af 9.8.1993, s. 54.

(²) EFT L 199 af 9.8.1993, s. 1.

(³) EFT L 209 af 24.7.1992, s. 1.

(⁴) EFT L 199 af 9.8.1993, s. 84.

Appel iværksat den 29. september 2004 af The Sunrider Corporation til prøvelse af dom afsagt den 8. juli 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-203/02 (¹), The Sunrider Corporation mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM). Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret var Juan Espadafor Caba

(Sag C-416/04 P)

(2004/C 300/55)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 29. september 2004 iværksat appel af The Sunrider Corporation, Torrance, Californien (USA), ved lawyer A. Kockläuner, til prøvelse af dom afsagt den 8. juli 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-203/02, The Sunrider Corporation mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM). Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret var Juan Espadafor Caba.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

1. Dommen, der blev afsagt den 8. juli 2004 af Retten i Første Instans i sag T-203/02 (»den appellerede dom«), ophæves i sin helhed.
2. Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (»KHIM«) tilpligtes at betale sagens omkostninger for Domstolen.
3. Afgørelse truffet den 8. april 2002 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 1046/2000-1 annulleres.
4. Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (»KHIM«) tilpligtes at betale sagens omkostninger for Retten i Første Instans og for Harmoniseringskontoret.

Anbringender og væsentligste argumenter:

Appellanten har gjort gældende, at dommen afsagt af Retten i Første Instans bør ophæves af følgende grunde:

Tilsidesættelse af artikel 43, stk. 2 og 3, i forordning nr. 40/94 sammenholdt med artikel 15 stk. 3, i forordning nr. 40/94 (uberegtigt brug)

Retten i Første Instans har fejlførtolket artikel 43, stk. 2 og 3, i forordning nr. 40/94 sammenholdt med forordningens artikel 15, stk. 3, for så vidt som den fejlagtigt tog tredjemands brug af varemærket i betragtning.

I denne henseende har Retten fejlførtolket den bevisbyrdefordeling, der er fastsat i artikel 15, stk. 1 og 3, i forordning nr. 40/94. Desuden tog Retten hensyn til erklæringer og beviser, der var fremlagt af indsigeren, og som ikke var afgørende (indirekte beviser). Derudover støttede Retten sig på formodninger i stedet for på håndgribelige beviser. Endelig skulle Retten have undersøgt, hvorvidt der på tidspunktet for den af Retten truffne afgørelse – i lyset af alle de relevante faktiske og retlige omstændigheder – lovligt kunne træffes en ny afgørelse af samme indhold som den anfægtede afgørelse.

Tilsidesættelse af artikel 43, stk. 2, i forordning nr. 40/94: ikke tilstrækkeligt bevis for det modholdte varemærke

Retten i Første Instans har desuden tilsidesat artikel 43, stk. 2, i forordning nr. 40/94 for så vidt som den har fejlførtolket begrebet reel brug i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i forordningens artikel 43, stk. 2.

I særdeleshed har Retten ikke taget rimeligt hensyn til, at:

— indsigeren alene fremlagde tre fakturaer for 1996, der svarede til en samlet værdi af højst 3 476,00 EUR

- indsigeren alene fremlagde to fakturaer for 1997, der svarede til en samlet værdi af højst 1 306,00 EUR
- de omhandlede varer var lavprisvarer, og derfor masseproducerede dagligvarer
- disse varer var forholdsvis lette at afsætte
- de omhandlede varer i bedste fald blev afsat til én enkelt kunde,

og at der derfor ikke var blevet gjort reel brug af det modholdte varemærke ES 372 221 »VITAFRUT« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 43, stk. 2 og 3, i forordning nr. 40/94, da brugen af varemærket var sporadisk, tilfældig og minimal og ikke fandtes på en væsentlig del af det område, hvor det var beskyttet.

Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94

De varemærker, der skal sammenlignes, ligner desuden ikke hinanden tilstrækkeligt til at skabe forveksling for så vidt angår varerne »urte- og vitamindrikke«, som det ansøgte varemærke nr. 156 422 »VITAFRUIT« søger at opnå beskyttelse for. Særligt er der kun en svag lighed mellem varerne »urte- og vitamindrikke« på den ene side og »frugtsaftkoncentrat« på den anden side, da de kun har få lighedspunkter.

Dette er baseret på den omstændighed, at de varer, der skal sammenlignes, er forskellige med hensyn til varens egen-skaber, deres råvarer, og omstændighederne ved deres fremstilling, dvs. de maskiner, den know-how og de produktionsanlæg, der er nødvendige til fremstilling af de pågældende varer. Endvidere er de varer, der skal sammenlignes, forskellige for så vidt angår den brug, der gøres af dem, deres funktion og den måde, hvorpå de distribueres. Derfor opvejes eventuelle fælles egenskaber ved de omhandlede varer af deres forskelligheder.

(¹) EFT C 233 af 28.9.2002, s. 26.

Appel iværksat den 29. september 2004 af Regione Siciliana til prøvelse af kendelse afsagt den 8. juli 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-341/02, Regione Siciliana mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-417/04 P)

(2004/C 300/56)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 29. september 2004 iværksat appel af Regione Siciliana ved Avvo-

catura dello Stato til prøvelse af kendelse afsagt den 8. juli 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-341/02, Regione Siciliana mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Kendelsen afsagt den 8. juli 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans ophæves.

Anbringender og væsentligste argumenter:

Appellanten gør gældende, at den appellerede kendelse er ugyldig af følgende grunde:

- det fremgår klart af kendelsens præmis 47, 48 og 49, at retsgrundlaget for dens konklusion er artikel 113 i Rettens procesreglement, hvorefter »Retten [...] til enhver tid af egen drift [kan] efterprøve, om sagen skal afvises, fordi ufravigelige procesforudsætninger ikke er opfyldt [...]«. I den foreliggende sag fremgår der ikke af sagens akter at være nogen »ufravigelige procesforudsætninger«, som kan begrunde, at Retten af egen drift efterprøver, om sagen skal afvises. Desuden har Retten ikke med ét ord forklaret, hvilke »ufravigelige procesforudsætninger«, der ikke måtte være opfyldt i denne sag, og som kan begrunde, at der iværksættes den særlige procedure i procesreglementets artikel 113. Det er en særdeles grov tilsidesættelse af en grundlæggende ret til forsvar og kontradiktion, at kendelsen overhovedet ikke indeholder nogen begrundelse på dette punkt
- tilsidesættelse og fejlagtig anvendelse af EF-traktatens artikel 230 hvad angår Regione Sicilianas søgsmålsadgang og den heraf følgende tilsidesættelse af dennes grundlæggende ret til forsvar
- tilsidesættelse og fejlagtig anvendelse af artikel 4, stk. 1, første afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 2052/1988 af 24. juni 1988 (¹), med senere ændringer
- tilsidesættelse af artikel 9, nr. 1, i forordning (EØF) nr. 4253/88 af 18. december 1988 (²)
- begrundelsesmangel på grund af inkonsekvens og vilkårlighed
- begrundelsesmangel såvel på grund af indre modstrid som mangel på logik og på argumenter.

(¹) EFT L 185 af 15.7.1988, s. 9.

(²) EFT L 374 af 31.12.1988, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 28. juni 2004 af Audiencia Provincial de Barcelona (Spanien) i sagen Matratzen Concord AG mod Hukla-Germany SA

(Sag C-421/04)

(2004/C 300/57)

Ved kendelse afsagt den 28. juni 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 1. oktober 2004, har Audiencia Provincial de Barcelona (Spanien) i sagen Matratzen Concord AG mod Hukla-Germany SA forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Audiencia Provincial de Barcelona anmoder De Europæiske Fællesskabers Domstol om at besvare følgende spørgsmål:

»Kan gyldigheden af registreringen af et varemærke i en medlemsstat udgøre en skjult hindring for samhandelen mellem medlemsstaterne, når det pågældende varemærke mangler det fornødne særpræg eller i handelen tjener til at betegne den vare, som det beskytter, eller dennes art, beskaffenhed, mængde, anvendelse, værdi, geografiske oprindelse eller andre egenskaber ved varen, på en anden medlemsstats sprog, når dette samme sprog ikke tales i denne førstnævnte stat, således som det gør sig gældende for det spanske mærke »Matratze«, der kendetegner madrasser og lignende varer«?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 14. september 2004 af Social Security Commissioners, London i sagen Sarah Margaret Richards mod Secretary of State for Work and Pensions

(Sag C-423/04)

(2004/C 300/58)

Ved kendelse afsagt den 14. september 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 4. oktober 2004, har Social Security Commissioners, London, i sagen Sarah Margaret Richards mod Secretary of State for Work and Pensions forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1) Er direktiv 79/7⁽¹⁾ til hinder for et afslag på tildeling af alderspension inden det 65. år til en transseksuel, som har gennemgået et kønsskifte fra mand til kvinde, og som ville have været berettiget til en sådan pension ved det 60. år, hvis hun efter national ret var blevet anset for en kvinde?

2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, fra hvilken dato har Domstolens svar på spørgsmål 1 da virkning?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 79/7/EØF af 19.12.1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring (EFT L 6 af 10.1.1979, s. 24).

Sag anlagt den 4. oktober 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-424/04)

(2004/C 300/59)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 4. oktober 2004 anlagt sag mod Den Franske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved K. Wiedner og B. Stromsky, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Franske Republik, ved ikke at fastsætte en pligt for den ordregivende myndighed til at sikre en reel konkurrence gennem deltagelse af et mindste antal på fem bydende i forbindelse med et begrænset udbud, også hvor der ikke er fastsat en margin, har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i medfør af artikel 19, stk. 2, i Rådets direktiv 93/36/EØF af 14. juni 1993⁽¹⁾, artikel 27, stk. 2, i Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992⁽²⁾, og artikel 22, stk. 2, i Rådets direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993⁽³⁾;
2. Det fastslås, at Den Franske Republik, ved at udelukke kontrakter, hvis genstand er lån eller finansielle tilsagn, hvad enten disse er beregnet til dækning af et finansierings- eller likviditetsbehov eller ej, og som ikke er forbundet med en ejendomshandel, fra anvendelsesområdet for den franske lov om offentlige kontrakter, har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i medfør af artikel 1, litra a), nr. vii), i Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992, og artikel 1, stk. 4, litra c), nr. iv), i Rådets direktiv 93/38/EØF⁽⁴⁾;
3. Det fastslås, at Den Franske Republik, ved at bestemme, at tildelingen af offentlige aftaler, der som genstand har:

— Juridiske tjenesteydelser

— Tjenesteydelser indenfor social- og sundhedsvæsen

- Tjenesteydelser vedrørende fritids- og sportsaktiviteter samt kulturelle aktiviteter
- Tjenesteydelser vedrørende undervisning og erhvervsuddannelse,

alene er undergivet forpligtelser vedrørende afgrænsning af de ydelser, der skal præsteres, gennem henvisning til standarder, når sådanne findes, samt vedrørende henvisning til en meddelelse om tildeling af ordren, uden udtrykkeligt at angive, at traktatens bestemmelser og principper skal overholdes,

har tilsidesat sin forpligtelse til at overholde traktatens principper og bestemmelser (artikel 49), især ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsprincippet, som medfører et krav om en passende offentliggørelse.

4. Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Den franske lov om offentlige kontrakter er i visse henseender ikke forenelig med bestemmelserne og principperne i EF-traktaten og fællesskabsdirektiverne om offentlige kontrakter.

Den Franske Republik har først og fremmest, ved ikke at fastsætte en forpligtelse for den ordregivende myndighed til at sikre deltagelse af et mindste antal på fem bydende i tilfælde, hvor der ikke er fastsat en margin, tilsidesat sin forpligtelse i henhold til fællesskabsdirektiverne til at sikre en reel konkurrence i forbindelse med visse begrænsede udbud.

Den Franske Republik har ligeledes tilsidesat sine forpligtelser ved at udelukke kontrakter, hvis genstand er lån eller finansielle tilsagn, hvad enten disse er beregnet til dækning af et finansierings- eller likviditetsbehov eller ej, og som ikke er forbundet med en ejendomshandel, fra anvendelsesområdet for den franske lov om offentlige kontrakter. Disse kontrakter vedrører imidlertid udførelse af tjenesteydelser og henhører derfor under direktivernes anvendelsesområde. De kan i øvrigt ikke anses for at være omfattet af undtagelsen vedrørende værdipapirer og andre finansielle instrumenter.

Det udgør endelig en tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling, som er fastsat i artikel 49 EF, samt af gennemsigtighedsprincippet, at visse aftaler ikke er omfattet af forpligtelsen til at sikre en passende grad af offentlighed.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/36/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb, EFT L 199, af 9.8.1993, s. 1.

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler, EFT L 209 af 24.7.1992, s. 1.

⁽³⁾ Rådets direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter, EFT L 199 af 9.8.1993, s. 54.

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 93/38/TEF af 14.6.1993 om samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation, EFT L 199 af 9.8.1993, s. 84.

Sag anlagt den 4. oktober 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-425/04)

(2004/C 300/60)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 4. oktober 2004 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Wouter Wils og Claudio Loggi, som befuldmægtigede.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 27 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/16/EF ⁽¹⁾ af 19. marts 2001 om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for konventionelle tog, idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelsen af direktivet udløb den 20. april 2003.

⁽¹⁾ EFT L 110 af 20.4.2001, s. 1.

Appel iværksat den 4. oktober 2004 af Det Europæiske Genopbygningsagentur (AER) til prøvelse af dom afsagt den 7. juli 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-175/03, Norbert Schmitt mod Det Europæiske Genopbygningsagentur (AER)

(Sag C-426/04 P)

(2004/C 300/61)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 4. oktober 2004 iværksat appel af Det Europæiske Genopbygningsagentur (AER), ved advokats Albert Coolen, Jean-Noël Louis, Etienne Marchal og Sébastien Orlandi, til prøvelse af dom afsagt den 7. juli 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-175/03, Norbert Schmitt mod Det Europæiske Genopbygningsagentur (AER).

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

Det fastslås:

- at dommen afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 7. juli 2004 i sag T-175/03 (Norbert Schmitt mod Det Europæiske Genopbygningsagentur) ophæves.

Der træffes en ny afgørelse med følgende indhold:

- Det Europæiske Genopbygningsagentur frifindes i det af sagsøgeren i første instans anlagte annullationssøgsmål til prøvelse af AER's afgørelse af 25. februar 2003 om at opsiges dennes kontrakt som midlertidigt ansat.
- Sagsøgeren i første instans, sagsøgte i appelsagen, tilpligtes at betale sagens omkostninger i appelsagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Retten i Første Instans har tilsidesat forbuddet mod at træffe afgørelse ultra petita, idet den har baseret sin afgørelse på anbringender og argumenter, der hverken er blevet rejst direkte eller uddybet tilstrækkeligt af sagsøgeren i første instans.

Retten har desuden begået en retlig fejl ved at fortolke artikel 4 i den med Norbert Schmitt indgåede kontrakt om ansættelse som midlertidig ansat således, at artiklen begrænser agenturets adgang til at opsiges denne kontrakt udelukkende til de situationer, som følger af en væsentlig begrænsning af eller ophør af agenturets aktiviteter før udløbet af dettes mandat.

Endelig har Retten ligeledes begået en retlig fejl ved at antage, at den berettigede forventning hos sagsøgeren i første instans var blevet tilsidesat, eftersom det af dommens begrundelse fremgår, at sagsøgeren ikke havde modtaget noget præcist, ubetinget og samstemmende tilsagn, som var i overensstemmelse med reglerne i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, om at kunne forblive i tjenesten, indtil udløbet af agenturets effektive mandat.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 8. juli 2004 af Bundesfinanzhof i sagen Finanzamt Eisleben mod Feuerbestattungsverein Halle m.fl.

(Sag C-430/04)

(2004/C 300/62)

Ved kendelse afsagt den 8. juli 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 7. oktober 2004, har Bundesfinanzhof i sagen

Finanzamt Eisleben mod Feuerbestattungsverein Halle m.fl. forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Kan en privat afgiftspligtig, der konkurrerer med et offentligretligt organ, og som gør gældende, at det forhold, at organet ikke pålægges afgift eller pålægges en for lav afgift, er ulovligt, påberåbe sig artikel 4, stk. 5, andet afsnit, i direktiv 77/388/EØF? ⁽¹⁾

⁽¹⁾ EFT L 145, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 29. juni 2004 af Bundesgerichtshof i ankesagen iværksat af Massachusetts Institute of Technology

(Sag C-431/04)

(2004/C 300/63)

Ved kendelse afsagt den 29. juni 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 7. oktober 2004, har Bundesgerichtshof i ankesagen iværksat af Massachusetts Institute of Technology forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Skal udtrykket »sammensætning af aktive ingredienser i et lægemiddel« ⁽¹⁾ fortolkes således, at de bestanddele, som sammensætningen består af, hver for sig skal være aktive ingredienser med medicinsk virkning?
- 2) Foreligger der også en »sammensætning af aktive ingredienser i et lægemiddel«, når den ene af bestanddelene i en sammensætning af stoffer, der består af to bestanddele, er et kendt stof med medicinsk effekt for en bestemt indikation, og den anden bestanddel gør det muligt at anvende lægemidlet i en dispenseringsform, der medfører, at lægemidlet får en ændret virkning for denne indikation (in vivo implantat med kontrolleret afgivelse af den aktive ingrediens for at undgå toksiske virkninger)?

⁽¹⁾ EFT L 182 af 2.7.1992, s. 1.

Sag anlagt den 7. oktober 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Edith Cresson**(Sag C-432/04)**

(2004/C 300/64)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 7. oktober 2004 anlagt sag mod Edith Cresson af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Hans Peter Hartvig og Julian Curral, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Edith Cresson har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 213.
2. Det bestemmes følgelig, at Edith Cresson helt eller delvist fratages retten til pension og/eller samtlige andre fordele knyttet hertil eller tilsvarende fordele, idet Kommissionen overlader det til Domstolens skøn at bestemme, for hvilket tidsrum og i hvilket omfang frakendelsen skal ske.
3. Edith Cresson tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Mens Edith Cresson var kommissær, begunstigede hun to af sine personlige venner i strid med almene interesser og med de forpligtelser, som påhvilede hende i henhold til EF-traktatens artikel 213. En af vennerne blev ansat på Edith Cressons foranledning, selv om hans profil ikke svarede til de stillinger, som han blev ansat i. Det var efterfølgende gentagne gange åbenbart, at Edith Cresson beskyttede ham, selv om det arbejde, han udførte, var klart utilstrækkeligt, både hvad angår kvantitet, kvalitet og relevans. På samme måde blev en anden af Edith Cressons venner på hendes foranledning tilbudt kontrakter, uden at tjenestegrenerne havde anmodet herom eller havde noget behov herfor. Edith Cressons adfærd var ikke i institutionens interesse, men var hovedsagelig begrundet i ønsket om at begunstige de to nævnte personer. Edith Cresson har i det mindste ikke på noget tidspunkt forhørt sig om, hvorvidt de trufne afgørelser eller iværksatte procedurer var lovlige. En sådan kontrol var nødvendig, når der var tale om personer, som hun stod på venskabelig fod med. Hun har med denne adfærd tilsyneladende udøvet favoritisme eller i det mindste udvist en udpræget forsømmelighed.

Sag anlagt den 8. oktober 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien**(Sag C-433/04)**

(2004/C 300/65)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 8. oktober 2004 anlagt sag mod Kongeriget Belgien af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved D. Triantafyllou, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler det i medfør af artikel 49 og artikel 50 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, idet det forpligter kommittenter og entreprenører, som indgår aftale med udenlandske medkontrahenter, der ikke er registrerede i Belgien, til at tilbageholde 15 % af det skyldige beløb for udførte arbejder, og ved at pålægge samme kommittenter og entreprenører solidarisk hæftelse, for betaling af skattegæld for deres medkontrahenter, der ikke er registrerede i Belgien.
- Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Den belgiske lovgivning inden for byggesektoren, som pålægger kommittenter og entreprenører under bødeansvar at tilbageholde 15 % af det fakturerede beløb i forbindelse med enhver betaling til deres medkontrahenter, der ikke er registrerede i Belgien, og at indbetale dette beløb til de belgiske myndigheder, for at garantere betalingen eller inddrivelsen af disse medkontrahenters eventuelle skattegæld, udgør en hindring for den frie udveksling af tjenesteydelser som omhandlet i artikel 49 EF og artikel 50 EF. På samme måde er kommittenternes og entreprenørernes solidariske hæftelse for deres ikke-registrerede medkontrahenters skattegæld, der udgør op til 35 % af den samlede pris for byggearbejdet eksklusive moms, i strid med artikel 49 EF og artikel 50 EF.

Disse bestemmelser kan afholde entreprenører og kommittenter fra at indgå aftale med medkontrahenter, der ikke er registrerede i Belgien. Den automatiske anvendelse af solidarisk hæftelse for kommittenter og entreprenører for deres medkontrahenters skattegæld er ikke i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og indebærer et ubegrundet indgreb i ejendomsretten og retten til kontradiktion for disse kommittenter og entreprenører. Den solidariske hæftelse anvendes nemlig automatisk uden at myndighederne skal godtgøre, at der er tale om fejl eller medvirken fra kommittentens eller entreprenørens side. Hæftelsen kan ligeledes udstrækkes til at omfatte skattegæld vedrørende arbejder udført af medkontrahenten for andre personer. Pligten til at tilbageholde en bestemt procentdel er for sin del sanktioneret med en bøde, der er dobbelt så stor som det beløb, der skal tilbageholdes.

Disse bestemmelser udgør ligeledes en faktisk hindring for medkontrahenter, der ikke er registrerede, og som ønsker at tilbyde deres tjenester i Belgien. De skal i praksis acceptere at modtage det fakturerede beløb minus 15 %, selv om de ikke har nogen skattegæld, som denne tilbageholdelse har forbindelse til, hvorimod de først kan få dette beløb udbetalt efter en vis periode ved at fremsætte krav om tilbagebetaling.

Disse foranstaltninger kan ikke anses for at være objektivt begrundede. Først og fremmest er en tjenesteyder, der har hjemsted i en anden medlemsstat, i de fleste tilfælde ikke skattepligtig i medfør af disse bestemmelser. Endvidere må den ordning, der er indført med disse bestemmelser, i de særlige tilfælde, hvor der skal betales eller opkræves skat i Belgien, på grund af sin generelle karakter anses for at være uforholdsmæssig.

Endelig begrundes den omstændighed, at registrering er mulig, ikke pligten til tilbageholdelse og solidarisk hæftelse. De skridt, som registreringsproceduren involverer, går langt videre end en simpel meddelelse af oplysninger til de belgiske myndigheder, hvilket indebærer, at denne form for registrering ikke udgør et holdbart alternativ for virksomheder, der ikke har hjemsted i Belgien, og som ønsker at udøve deres ret til lejlighedsvis at tilbyde deres tjenesteydelser i Belgien. Kravet om registrering berøver traktatens bestemmelser om sikring af den frie udveksling af tjenesteydelser enhver effektiv virkning.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt af Korkein oikeus den 6. oktober 2004 i straffesagen mod Jan-Erik Anders Ahokainen og Mati Leppik

(Sag C-434/04)

(2004/C 300/66)

Ved kendelse afsagt den 6. oktober 2004, af Korkein oikeus, indgået til Domstolens Justitskontor den 11. oktober 2004, har Korkein oikeus i straffesagen mod Jan-Erik Anders Ahokainen og Mati Leppik forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal traktatens artikel 28 fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats retsfor skrifter, hvorefter ikke denatureret ethylalkohol (spiritus) med et alkoholindhold på over 80 % kun må indføres til landet af den, som har fået tilladelse hertil?

2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal tilladelsesordningen da anses for tilladt i henhold til traktatens artikel 30?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 6. oktober 2004 af Cour de cassation de Belgique i sagen Sébastien Victor Leroy mod Ministère public

(Sag C-435/04)

(2004/C 300/67)

Ved dom afsagt den 6. oktober 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 14. oktober 2004, har Cour de cassation de Belgique i sagen Sébastien Victor Leroy mod Ministère public forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er artikel 49-55 i traktaten af 25. marts 1957 om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab til hinder for en national lovgivning i en medlemsstat, hvorefter en person, der har bopæl og som arbejder i denne medlemsstat, forbydes på denne stats område at anvende et køretøj, der tilhører et leasingselskab, som har hjemsted i en anden medlemsstat, når dette køretøj ikke er blevet indregistreret i førstnævnte medlemsstat, selv om det er blevet det i sidstnævnte medlemsstat?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 5. oktober 2004 af Hof van Justitie i sagen Léopold Henri VAN ESBROECK mod Openbaar Ministerie

(Sag C-436/04)

(2004/C 300/68)

Ved kendelse afsagt den 5. oktober 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 13. oktober 2004, har Hof van Justitie (Belgien) i sagen Léopold Henri VAN ESBROECK mod Openbaar Ministerie forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal artikel 54 i konventionen af 19. juni 1990 om gennemførelse af Schengen-aftalen fortolkes således, at en belgisk ret skal anvende denne bestemmelse på en person, der efter den 25. marts 2001 er blevet strafforfulgt ved en kriminalret i Belgien for de samme gerninger, som vedkommende er blevet dømt for ved en dom afsagt den 2. oktober 2000 af en norsk kriminalret, hvor den idømte straf eller de trufne forholdsregler allerede er fuldbyrdet, når artikel 2, stk. 1, i aftalen af 18. maj 1999 indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering ved gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne bestemmer, at bl.a. artikel 54 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen først skal gennemføres og anvendes af Norge med virkning fra den 25. marts 2001?

Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:

2. Skal artikel 54, sammenholdt med artikel 71, i konventionen af 19. juni 1990 om gennemførelse af Schengen-aftalen fortolkes således, at strafbare handlinger med henblik på udførsel og indførsel, som vedrører de samme narkotika og psykotrope stoffer af enhver art, herunder også cannabis, og som strafforfølges som udførsel og indførsel i de forskellige stater, der har undertegnet konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen, eller hvori Schengen-reglerne er gennemført og anvendes, anses for »de samme strafbare handlinger« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i nævnte artikel 54?

Sag anlagt den 15. oktober 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien

(Sag C-437/04)

(2004/C 300/69)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 15. oktober 2004 anlagt sag mod Kongeriget Belgien af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved J.-F. Pasquier, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3 i protokollen vedrørende Fællesskabernes privilegier og immuniteter, idet den har indført en afgift, der tilsidesætter princippet om skatte- og afgiftsfritagelse for Fællesskaberne.
- Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Indførelsen af en regional afgift, der pålægges brugere af fast ejendom eller indehavere af tinglige rettigheder i fast ejendom i hovedstadsregionen Bruxelles ved regional forordning af 23. juli 1992, er en tilsidesættelse af skatte- og afgiftsfritagelsen for Fællesskaberne fastsat i artikel 3 i protokollen vedrørende Fællesskabernes privilegier og immuniteter. Denne forordning indeholder en ændring i forhold til den tidligere forordning, idet den foruden den afgift, der pålægges brugerne, pålægger ejerne af en ejendom, der udnyttes til erhvervsmæssige formål, og som overstiger et bestemt areal, en afgift. Som det fremgår af forarbejderne til forordningen af 23. juli 1992 er denne afgiftspålæggelse i virkeligheden en juridisk konstruktion for at omgå den skatte- og afgiftsfritagelse, som et vist antal personer og institutioner, der er brugere af fast ejendom, nyder. Det er nemlig disse personer, herunder Fællesskaberne, der i realiteten pålægges denne afgift, enten i henhold til lejekontraktens bestemmelser, hvori det fastsættes, at de skal betale alle skatter og afgifter på ejendommen, såfremt udlejeren ikke selv fritages herfor, eller som følge af afgifternes indvirkning på lejens størrelse. Ifølge Domstolens praksis tilsidesætter enhver retsskrift, der ikke direkte pålægger Fællesskabet en afgift, men hvis virkning og formål klart er, at Fællesskabet — selv indirekte men nødvendigvis — skal bære denne afgift, princippet om skatte- og afgiftsfritagelse for Fællesskaberne.

Sag anlagt den 21. oktober 2004 af Kongeriget Spanien mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-442/04)

(2004/C 300/70)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 21. oktober 2004 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af Spanien ved Abogado del Estado Enrique Branquehais Conesa, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kongeriget Spanien har nedlagt følgende påstande:

- Artikel 1-6 i Rådets forordning (EF) nr. 1415/2004⁽¹⁾ af 19. juli 2004 om fastlæggelse af den maksimale årlige fiskeriindsats for så vidt angår visse fiskerizoner og visse fiskerier, der gennemfører artikel 3 og 6 i Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003⁽²⁾ af 4. november 2003 om forvaltning af fiskeriindsatsen for så vidt angår visse fiskerizoner og visse fiskeressourcer i EF, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93⁽³⁾ og om ophævelse af forordning (EF) nr. 685/95⁽⁴⁾ og (EF) nr. 2027/95⁽⁵⁾, annulleres.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling

- a) fordi forordning (EF) nr. 1415/2003, der anfægtes ved den foreliggende sag, er en foranstaltning til gennemførelse af forordning (EF) nr. 1954/2003, nærmere bestemt forordningens artikel 3 og 6 vedrørende den maksimale årlige fiskeriindsats for hver enkelt medlemsstat og de forskellige områder og fiskerier, der er omhandlet i de nævnte bestemmelser, som Kongeriget Spanien har anfægtet (Sag C-36/04), for så vidt som 1998–2002 anvendes som referenceperiode, hvilket indebærer en forskelsbehandling på grundlag af nationalitet af den spanske fiskerflåde, idet den spanske fiskerflåde i de pågældende år i medfør af akten om Kongeriget Spaniens og Republikken Portugals tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber og af forordning (EF) nr. 685/95 og nr. 2027/95 havde en begrænset adgang til ICES-område V b, VI, VII og VIII a, b, d og e
- b) fordi oprettelsen af det følsomme område, der er omhandlet i artikel 6 i forordning (EF) nr. 1954/2003, som gennemføres ved den anfægtede forordning (EF) nr. 1415/2004, ligeledes er udtryk for forskelsbehandling af den spanske fiskerflåde, når henses til, at det nye følsomme område er delvist sammenfaldende med den såkaldte »irske kasse«, hvor der gælder restriktioner for den spanske fiskerflåde i henhold til akten om Kongeriget Spaniens og Republikken Portugals tiltrædelse.

Magtfordrejning

da beskyttelsen af det følsomme område, der er reguleret i artikel 6 i forordning (EF) nr. 1954/2003, som gennemføres ved den i denne sag anfægtede forordning (EF) nr. 1415/2004, burde være blevet vedtaget i henhold til de procedurer, der er fastsat i forordning (EF) nr. 850/1998 om fastlæggelse af tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer, og burde have omfattet alle områder, som videnskabeligt er bevist at opfylde denne betingelse.

(¹) EUT L 258 af 5.8.2004, s. 1.

(²) EUT L 289 af 7.11.2003, s. 1.

(³) EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1.

(⁴) EFT L 71 af 31.3.1995, s. 5.

(⁵) EFT L 199 af 24.8.1995, s. 1.

Slettelse af de forenede sager C-451/02 og C-452/02 (¹)

(2004/C 300/71)

Ved kendelse af 27. juli 2004 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at de forenede sager C-451/02 og C-452/02, Hauptzollamt Bremen mod Joh. C. Henschen GmbH & Co. KG (sag C-451/02) og ITG GmbH Internationale Spedition (sag C-452/02) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof), skal slettes af registeret.

(¹) EFT C 55 af 8.3.2003.

Slettelse af sag C-237/03 (¹)

(2004/C 300/72)

Ved kendelse af 22. juli 2004 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-237/03, SA Banque Sofinco mod Daniel Djemoui, Carole Djemoui (anmodning om præjudiciel afgørelse fra tribunal d'instance de Roubaix), skal slettes af registeret.

(¹) EFT C 184 af 2.8.2003.

Slettelse af sag C-256/03 (¹)

(2004/C 300/73)

Ved kendelse af 25. august 2004 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-256/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland, skal slettes af registeret.

(¹) EFT C 184 af 2.8.2003.

RETEN I FØRSTE INSTANS

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 28. september 2004

i sag T-310/00, MCI, Inc., mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾*(Konkurrence — fusionskontrol — annullationssøgsmål — retlig interesse — Kommissionens kompetence)*

(2004/C 300/74)

(Processprog: engelsk)

I sag T-310/00, MCI, Inc., tidligere MCI WorldCom, Inc., derefter WorldCom, Inc., Ashburn, Virginia (De Forenede Stater), først ved K. Lasok, QC, advokaterne J.-Y. Art og B. Hartnett, derefter ved K. Lasok, og med valgt adresse i Luxembourg, støttet af Forbundsrepublikken Tyskland (befuldmægtigede: W.-D. Plessing og B. Muttelsee-Schön), mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, (befuldmægtigede: først P. Oliver, P. Hellström og L. Pignataro, derefter P. Oliver og P. Hellström, bistået af barrister N. Khan og med valgt adresse i Luxembourg), støttet af Den Franske Republik (befuldmægtigede: G. de Bergues og F. Milton, og med valgt adresse i Luxembourg), angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2003/790/EF af 28. juni 2000 om en fusions forenelighed med fællesmarkedet og EØS-aftalen (sag COMP/M.1741 — MCI WorldCom/Sprint) (EFT 2003 L 300, s. 1), har Retten (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Pirrung, og dommerne A.W.H. Meij og N.J. Forwood; justitssekretær: fuldmægtig J. Plingers, den 28. september 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kommissionens beslutning 2003/790/EF af 28. juni 2000 om en fusions forenelighed med fællesmarkedet og EØS-aftalen (sag COMP/M.1741 — MCI WorldCom/Sprint) annulleres.

2) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som er afholdt af MCI, Inc.

3) Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 355 af 9.12.2000.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 30. september 2004

i sag T-246/02, Albano Ferrer de Moncada mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾*(Tjenestemænd — bedømmelse — forsinket udfærdigelse — erstatning for det lidte tab)*

(2004/C 300/75)

(Processprog: fransk)

I sag T-246/02, Albano Ferrer de Moncada, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Luxembourg (Luxembourg), ved avocats G. Vandersanden, L. Levi og A. Finchelstein, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: C. Berardis-Kayser, bistået af avocat D. Waelbroeck, og med valgt adresse i Luxembourg), angående dels en påstand om annullation af den afgørelse, hvorved Kommissionen stiltiende afviste sagsøgerens ansøgning af 28. august 2001 om tildeling af erstatning som følge af forsinkelsen ved udfærdigelsen af bedømmelserne af sagsøgeren for referenceperioderne 1995/1997 og 1997/1999, og om fornødent af den afgørelse, hvorved Kommissionen stiltiende afviste sagsøgerens klage af 14. januar 2002, dels en påstand om erstatning for det tab, sagsøgeren har lidt som følge af den forsinkede udfærdigelse af disse bedømmelser, har Retten (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Azizi, og dommerne M. Jaeger og F. Dehousse; justitssekretær: H. Jung, den 30. september 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 7 000 EUR ud over det beløb på 1 000 EUR, der allerede er tildelt af Kommissionen.

2) I øvrigt frifindes Kommissionen.

3) Kommissionen betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 247 af 12.10.2002.

2) Sagsøgerne bærer deres egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

3) Republikken Finland bærer sine egne omkostninger.

(¹) EFT C 305 af 7.12.2002.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 30. september 2004

i sag T-313/02, David Meca-Medina og Igor Majcen mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Konkurrence — fri udveksling af tjenesteydelser — antidopingreglement vedtaget af Den Internationale Olympiske Komité (IOC) — et rent sportsligt reglement)

(2004/C 300/76)

(Processprog: fransk)

I sag T-313/02, David Meca-Medina, Barcelona (Spanien), og Igor Majcen, Ljubljana (Slovenien), ved advokat J.-L. Dupont mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: O. Beynet og A. Bouquet), og med valgt adresse i Luxembourg, støttet af: Republikken Finland ved befuldmægtiget T. Pynnä, og med valgt adresse i Luxembourg, angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 1. august 2002 om afvisning af den af sagsøgerne indgivne klage over Den Internationale Olympiske Komité (IOC), hvori sagsøgerne havde krævet, at det blev fastslået, at visse regler, der er vedtaget af IOC og iværksat af Fédération internationale de natation (FINA), samt visse dele af den praksis, der udøves vedrørende dopingkontrol, er i strid med EF-konkurrencereglerne og den frie udveksling af tjenesteydelser (sag COMP/38158 — Meca-Medina og Majcen/IOC), har De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Afdeling) sammensat af afdelingsformanden, H. Legal, og dommerne V. Tiili og M. Vilaras; Justitssekretær: ekspeditionssekretær J. Palacio González den 30. september 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 30. september 2004

i sag T-16/03, Albano Ferrer de Moncada mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Tjenestemænd — bedømmelse — procedurefejl — begrundelse — annullation af bedømmelsen — erstatning for det lidte tab)

(2004/C 300/77)

(Processprog: fransk)

I sag T-16/03, Albano Ferrer de Moncada, tjenestemand ved Kommissionen for de Europæiske Fællesskaber, Luxembourg (Luxembourg), ved advokats G. Vandersanden, L. Levi og A. Finchelstein, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: J. Currall og C. Berardis-Kayser, bistået af advokat D. Waelbroeck, og med valgt adresse i Luxembourg), angående dels en påstand om annullation af bedømmelsen af sagsøgeren for perioden 1995/1997, dels en påstand om tilkendelse af erstatning, har Retten (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M.J. Azizi, og dommerne Jaeger og F. Dehousse; justitssekretær: H. Jung, den 30. september 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Bedømmelsen af sagsøgeren for perioden 1995/1997 annulleres.

2) Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 1 000 EUR.

3) Kommissionen betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 83 af 5.4.2003.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**den 28. september 2004****i sag T-216/03, Mario Paulo Tenreiro mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾****(Tjenestemænd — mobilitet — afslag på forfremmelse — sammenligning af fortjenester)**

(2004/C 300/78)

(Processprog: fransk)

I sag T-216/03, Mario Paulo Tenreiro, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Kraainem (Belgien), ved avocat G. Vandersanden, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: A. Bordes og L. Lozano Palacios, og med valgt adresse i Luxembourg), angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning, som blev offentliggjort den 14. august 2002, om udfærdigelse af listen over tjenestemænd forfremmet til lønklasse A4 i forfremmelsesåret 2002, for så vidt som sagsøgeren ikke var opført på denne, har Retten (dommer J. Pirrung); justitssekretær: fuldmægtig D. Christensen, den 28. september 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Hver part bærer sine omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 200 af 23.8.2003.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**den 2. september 2004****i sag T-291/02, González y Díez SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾****(EFSF — statsstøtte — annullationssøgsmål — sagens genstand bortfaldet — stillingtagen til sagen uforholden — afgørelse om sagens omkostninger)**

(2004/C 300/79)

(Processprog: spansk)

I sag T-291/02, González y Díez SA, Villabona-Llanera (Spanien), først ved J. Folguera Crespo, A. Martínez Sánchez og J.C. Engro Moreno, herefter ved avocats J. Folguera Crespo og A. Martínez Sánchez, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: V. Kreuzschitz og J.L. Buendía Sierra), angående en påstand om annullation af artikel 1, 2 og

5 i Kommissionens beslutning 2002/827/EKSF af 2. juli 2002 om Spaniens støtte til virksomheden González y Díez SA i 1998, 2000 og 2001 (EFT L 296, s. 80), har Retten (Anden Udvidede Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Pirrung, og dommerne A.W.H. Meij, N.J. Forwood, I. Pelikánová og S.S. Papasavvas; justitssekretær: H. Jung, den 2. september 2004 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Det er uforholden at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 289 af 23.11.2002.

KENDELSE AFSAGT AF PRÆSIDENTEN FOR RETTEN I FØRSTE INSTANS**den 21. september 2004****i sag T-310/03 R, Kreuzer Medien GmbH mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union****(Foreløbige forholdsregler — begæring om udsættelse af gennemførelsen — formaliteten med hensyn til en begæring indgivet af en intervenient)**

(2004/C 300/80)

(Processprog: tysk)

I sag T-310/03 R, Kreuzer Medien GmbH, Leipzig (Tyskland), ved Rechtsanwalt M. Lenz, støttet af Falstaff Verlags GmbH, Klosterneuburg (Østrig), ved Rechtsanwalt W.-G. Schärf, mod Europa-Parlamentet (befuldmægtigede: E. Waldherr og U. Rösslein, og med valgt adresse i Luxembourg), og Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtiget: E. Karlsson), støttet af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: M.-J. Jonczy, L. Pignataro-Nolin og F. Hoffmeister, og med valgt adresse i Luxembourg), af Kongeriget Spanien (befuldmægtiget: L. Fraguas Gadea, og med valgt adresse i Luxembourg) og af Republikken Finland (befuldmægtigede: A. Guimaraes-Purokoski og T. Pynnä, og med valgt adresse i Luxembourg), angående en påstand, nedlagt af Falstaff Verlags GmbH i medfør af artikel 243 EF, om udsættelse af gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/33/EF af 26. maj 2003 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om reklame for tobaksvarer og sponsorering til fordel for disse (EUT L 152, s. 16), har Rettens præsident den 21. september 2004 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse R 560/2003-1, der blev truffet af Første Appellkammer den 27. april 2004, annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

KENDELSE AFSAGT AF PRÆSIDENTEN FOR RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 19. juli 2004

i sag T-439/03 R II, Ulrike Eppe mod Europa-Parlamentet

(Sag om foreløbige forholdsregler — udvælgelsesprøve — ny begæring — formaliteten — uopsættelighed — foreligger ikke)

(2004/C 300/81)

(Processprog: tysk)

I sag T-439/03 R II, Ulrike Eppe, Hannover (Tyskland), ved Rechtsanwalt D. Rogalla, mod Europa-Parlamentet (befuldmægtigede: J. de Wachter og N. Lorenz), angående en principal påstand om annulation af udvælgelsesprocedure EUR/A/167/02 samt genoptagelse af denne udvælgelsesprocedure med deltagelse af sagsøgeren, og en subsidiær påstand om, at det forbydes Europa-Parlamentet at foretage ansættelser på grundlag af resultaterne af den nævnte udvælgelsesprøve, har Rettens præsident den 19. juli 2004 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ansøger om EF-varemærket:

Johnson's Veterinary Products Limited, Sutton Coldfield.

EF-varemærket, der søges registreret:

Ordmærket »VITACOAT« for varer i klasse 3, 5 og 21 (shampoo, balsam, præparater til hår og hud, deodoranter, præparater til udryddelse af mider, lus, løpper og andre parasitter – alle til dyr – samt børster og kamme til dyr).

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:

Sagsøgeren.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:

Det tyske ordmærke »VITA-KRAFT«.

Indsigelsesafdelingens afgørelse:

Indsigelsen forkastes.

Appellkammerets afgørelse:

Afslag på sagsøgerens klage.

Søgsmålsgrunde:

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94.
- Fejlagtig bedømmelse af det oprindelige særpræg samt det fornødne særpræg opnået ved brug af det varemærke, som indsigelsen støttes på.
- Fejlagtig bedømmelse af betydningen af identiteten mellem de modholdte tegns første del »VITA«.
- Fejlagtig bedømmelse af den fonetiske og begrebsmæssige lighed mellem de modholdte tegn.
- Manglende hensyntagen til den vidtrækkende identitet mellem varerne.

Sag anlagt den 9. juli 2004 af Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-277/04)

(2004/C 300/82)

(Processproget vil blive fastlagt i henhold til procesreglementets artikel 131, stk. 2 — det sprog, stævningen er affattet på: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 9. juli 2004 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG, Bremen (Tyskland), ved Rechtsanwalt U. Sander. Den anden part i sagen for appelkammeret var Johnson's Veterinary Products Limited, Sutton Coldfield (Det Forenede Kongerige).

Sag anlagt den 6. august 2004 af F mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-324/04)

(2004/C 300/83)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 6. august 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af F, Rhode St Genèse (Belgien), ved avocat Eric Boigelot.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af den af PMO2 (Kontoret for Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder — Løn, rejser, eksperter) truffne afgørelse af 8. januar 2004 om fastsættelse af den nærmere fremgangsmåde for en første inddrivelse af de beløb, der fejlagtigt er udbetalt sagsøgeren.
- Annullation af den af PMO1 (Kontoret for Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder — Forvaltning af individuelle økonomiske rettigheder) truffne afgørelse af 18. november 2003 om ophævelse af det udlandstillæg, der tidligere blev udbetalt sagsøgeren.
- Annullation af den af PMO2 truffne afgørelse af 9. februar 2004 om fastsættelse af de nærmere betingelser for inddrivelsen af de beløb, der fejlagtigt er udbetalt sagsøgeren.
- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 2. juli 2004, som blev meddelt sagsøgeren den 7. juli 2004, med svar på den af sagsøgeren indgivne klage.
- Annullation af alle retsakter, der følger af og/eller vedrører disse afgørelser og som ligger efter anlæggelsen af søgsmålet.
- Kommissionen tilpligtes at tilbagebetale de beløb, som er blevet og /eller vil blive tilbageholdt i sagsøgerens løn fra februar 2004, med tillæg af renter 5,25 % fra datoen for indgivelsen af klagen.
- Sagsøgeren tildeles en godtgørelse for ikke-økonomisk skade, som efter billighed fastsættes til en erstatning på 3 000 EUR, idet der tages forbehold for en forhøjelse af beløbet under sagen.
- Under alle omstændigheder tilpligtes Kommissionen at betale sagens omkostninger, herunder udgifter og honorarer til den advokat, som sagsøgeren har rådført sig med med henblik på anlæggelsen af sagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren tiltrådte tjenesten ved Kommissionen den 16. september 1987. I begyndelsen gjorde han tjeneste i Luxembourg, og har siden den 1. april 1989 arbejdet i Bruxelles. Sagsøgeren fik udbetalt udlandstillæg såvel i Luxembourg som i Bruxelles.

Kommissionen har ved de anfægtede afgørelser ophævet dette tillæg med tilbagevirkende kraft fra sagsøgerens forflyttelse til Bruxelles efter at have erfaret, at sagsøgeren havde boet og arbejdet i Bruxelles i den relevante referenceperiode, dvs. fra den 16. marts 1982 til den 15. marts 1987. Kommissionen har ligeledes fastsat de nærmere betingelser for tilbagebetalingen af de beløb, der fejlagtigt er udbetalt sagsøgeren.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet gjort gældende, at der er sket tilsidesættelse af vedtægtens artikel 69 og 85, af artikel 4 i vedtægtens bilag VII samt af principperne om god forvaltnings-skik, om beskyttelse af den berettigede forventning og om lige-behandling. Sagsøgeren har også anført, at omsorgsprincippet er tilsidesat samt at der er anlagt et åbenbart urigtigt skøn. Sagsøgeren har herved først anført, at han i referenceperioden arbejdede for en udenlandsk erhvervsorganisation af virksomheder inden for stålindustrien. Ifølge sagsøgeren må denne organisation anses for at være international, hvorfor der ikke skal tages hensyn til den periode, hvorunder han arbejdede i organisationen. Sagsøgeren har ligeledes anført, at han i størstedelen af referenceperioden under alle omstændigheder ikke opholdt sig permanent i Bruxelles, idet organisationens økonomiske aktiviteter på dette tidspunkt var koncentreret i udlandet.

Sag anlagt den 11. august 2004 af House of Donuts International mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-333/04)

(2004/C 300/84)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 11. august 2004 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af House of Donuts International, George Town, Grand Cayman (britisk-vestindiske øer), ved lawyer N. Decker, og med valgt adresse i Luxembourg. Den anden part i sagen for appelkammeret var Panrico SA.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Sagsøgerens EF-varemærkeansøgning nr. 474 486 imødekommes.
- Afgørelse truffet den 12. maj 2004 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1034/2001-4) annulleres.
- Indsigeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ansøger om EF-varemærket:	Sagsøgeren
EF-varemærket, der søges registreret:	Figurmærket »House of donuts« for varer og tjenesteydelser i klasse 30, 32 og 42 (bl.a. doughnuts, muffins, croissanter, mineralvand og kulsyreholdige vande; restaurationsvirksomhed, cafeteria- og cateringvirksomhed) – ansøgning nr. 474 486.
Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:	Panrico SA.
Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:	De spanske ord- og figurmærker »DONUT« og »DONUTS« for varer og tjenesteydelser i klasse 30, 32 og 42 (bl.a. alle former for konfektur- og konditorivarer, sukker-varer, slik, frugtdrikke og frugtsaft, cafeteria- bar- restaurations- hotel- og campingvirksomhed).
Indsigelsesafdelingens afgørelse:	Afslag på varemærkeansøgningen.
Appellkammerets afgørelse:	Afslag på sagsøgerens klage.
Søgsmålsgrunde:	De omhandlede varemærker ligner ikke hinanden. Indsigeren bør ikke gives eneret til at anvende ordene »donut« eller »donuts«.

Sag anlagt den 23. august 2004 af Parfumerie Douglas GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-349/04)

(2004/C 300/85)

(Det sprog, stævningen er affattet på: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 23. august 2004 anlagt sag mod Kontoret for Harmonise-

ring i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Parfumerie Douglas GmbH, Hagen (Tyskland), ved Rechtsanwalt Christoph Schumann. Den anden part i sagen for appelkammeret var Jürgen Heinz Douglas, Hamburg (Tyskland).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den foreliggende sag og de vedlagte dokumenter antages til realitetsbehandling, det fastslås, at sagen om prøvelse af afgørelsen fra Fjerde Appellkammer af 24. maj 2004 i klagesag R 795/2002-4 er blevet anlagt rettidigt og efter forskrifterne, førnævnte afgørelse annulleres, indsigelsen forkastes, og Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ansøger om EF-varemærket:	Sagsøgeren
EF-varemærket, der søges registreret:	Ordmærket »Douglas beauty spa« for tjenesteydelser i klasse 39 (arrangering og formidling af rejser, rejseledsagelse; formidling af hotelværelser og anden indkvartering.) — ansøgning nr. 1 459 197.
Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:	Jürgen Heinz Douglas.
Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:	Det tyske varemærke »Douglas Touristik« for tjenesteydelser i klasse 39 (arrangering og formidling af rejser, udlejning af motor-køretøjer og både).
Indsigelsesafdelingens afgørelse:	Afslag på ansøgningen.
Appellkammerets afgørelse:	Afslag på sagsøgerens klage.
Søgsmålsgrunde:	Tilsidesættelse af artikel 42, 43, 74 og 79 i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 sammenholdt med regel 15, 16 og 18 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95.

Sag anlagt den 1. september 2004 af Republikken Østrig mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-361/04)

(2004/C 300/86)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 1. september 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Republikken Østrig ved Ministerialrat Dr. Harald Dossi, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den beslutning, der ligger til grund for Kommissionens skrivelse af 22. juni 2004, hvori Kommissionen har nægtet at fremsætte forslag til et nyt økopointsystem eller et tilsvarende system til at sikre beskyttelsen af miljøet og befolkningens sundhed på et bæredygtigt og miljøvenligt grundlag i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i bestemmelserne i protokol nr. 9 til tiltrædelsesakten af 1994, og dermed endelig afslog Republikken Østrigs opfordring til at handle, annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Protokol nr. 9 om vejtransport, jernbanetransport og kombineret transport i Østrig

til akten vedrørende vilkårene for Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union, af 24. juni 1994 indeholder særlige bestemmelser for lastbiler, der kører gennem Østrig, for at beskytte miljøet og menneskers sundhed. Ifølge sagsøgeren tilsigter disse bestemmelser at nedbringe det samlede NOx-emissionsniveau fra lastvogne, der kører i transit gennem Østrig, med 60 % mellem den 1. januar 1992 og den 31. december 2003 efter tabellen i bilag 4. Ifølge hensigten og formålet med disse bestemmelser skal det samlede NOx-emissionsniveau nedbringes med 60 %.

Sagsøgeren har anført, at protokollens artikel 11, stk. 4, bestemmer, at den tilstræbte nedbringelse med 60 % af NOx-emissionsniveauet fra lastvogne, der kører i transit, skal nås på et bæredygtigt og miljøvenligt grundlag, og at den derfor går ud fra, at det i protokollens fastsatte mål fortsat er gældende, efter at transitordningen formelt er udløbet den 31. december 2003. Ifølge Republikken Østrig er protokollens mål stadig bindende, og der er en retlig forpligtelse til at vedtage et nyt økopointsystem i overensstemmelse med primærretten eller et system, der på tilsvarende måde sikrer transitprotokollens formål.

Sagsøgeren har gjort gældende, at forordning (EF) nr. 2327/2003⁽¹⁾, der i mellemtiden er blevet udstedt af Europa-Parlamentet og Rådet, ikke opfylder bestemmelserne om at sikre beskyttelsen af miljøet og befolkningens sundhed på et bæredygtigt og miljøvenligt grundlag, jf. protokol nr. 9, og sagsøgeren har derfor anfægtet denne forordning ved at anlægge et annullationssøgmål⁽²⁾. Det skal derfor fastslås, at der på nuværende tidspunkt ikke er en fællesskabsretlig beskyttelsesordning, der svarer til kravene i protokollens primærretlige forskrifter, der er stadig er bindende, og at Kommissionen derfor har undladt at opfylde sin forpligtelse til at handle, og derfor omgående skal fremsætte et forslag til en overgangsordning, indtil det nye direktiv om infrastrukturomkostninger på vejtransportområdet er vedtaget.

Sagsøgeren har følgelig gjort gældende, at Kommissionens endelige afslag af 22. juni 2004 på at handle skal annulleres.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2327/2003 af 22.12.2003 om som led i en bæredygtig transportpolitik at indføre et midlertidigt pointsystem, som finder anvendelse i 2004 på lastvogne, der kører gennem Østrig (EUT L 345, s. 30).

⁽²⁾ Sag C-161/04, Republikken Østrig mod Rådet og Europa-Parlamentet (EUT 2004 C 106, s. 49).

Sag anlagt den 13. september 2004 af Luc Verheyden mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-368/04)

(2004/C 300/87)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 13. september 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Luc Verheyden, Angera (Italien), ved avocat Eric Boigelot.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af de af sagsøgerens overordnede trufne afgørelser af 4. februar 2004, 24. februar 2004 og 27. februar 2004.
- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse med svar på klagen (R/159/04) af 1. juni 2004, modtaget den 14. juni 2004.

- Annullation af alle afgørelser, der træffes under sagen.
- Kommissionen tilpligtes i henhold til artikel 4, stk. 2, i tjenestemandsvedtægtens bilag V at betale kompensation for de 30 dages årlig ferie, som ikke er afholdt og ikke udbetalt, med tillæg af renter 5,25 % fra nærværende søgsmål.
- Sagsøgeren tildeles en erstatning for ikke-økonomisk skade og for tab af karriere, som efter billighed kan opgøres til 12 500 EUR, idet der tages forbehold for en forhøjelse eller nedsættelse af erstatningsbeløbet under sagen.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren har anfægtet afgørelsen om ikke at give ham tilladelse til at overføre hans feriedage til 2004. Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet gjort gældende, at vedtægtens artikel 25 og 57 er tilsidesat, at der er sket tilsidesættelse af artikel 4 i vedtægtens bilag V om ferie- og orlovsordninger samt tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, om ligebehandling og om overholdelse af den berettigede forventning, ligesom der er anlagt et åbenbart urigtigt skøn.

Sag anlagt den 15. september 2004 af Coopérative d'Exportation du Livre Français (C.E.L.F) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-372/04)

(2004/C 300/88)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 15. september 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Coopérative d'Exportation du Livre Français (C.E.L.F), Paris, ved avocat Olivier Schmitt, som befuldmægtiget,

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Artikel 1, sidste punktum, i Kommissionens for De Europæiske Fællesskabers beslutning K(2004) 1361 af 20. april 2004 om Frankrigs støtte til Coopérative d'Exportation du Livre Français (C.E.L.F) annulleres, for så vidt som den støtte til CELF til selskabets behandling af små ordrer på fransksprogede bøger, som Frankrig har bragt i anvendelse

mellem 1980 og 2001, i artikel 1, sidste punktum, kvalificeres som statsstøtte i medfør af artikel 87, stk. 1, EF.

- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes til at betale 5 000,00 EUR i sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren modtager direkte ordrer på bøger, brochurer og andre kommunikationsbærende medier til udlandet og varetager mere generelt samtlige opgaver med henblik på at fremme fransk kultur verden over. Sagsøgeren har anført, at selskabet har modtaget forskellige former for støtte fra den franske stat til dets arbejde i almenvellets interesse. Støtten i den foreliggende sag er en driftsstøtte, som er tildelt sagsøgeren for at kompensere for merudgifterne ved behandlingen af små ordrer fra boghandlere i udlandet.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren først gjort gældende, at begrundelsen for den anfægtede beslutning er utilstrækkelig. For det andet har sagsøgeren anført, at artikel 86, stk. 2, EF og artikel 87, stk. 1, EF er tilsidesat.

Sagsøgeren har tilføjet, at det som et selskab, der udfører en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, har fået overdraget at udføre klart afgrænsede public service- forpligtelser. Derfor falder det tildelte beløb uden for anvendelsesområdet for den form for statsstøtte, der omhandles i artikel 87, stk. 1, EF.

Sag anlagt den 17. september 2004 af Grandits GmbH m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-375/04)

(2004/C 300/89)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 17. september 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Grandits GmbH, Kirchschlag (Østrig), Scheucher-Fleisch GmbH, Ungerndorf (Østrig), Tauernfleisch Vertriebs GmbH, Flattach (Østrig), Wech-Kärntner Truthahnverarbeitung GmbH, Glanegg (Østrig), Wech-Geflügel GmbH, St. Andrä (Østrig), og Johann Zsifkovics, Wien (Østrig), ved Rechtsanwältin J. Hofer og T. Humer, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning K(2004)2037 endelig udg. af 30. juni 2004 om statsstøtte NN 34A 2000/østrig — »Kvalitetsprogram og AMA-økomærket samt AMA-kvalitetsmærket« — annulleres.
- Kommissionen betaler sagens omkostninger.

Sagsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgerne har først og fremmest gjort gældende, at der er sket overtrædelse af procedureregler. Kommissionen har behandlet de foranstaltninger, som er genstand for den anfægtede beslutning, som anmeldt statsstøtte, selv om østrig slet ikke har indgivet nogen anmeldelse. Kommissionen har tilsidesat artikel 4, stk. 4, i forordning nr. 659/1999, idet den ikke råder over noget skøn og skulle have iværksat den formelle undersøgelsesprocedure. Kommissionen har tilsidesat begrundelsespligten, idet den ikke har foretaget en omhyggelig og upartisk undersøgelse af alle de retlige og faktiske omstændigheder, som klagerne havde henledt dens opmærksomhed på. En varighed på 52 måneder i forbindelse med forundersøgelsen er urimelig lang og udgør en tilsidesættelse af princippet om en rimelig sagsbehandlingstid.

Sagsøgerne har endvidere gjort gældende, at der er sket tilsidesættelse af artikel 87, stk. 3, litra c), EF. Kommissionen har på grundlag af en utilstrækkelig undersøgelse og fastlæggelse af de faktiske omstændigheder konkluderet, at betingelserne for anvendelse af undtagelsen i artikel 87, stk. 3, litra c), EF var opfyldt.

Sagsøgerne har endelig gjort gældende, at der er sket tilsidesættelse af forbudet mod gennemførelse i artikel 88, stk. 3, tredje punktum, EF og artikel 3 i forordning nr. 659/99. Der gælder en forbud mod gennemførelse af ikke anmeldt støtte. Der kan ikke ske afhjælpning med tilbagevirkende kraft gennem den endelige beslutning.

Sag anlagt den 22. september 2004 af Ioannis Terezakis mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-380/04)

(2004/C 300/90)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 22. september 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Ioannis Terezakis, Bruxelles (Belgien), ved advokat L. Defalque.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens afgørelse i form af en skrivelse af 12. juli 2004, der blev modtaget af sagsøgeren den 16. juli 2004, som nægtede sidstnævnte aktindsigt i hovedkontrakten, underkontrakterne, omkostningerne ved konstruktionsdelene, regningerne og den endelige rapport vedrørende bygningen af Spata Lufthavn, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sagsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Med hensyn til Kommissionens afslag på at give sagsøgeren aktindsigt i hovedkontrakten, har sagsøgeren først og fremmest anført, at Kommissionen har begået en åbenbar retlig og faktisk fejl derved, at den ikke gjorde det klart, om dokumentets ophavsmand, Athens internationale lufthavn, er en anden tredjemand end en medlemsstat, eller om den er en myndighed i Grækenland, og følgelig om artikel 4, stk. 4, eller stk. 5, i forordning nr. 1049/2001 (⁽¹⁾) finder anvendelse. Sagsøgeren har endvidere anført, at Kommissionen ikke har bevist, at den har overvejet at give aktindsigt uden at konsultere tredjemanden. Sagsøgeren er derudover af den opfattelse, at Kommissionen ved at vælge en udvidet fortolkning af begrebet beskyttelse af erhvervsmæssige interesser har tilsidesat princippet om at sikre den videst mulige aktindsigt i dokumenter, der er fastsat i artikel 1, litra a), i forordning nr. 1049/2001.

I forbindelse med samme dokument har sagsøgeren endvidere anført, at Kommissionen har tilsidesat artikel 4, stk. 4, i forordning nr. 1049/2001, og artikel 5, stk. 3, og 4, i afgørelse nr. 2001/937 (⁽²⁾), idet den har undladt at vurdere den begrundelse, som tredjemanden havde anført for at nægte at samtykke til offentliggørelse, og ved at undlade at oplyse sagsøgeren om, hvad denne vurdering bestod i. Sagsøgeren har endvidere anført, at Kommissionen har tilsidesat artikel 4, stk. 6, i forordning nr. 1049/2001 derved, at den ikke overvejede muligheden for at give delvis aktindsigt, og endelig, at den har tilsidesat sin forpligtelse til at begrunde sin afgørelse.

Ved den anfægtede afgørelse nægtede Kommissionen også at give aktindsigt i regningerne og den endelige rapport om færdiggørelsen af lufthavnen med den begrundelse, at disse undersøges inden for rammerne af en revision, der er overdraget til Generaldirektoratet for Regionalpolitik, som endnu ikke er afsluttet. Med hensyn til denne del af kommissionsafgørelsen har sagsøgeren anført, at Kommissionen fortolkede artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001 forkert og begik en åbenbar faktisk fejl ved at finde, at den omhandlede revision er omfattet af denne bestemmelse. Sagsøgeren har endvidere anført, at der er sket en tilsidesættelse af princippet om at sikre den videst mulige aktindsigt og en tilsidesættelse af bilag V til kommissionsafgørelsen, der gav støtte fra Samhørighedsfonden, hvorefter berørte medlemsstater skal sikre åben og let adgang til relevante oplysninger, som offentligheden anmoder om. Sagsøgeren har endvidere anført, at Kommissionen undlod at overveje at give delvis aktindsigt.

Med hensyn til Kommissionens nægtelse af at give aktindsigt i omkostningerne ved konstruktionsdelene, har sagsøgeren anført, at Kommissionen fejlagtigt fandt, at denne begæring ikke udgjorde en begæring om aktindsigt, og således tilsidesatte artikel 7 og 8 i forordning nr. 1049/2001.

Endelig har sagsøgeren anført, at Kommissionen klart handlede i ond tro og tilsidesatte princippet om god forvaltningsskik, og at Kommissionen i den anfægtede afgørelse undlod at anføre, hvornår den forventede at være i besiddelse af underkontrakterne.

(¹) EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

(²) EFT L 345 af 29.12.2001, s. 94.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:

Det nationale ord- og figurmærke »CLEN«.

Indsigelsesafdelingens afgørelse:

Indsigelsen forkastet.

Appelkammerets afgørelse:

Klagen afslået.

Søgsmålsgrunde:

Urigtig anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (¹).

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1-36).

Sag anlagt den 22. september 2004 af RB Square Holdings Spain SL mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-384/04)

(2004/C 300/91)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 22. september 2004 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af RB Square Holdings Spain SL, Barcelona (Spanien), ved avocat Katia Manhaeve, og med valgt adresse i Luxembourg. Den anden part i sagen for Fjerde Appelkammer var Unelko NV.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 652/2002-4 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ansøger om EF-varemærket: Unelko NV.

EF-varemærket, der søges registreret: Figurmærket »clean x« — ansøgning nr. 222 471 for varer i klasse 3 (blegemidler osv.).

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Sagsøgeren.

Sag anlagt den 23. september 2004 af Forbundsrepublikken Tyskland mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-389/04)

(2004/C 300/92)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 23. september 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Forbundsrepublikken Tyskland ved C.-D. Quassowski, bistået af Rechtsanwältin G. Quardt, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning K(2004) af 14. juli 2004 om omstrukturingsstøtte til MobilCom annulleres, for så vidt som Kommissionen deri pålægger Tyskland at sikre, at MobilCom samt alle dets koncernselskaber lukker deres internetbutikker for direkte salg over internettet af MobilCom mobiltelefoniaftaler i en periode på 7 måneder, at det direkte salg af MobilCom mobiltelefoniaftaler via MobilComs butikkers hjemmeside også bliver indstillet i den periode, hvor internetbutikkerne er lukket, at MobilCom og dets koncernselskaber undlader at træffe andre foranstaltninger til omgåelse af de fastlagte betingelser, og at kunden ikke gennem et automatiseret link på de omhandlede hjemmesider bliver ledt videre til en forretningspartner.

- Kommissionen betaler sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande gjort gældende, at artikel 88, stk. 2, ikke giver Kommissionen hjemmel til at pålægge vedkommende medlemsstat at træffe andre foranstaltninger til begrænsning eller eliminering af konkurrencebegrænsende virkninger af statsstøtte end tilbagesøgning af denne støtte. De i artikel 2 i den anfægtede beslutning fastlagte foranstaltninger kan heller ikke anses som en omlægning af støtten eller som betingelser eller påbud, der kunne være omfattet af artikel 7, stk. 4, i forordning nr. 659/1999. Kommissionen har derfor overskredet sine beføjelser og har tilsidesat artikel 10 EF, som fastlægger pligten til loyalt samarbejde mellem medlemsstaterne og de fællesskabsretlige organer, især da Tyskland udtrykkeligt har erklæret, at medlemsstaten ikke er i stand til at sikre betingelsernes overholdelse.

Sagsøgeren har desuden henvist til grove skønfejl begået af Kommissionen i forbindelse med efterprøvelsen af støtten forenelighed med fællesmarkedet.

Sag anlagt den 28. september 2004 af Carla Piccinni-Leopardi, Carlos Martínez Mongay og Georgios Katalagarianakis mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-390/04)

(2004/C 300/93)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 28. september 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Carla Piccinni-Leopardi og Carlos Martínez Mongay, Bruxelles, og af Georgios Katalagarianakis, Overijse (Belgien), ved avocats Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis og Etienne Marchal, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af Kommissionens afgørelse om at tildele points for fortjeneste og optjente prioritetspoints, samt af afgørelsen om ikke at forfremme sagsøgerne til lønklasse A4.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgerne i denne sag har anfægtet Kommissionens afgørelse om ikke at tildele dem specifikke points for fortjeneste eller prioritetspoints i forfremmelsesåret 2003 med henblik på en

hensyntagen til ændringen af deres indplacering ved ansættelsen og afgørelsen om ikke at forfremme dem til lønklasse A4 i samme forfremmelsesår.

Sagsøgerne har til støtte for deres påstande gjort gældende:

- at vedtægtens artikel 43 og 45 er tilsidesat derved, at sagsøgerne, selv om bedømmelserne var blevet udfærdiget forinden, alligevel kun blev tilkendt en fast godtgørelse for deres hidtidige fortjenester. Sagsøgerne har herved understreget, at tildelingen af et foreløbigt prioritetspoint for anciennitet i lønklassen efter deres opfattelse tilsidesætter princippet om, at forfremmelse tildeles efter en sammenligning af tjenestemændenes fortjenester
- at der er sket tilsidesættelse af princippet om ligebehandling og om forbud mod forskelsbehandling, samt af vedtægtens artikel 5, stk. 3, og af princippet om ret til en karriere. Sagsøgerne har herved anført, at de tjenestemænd, som ikke har kunnet blive forfremmet i lang tid, fordi deres fortjenester ikke er blevet fundet tilstrækkelige, er blevet tildelt og for forfremmelsesåret 2004 vil blive tildelt specielle prioritetspoints. Sagsøgerne, hvis fortjenester ikke har kunnet bedømmes korrekt ved starten af deres karriere, behandles derimod på samme måde som de tjenestemænd, der ved ansættelsen ikke har kunnet blive indplaceret i en højere lønklasse
- at EF-traktatens artikel 233 er tilsidesat. Sagsøgerne har herved anført, at spørgsmålet i denne sag er, hvorvidt afgørelsen om ved ansættelsen at indplacere sagsøgerne i den højere lønklasse i stillingsgruppen kan begrænses således, at denne fratages dens effektive virkning, efter at de almindelige gennemførelsesbestemmelser vedrørende kriterierne for indplacering er blevet erklæret ulovlige og Kommissionen har forpligtet sig til på ny at undersøge indplaceringen af adskillige tjenestemænd, som er ansat i henhold til disse almindelige bestemmelser.

Sag anlagt den 5. oktober 2004 af Guido Strack mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-394/04)

(2004/C 300/94)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 5. oktober 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Guido Strack, Wasserliesch (Tyskland), ved Rechtsanwalt J. Mosar, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af forfremmelsesproceduren for 2003, som blev gennemført i forhold til sagsøgeren i henhold til artikel 45 i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber, af den i forbindelse hermed foretagne tildeling af points, samt af den efterfølgende afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Søgsmålet er rettet mod den nærmere gennemførelse af forfremmelsesproceduren for 2003, den manglende tildeling af prioritetspoints til sagsøgeren samt den af ansættelsesmyndigheden i forbindelse med forfremmelsesproceduren for 2003 truffne afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren til den højere lønklasse A5.

Sagsøgeren har gjort gældende, at følgende bestemmelser og almindelige retsprincipper er tilsidesat:

- vedtægtens artikel 26
- vedtægtens artikel 25
- vedtægtens artikel 24, fjerde og femte punktum
- vedtægtens artikel 110, sammenholdt med dennes artikel 45
- vedtægtens artikel 43
- vedtægtens artikel 45, stk. 1, og ligebehandlingsprincippet
- administrationens omsorgspligt over for de ansatte tjenestemænd
- gennemførelsesbestemmelserne til vedtægtens artikel 45
- artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, retten til en retfærdig administrativ procedure, omsorgsprincippet og princippet om overholdelse af sagsøgerens ret til kontradiktion
- begrundelsespligten samt forbuddet mod usaglig sagsbehandling
- princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og reglen *patere legem quam ipse fecisti*.

Sag anlagt den 5. oktober 2004 af Air One S.p.A. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-395/04)

(2004/C 300/95)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 5. oktober 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De

Europæiske Fællesskaber af Air One S.p.A. ved avvocati Gianluca Belotti og Matteo Padellaro.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Kommissionen har tilsidesat sine forpligtelser ifølge EF-traktaten, idet den ikke — trods formel opfordring hertil — har truffet beslutning efter Air One's klage af den 22. december 2003 vedrørende ulovlig statsstøtte, som de italienske myndigheder har tildelt luftfartselskaber Ryanair.
- Det fastslås, at Kommissionen uden yderligere forsinkelser skal tage stilling dels til sagsøgerens klage ved at udstede en formel retsakt herom, dels til begæringen om foreløbige forholdsregler.
- Kommissionen tilpligtes under alle omstændigheder til at betale sagens omkostninger, selv hvis der ikke skal afsiges dom, fordi Kommissionen har vedtaget en beslutning før domsafsigelse i nærværende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren har til støtte for passivitetspåstanden gjort gældende, at selskabet ved skrivelse af 22. december 2003 fremsendte en klage til Kommissionen vedrørende ulovlig støtte, som luftfartsselskabet Ryanair havde fået tildelt fra forskellige italienske lufthavne i form af yderst fordelagtige lufthavnsskatter og priser for ydelser, som var præsteret ved mellemlanding i Italien, og undertiden i form af omkostningsfrihed.

Da Kommissionen ikke tog stilling til klagen, opfordrede Air One formelt Kommissionen til at træffe afgørelse om klagen i henhold til artikel 232 EF. Da der var gået fire måneder uden fremskridt, besluttede Air One sig for at anlægge sag ved Retten.

Sagsøgeren har herved understreget, at en periode på ni måneder, uden at selskabet har modtaget svar, og uden at Kommissionen — stillet over for en detaljeret klage vedrørende omstændigheder, der for en stor del og i tilsvarende sager allerede var blevet betragtet som statsstøtte af Kommissionen — havde besluttet at gribe ind over for de italienske myndigheder i forbindelse med den hævdede ulovlige støtte, som højst sandsynlig ikke var forenelig med fællesmarkedet, bør sanktioneres af Retten.

Sagsøgeren har endvidere anført, at den anfægtede støtte blev tildelt en virksomhed i luftfartssektoren, som i dag er genstand for en særlig opmærksomhed fra Kommissionens side, bl.a. for så vidt angår statsstøtte.

Sag anlagt den 4. oktober 2004 af André Bonnet mod De Europæiske Fællesskabers Domstol

(Sag T-406/04)

(2004/C 300/96)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 4. oktober 2004 anlagt sag mod De Europæiske Fællesskabers Domstol af André Bonnet, Saint Pierre de Vassols (Frankrig), ved avocat Hervé de Lépinau, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af afgørelserne af 11. februar 2004, af 4. marts 2004 og af 2. juli 2004, samt af afgørelsen om ansættelse af en anden person i den stilling, som burde være besat af sagsøgeren.
- Det fastslås, at ansættelsen af 4. februar 2004 bør have fuld virkning fra den 1. marts 2004.
- De Europæiske Fællesskabers Domstol tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 100 000 EUR for ikke-økonomisk skade, samt et beløb på 5 000 EUR pr. måned fra den 1. marts og indtil sagsøgerens faktiske tiltrædelse.
- Subsidiært tilpligtes De Europæiske Fællesskabers Domstol, såfremt den af Retten i Første Instans truffede afgørelse ikke fører til sagsøgerens tiltrædelse, at betale sagsøgeren et samlet beløb på 260 000 EUR med tillæg af renter fra denne påstand.
- Under alle omstændigheder tilpligtes De Europæiske Fællesskabers Domstol at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

De af sagsøgeren påberåbte søgsmålsgrunde er de samme som dem, der er påberåbt af samme sagsøger i sag T-132/04 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT C 168 26.6.2004, s. 7.

Sag anlagt den 1. oktober 2004 af Benedicta Miguelez Herreras mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-407/04)

(2004/C 300/97)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 1. oktober 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Benedicta Miguelez Herreras, Bruxelles, ved avocats Marc van der Woude og Valérie Landes.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af den af generaldirektøren for Den Juridiske Tjeneste truffede afgørelse om at tildele sagsøgeren et enkelt prioritetspoint fra generaldirektoratet i forfremmelsesåret 2003, en afgørelse, som er stadfæstet og blevet definitiv ved ansættelsesmyndighedens afslag på den administrative klage.
- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse om at tildele sagsøgeren i alt 23 points i forfremmelsesåret 2003, af den på grundlag af fortjenester udfærdigede liste over tjenestemænd i lønklasse C2 i forfremmelsesåret 2003, af listen over de tjenestemænd, der blev forfremmet til lønklasse C1 i forfremmelsesåret 2003, og under alle omstændigheder af afgørelsen om ikke at opføre sagsøgeren på nævnte lister.
- Annullation af afgørelsen om afslaget på klagen i det omfang, det er nødvendigt.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

De i denne sag påberåbte søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter er de samme som dem, der er påberåbt i sag T-311/04, José Luis Buendía Sierra mod Kommissionen.

Sag anlagt den 4. oktober 2004 af Anke Kröppelin mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag T-408/04)

(2004/C 300/98)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 4. oktober 2004 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af Anke Kröppelin, Bruxelles, ved avocats Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis og Etienne Marchal, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af Rådets afgørelse om afslag på at tildele sagsøgeren udlandstillæg og afledte rettigheder fra hendes indtræden i tjenesten den 1. november 2003.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren var inden sin tiltrædelse ved Rådet ansat på delstaten Mecklenburg-Vorpommerns kontor i Bruxelles. I denne sag anfægter hun afgørelsen om afslaget på at tildele hende udlandstillæg.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort gældende, at artikel 4, stk. 1, litra a), i vedtægtens bilag VII er tilsidesat, idet Rådet ikke har anerkendt, at hun gjorde tjeneste for en anden stat. Sagsøgeren har desuden anført, at der er sket tilsidesættelse af princippet om ligebehandling og om forbud mod forskelsbehandling.

Sag anlagt den 4. oktober 2004 af Benito Latino mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-409/04)

(2004/C 300/99)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 4. oktober 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Benito Latino, Lauzun (Frankrig), ved avocat Juan Ramón Iturriagoitia.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af den lægelige erklæring af 6. maj 2002, som blev meddelt den 11. november 2003 og modtaget af sagsøgeren den 15. november 2003.
- Annullation af Kommissionens afgørelse af 11. november 2003, som blev modtaget den 15. november 2003, for så vidt angår anerkendelse af en vedvarende, delvis invaliditet på 5 % hos sagsøgeren og for så vidt angår det forhold, at sagsøgeren blev pålagt at afholde visse udgifter og honorarer til lægeudvalgets medlemmer.
- Kommissionen tilpligtes at betale samtlige udgifter og honorarer til lægeudvalget.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren, som er forhenværende tjenestemand ved Kommissionen og som har arbejdet i Berlaymont-bygningen i Bruxelles fra 1969-1991, anmodede i 1994 om, at hans luftvejslidelse, som efter det påståede har sammenhæng med hans udsættelse for asbest, anerkendes som en erhvervs sygdom. Kommissionens første afgørelse som svar på denne anmodning, hvorved sagsøgerens sygdom blev anerkendt som en erhvervs sygdom og hvorved invaliditetsgraden blev fastsat til 5 %, blev annulleret af Retten i forbindelse med den af sagsøgeren anlagte sag T-300/97⁽¹⁾.

Som følge af ovennævnte dom forelagde Kommissionen på ny sagen for lægeudvalget og efter lægeudvalgets vedtagelse af en ny lægelig erklæring af 6. maj 2002 vedtog Kommissionen den anfægtede afgørelse.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet først gjort gældende, at lægeudvalgets flertalserklæring er i strid med vedtægtens artikel 73, idet den ikke tager hensyn til mindretalserklæringen. Endvidere opfylder flertalserklæringen ikke de betingelser, der er fastsat i Rettens praksis, og indeholder modstridende og uforståelige vurderinger.

Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at der er sket tilsidesættelse af artikel 3, 17 og 20 i ordningen om dækning af risikoen for ulykker og erhvervs sygdomme hos tjenestemænd, af kapitel III i samme ordning og af artikel 381-383 og 387ff. i den officielle belgiske invaliditetstabel. Sagsøgeren har også anført, at lægeudvalget ikke har været objektivt samt at to af udvalgets medlemmer angiveligt har været fjendtligt indstillet over for ham. Ifølge sagsøgeren bør der af hensyn til hans ret til kontradiktion nedsættes et nyt lægeudvalg.

⁽¹⁾ EFT 1998 C 41, s. 23.

Sag anlagt den 6. oktober 2004 af Jean-Paul Keppenne mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-411/04)

(2004/C 300/100)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 6. oktober 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Jean-Paul Keppenne, Etterbeek (Belgien), ved avocat Paul-Emmanuel Ghislain.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af Kommissionens afgørelser om ikke at forhøje det antal GD-prioritetspoints, som blev tildelt sagsøgeren i bedømmelsesåret 2003, og om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse A5 i forfremmelsesåret 2003, samt af ansættelsesmyndighedens afgørelse med svar på sagsøgerens klager (R/673/03 og R/716/03).
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 3 000 EUR i erstatning for den lidte ikke-økonomiske skade.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Nærværende søgsmål opfølger søgsmålet i sag T-272/04, hvori de stiltiende afvisningen af de af samme sagsøger indgivne klager blev anfægtet. Eftersom ansættelsesmyndigheden endelig traf udtrykkelige afgørelser om afslag, er det netop disse afgørelser, som påstås annulleret i denne sag.

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande nærmere bestemt gjort gældende, at de pågældende afgørelser er en skjult sanktion af sagsøgeren som følge af, at han i tjenestens interesse gør midlertidig tjeneste i en anden stilling ved Domstolen, samt at der ikke heri er taget korrekt hensyn til hans fortjenester.

De i stævningen påberåbte søgsmålsgrunde støttes på, at der er sket tilsidesættelse af reglerne for bedømmelse og forfremmelse af tjenestemænd, af princippet om forbud mod forskelsbehandling og af proportionalitetsprincippet, samt at der i det foreliggende tilfælde angiveligt foreligger magtfordrejning.

Sag anlagt den 6. oktober 2004 af Vittoria Tebaldi m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-415/04)

(2004/C 300/101)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 6. oktober 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Vittoria Tebaldi, Tervuren (Belgien), Vicente Tejero Gazo, Sterrebeek (Belgien), Victor González Martínez, Bruxelles, og Alessandro Giovannetti, Ernster (Luxembourg), ved advokats Gilles Bounéou og Frédéric Frabetti, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af listen over tjenestemænd forfremmet i forfremmelsesåret 2003, for så vidt som sagsøgerne ikke er opført på denne liste, samt følgelig af de aktstykker, der dannede grundlag for denne afgørelse.

Subsidiært:

- Annullation af tildelingen af forfremmelsespoints i forfremmelsesåret 2003, i særdeleshed på foranledning af indstillingerne fra forfremmelsesudvalgene.
- Retten træffer afgørelse om omkostninger, udgifter og honorarer og tilpligter Kommissionen at afholde disse.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgerne i denne sag anfægter ansættelsesmyndighedens afslag på at forfremme dem i lønklasse i forfremmelsesåret 2003.

Sagsøgerne har til støtte for deres påstande gjort gældende, at der er sket tilsidesættelse af:

- vedtægtens artikel 45 og de almindelige gennemførelsesbestemmelser hertil.
- Vejledning i bedømmelse og forfremmelse af tjenestemænd.
- principperne om forbud mod forskelsbehandling og om forbud mod usaglig sagsbehandling samt af forpligtelsen til at begrunde retsakter.
- princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.
- omsorgspligten.

Sag anlagt den 15. oktober 2004 af Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-417/04)

(2004/C 300/102)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 15. oktober 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia ved advokati Enzo Bevilacqua og prof. Fausto Capelli.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den forklarende anmærkning i punkt 103 i bilaget til Kommissionens forordning nr. 1429/2004, vedrørende den tidsmæssige begrænsning af anvendelsen af betegnelsen »Tocai friulano« til 31. marts 2007, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, gebyrer og honorarer.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Kommissionens forordning nr. 1429/2004⁽¹⁾ om ændring af Kommissionens forordning nr. 753/2002, som ifølge artikel 1, stk. 5, erstatter bilag II i forordning 753/2002 med et nyt bilag (bilag I), opretholder for vin fremstillet af druesorten »Tocai friulano« (nr. 103 i det nye bilag I), på grundlag af en tilføjet forklarende anmærkning, den tidsmæssige begrænsning af anvendelsen af den pågældende betegnelse indtil 31. marts 2007, som allerede fandtes i bilag II til forordning nr. 753/2002. Med nærværende sag er der nedlagt påstand om annullation af den forklarende anmærkning om anvendelsen af betegnelsen »Tocai friulano«.

Sagsøgeren har til støtte for påstanden gjort følgende gældende:

- Med ikrafttrædelsen af tiltrædelsestraktaten for Ungarn og de øvrige medlemsstater den 1. maj 2004 er bestemmelserne i de tidligere aftaler indgået mellem Ungarn og Fællesskabet, som ikke udtrykkeligt er gentaget i tiltrædelsestraktaten, ikke længere gældende, jf. artikel 59, stk. 1, i Wienerkonventionen om traktatretten og fortolkning af traktater.
- Kommissionen har ikke kompetence til at ophæve rettigheder på området for anvendelsen af artikel 19 i forordning nr. 753/2002, for så vidt Kommissionen, selv om den har beføjelse til på grundlag af artikel 53 i grundforordning nr. 1493/1999 at fastsætte, i hvilke lande en bestemt druesort kan dyrkes, imidlertid ingen beføjelse har til at afskaffe en druesort, som er blevet dyrket i en medlemsstat en periode, idet alene medlemsstaterne har beføjelse til at træffe en sådan beslutning.
- Tilsidesættelse af forbuddet mod forskelsbehandling i EF-traktatens artikel 34, stk. 2, andet led. Dette forbud, som ikke kunne finde anvendelse over for Ungarn før landets tiltrædelse, finder derimod til fulde anvendelse, efter at Ungarn er blevet medlemsstat.

- Endelig har sagsøgeren påberåbt sig tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og af ejendomsrettens principielle karakter.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1429/2004 af 9.8.2004 om ændring af forordning (EF) nr. 753/2002 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 for så vidt angår beskrivelse, betegnelse, præsentation og beskyttelse af visse vinprodukter (EUT L 263, af 10.8.2004, s. 11).

Sag anlagt den 15. oktober 2004 af Confcooperative m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-418/04)

(2004/C 300/103)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 15. oktober 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Confcooperative, Unione regionale Federagricole og Consorzio Friulvini S.C.a.r.l. samt Cantina Sociale di Ramoscello og S.Vito S.C.a.r.l., Cantina Produttori Cormòns S.C.a.r.l. og Luigi Soini ved avvocato prof. Fausto Capelli.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den forklarende anmærkning i punkt 103 i bilaget til Kommissionens forordning nr. 1429/2004, vedrørende den tidsmæssige begrænsning af anvendelsen af betegnelsen »Tocai friulano« til 31. marts 2007, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, gebyrer og honorarer.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag T-417/04, Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia mod Kommissionen⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

Sag anlagt den 10. oktober 2004 af Kenneth Blackler mod Europa-Parlamentet

(Sag T-420/04)

(2004/C 300/104)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 10. oktober 2004 anlagt sag mod Europa-Parlamentet af Kenneth Blackler, Ispra (Italien), ved avocat Patrick Goergen, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af den af generalsekretæren for Europa-Parlamentet truffede afgørelse af 11. juli 2004 om stadfæstelse af den afgørelse, der blev truffet af udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve PE/98/A med henblik på udfærdigelse af en liste over egnede ansøgere til stillinger som ingeniører (telekommunikation), og hvorved sagsøgeren ikke fik adgang til nævnte udvælgelsesprøves mundtlige prøver.
- Annullation af samtlige dispositioner og aktstykker foretaget og udfærdiget efter den pågældende udvælgelsesprocedure.
- Subsidiært tilpligtes Europa-Parlamentet, såfremt Retten ikke giver sagsøgeren medhold i påstanden om annullation af udvælgelsesproceduren, at betale sagsøgeren 100 000 EUR i erstatning for økonomisk og ikke-økonomisk skade.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren i denne sag anfægter udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve PE/98/A's afslag på at give ham adgang til de mundtlige prøver, da bedømmelsen af hans ansøgning placerer ham som nr. 38 og kun de 15 bedst placerede får adgang til de mundtlige prøver. Udvalgsprøven havde til formål at opstille en reserveliste til ansættelse af ekspeditionssekretærer på området for telekommunikation.

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande gjort gældende:

- at meddelelsen om udvælgelsesprøven er tilsidesat derved, at der i den anfægtede afgørelse som bedømmelseskriterium er lagt varigheden af de gennemførte studier til grund ved tildelingen af et point for de af ansøgerne fremlagte eksamensbeviser, er bortset fra en række dokumenter, som sagsøgeren fremlagde ved indgivelsen af sin ansøgning, samt at der ikke er foretaget en bedømmelse af kvalifikationsbeviserne i henhold til de i meddelelsen om udvælgelsesprøven krævede kriterier
- at der i det foreliggende tilfælde er anlagt et åbenbart urigtigt skøn, for så vidt som der er sket en regnefejl hvad angår varigheden af sagsøgerens erhvervs erfaring, samt at der ved kontrollen af, at sagsøgeren beherskede mindst otte kompetenceområder blandt de 13 områder, der er nævnt i meddelelsen om udvælgelsesprøven, hverken blev taget hensyn til

hans publikationer eller til den af ham udarbejdede oversigt over de arbejder, han havde udført i løbet af sin karriere.

Slettelse af sag T-251/99 ⁽¹⁾

(2004/C 300/105)

(processprog: nederlandsk)

Ved kendelse af 5. oktober 2004 har De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Udvidede Afdeling) besluttet, at sag T-251/99, Texaco Nederland B.V. m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 20 af 22.1.2000.

Slettelse af sag T-305/99 ⁽¹⁾

(2004/C 300/106)

(Processprog: nederlandsk)

Ved kendelse af 5. oktober 2004 har De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Udvidede Afdeling) besluttet, at sag T-305/99, OK Nederland B.V., støttet af Kongeriget Nederlandene, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 63 af 4.3.2000.

Slettelse af sag T-313/99 ⁽¹⁾

(2004/C 300/107)

(Processprog: nederlandsk)

Ved kendelse af 5. oktober 2004 har formanden for Anden Udvidede Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-313/99, Veka B.V. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 63 af 4.3.2000.

III

(Oplysninger)

(2004/C 300/108)

Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 284 af 20.11.2004

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 273 af 6.11.2004

EUT C 262 af 23.10.2004

EUT C 251 af 9.10.2004

EUT C 239 af 25.9.2004

EUT C 228 af 11.9.2004

EUT C 217 af 28.8.2004

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex:<http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX:<http://europa.eu.int/celex>

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til meddelelse til Tidende i sag C-310/01

(Den Europæiske Unions Tidende C 55 af 8. marts 2003)

(2004/C 300/109)

I meddelelse til Tidende i sag C-310/04, Comune di Udine, Azienda Multiservizi SpA (AMGA) og Diddi Dino Figli Srl, Associazione Nazionale Imprese Gestione servizi tecnici integrati (AGESI), skal teksten erstattes af følgende tekst:

Berigtigelse til meddelelse til Tidende i sag C-310/01

(Den Europæiske Unions Tidende C 55 af 8. marts 2003)

I meddelelse til Tidende i sag C-310/04, Comune di Udine, Azienda Multiservizi SpA (AMGA) og Diddi Dino Figli Srl, Associazione Nazionale Imprese Gestione servizi tecnici integrati (AGESI), skal teksten erstattes af følgende tekst:

Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 14. november 2002 i sag C-310/01 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato): Comune di Udine, Azienda Multiservizi SpA (AMGA) og Diddi Dino Figli Srl, Associazione Nazionale Imprese Gestione servizi tecnici integrati (AGESI) ⁽¹⁾,

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3 — spørgsmål, hvis besvarelse klart kan udledes af retspraksis — direktiv 92/50/EØF — offentlige kontrakter, der både vedrører varer og tjenesteydelser — varer, hvis værdi er højere end tjenesteydelsernes værdi — anvendelse af direktiv 93/36/EØF)

(2003/C 55/50)

(Processprog: italiensk)

I sag C-310/01, angående en anmodning, som Consiglio di Stato (Italien) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i de for nævnte ret verserende sager, Comune di Udine, Azienda Multiservizi SpA (AMGA) og Diddi Dino Figli Srl, Associazione Nazionale Imprese Gestione servizi tecnici integrati (AGESI), at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 1, litra b), artikel 2 og 6 i Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler (EFT L 209 s. 1), har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans (refererende dommer), og dommerne D.A.O. Edward og S. von Bahr; generaladvokat: S. Alber; justitssekretær: R. Grass, den 14. november 1992 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

Artikel 2 i Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler skal fortolkes således, at direktivet ikke finder anvendelse på en offentlig kontrakt, der både omhandler varer i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i Rådets direktiv 93/36/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb, og tjenesteydelser i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i direktiv 92/50, når værdien af de varer, der indføjet i kontrakten, er højere end værdien af de erlagte tjenesteydelser.

Direktiv 93/36 finder anvendelse på en sådan kontrakt, medmindre den ordregivende myndighed over for leverandøren udøver en kontrol, der ligner den, som myndigheden udøver med hensyn til sine egne tjenesteydelser, og nævnte leverandør udøver størstedelen af sin aktivitet med den eller de ordregivende myndigheder, som kontrollerer ham.

⁽¹⁾ EFT C 289 af 13.10.2001.